Տր ած օրհնեալ՝ օրհնեալ տր զօր-
հանապազ, առաջնորդեսցէ մեզ ած
փրկիչ մեր։ Ած մեր՝ ած կենարար,
և ՚ի տնէ ելք մահու։

Բայց սակայն՝ ած փշրեսցէ զգլուխս
թշնամեաց մերոց. և զգէսն կարճենո-
ղին, որք գնան յանօրէնութիւնս իւրեանց։
Ասաց տր՝ ՚ի խորոց անդնդոց դար-
ձուցից. և ՚ի մէջ ծովուց՝ պայն ՚ի
դուրս կորուսցից։

Որպէս թացցի ոտն քո յարեան, և լեզուք
շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։
Երևեցան գնացք քո ած, գնացք
այ թագաւորին մերոյ սրբոյ։

Առաջեցին իշխանք հանդերձ օրհնութեամբ,
՚ի մէջ կուսանաց և գուսանաց։

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած, և զտր
յաղբերացն իէլի։ Անդ բենիամին
՚ի տղայութեան զարմանալի, իշխանք յու-
դայ առաջնորդք նր՝ իշխանք զա-
բուղոնի, և իշխանք նեփթաղիմայ։
Հրամայեա ած զօրութեան քում. զօրացո

Զայս, զոր հաստատեցեր ի մեզ.

Ի տաճարէ քումմէ յե՟ղմ, քեզ մատուսցեն թագաւորք պատարագս.

Սաստեա՛ ի գազանս եղեգան, ի ժողովս զուարակաց՝ և ի դասս երինջոց.

Խոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալ են արծաթով. ցրուեա՛ զհեթանոսս որք կամին ընդ պատերազմ.

Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ, հնդիկք յառաջագոյն ձեռնատու լիցին առ Ա՟ծ.

Թագաւորութ՟իք երկրի օրհնեցէք զԱ՟ծ, և սաղմոս ասացէք Տ՟ն.

Ձայնարկու արարէք այնմիկ, որ նստի յերկինս երկնից ընդ արեւելս.

Ահա՛ տացէ զձայն իւր՝ ի ձայն զօրութ՟ե. և տուք զփառս Ա՟յ.

Ի վ՟ր Ի՟էլի մեծ վայելչութ՟ի ն՟ր. և զօրութ՟ի ն՟ր մինչև յամպս երկնից.

Սքանչելի է Ա՟ծ ի վ՟ր ս՟րբց իւրոց, Ա՟ծ Իսրայէլի.

Նա տացէ զօրութ՟ի հաստատութ՟ե ժողովրդեան իւրոյ. օրհնեալ է Ա՟ծ. 146

Ի նոյն · Սաղմոս Դաւթի՝ Վասն չարաչարելոց

ԿԸ

Կեցո՛ զիս Աստուած, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկղմիմ ես ՚ի խորս անդնդոց, ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ. Եկի ես ՚ի խորս ծովու, և շրջանք ընկղմեցին զիս։

Աշխատեցայ ես առ աղաղակել, և կերկերեցաւ կոկորդ իմ. Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ ինձ առ Տէր Աստուած իմ. Բազմացան եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, որք ատեցին զիս ՚ի տարապարտուց։ Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատեցին զիս ՚ի նախանձու. զոր ոչ յափշտակեցի էի՝ տուժէի նոյն. Աստուած՝ դու ծանեար զանզգամութիւն իմ. և յանցանք իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցան։ Մի՛ ամաչեսցեն յիս իմ, որք համբերեն քեզ Տէր՝ Տէր զօրութեանց. մի՛ պատկառեսցին յիս իմ, որք խնդրեն զքեզ Աստուած Իսրայէլի. Վասն քո համբերի նախատանաց, և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ. 147

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և
հիւր որդւոց մօր իմոյ։
Նախանձ տան քո եկեր զիս. և նախա-
տինք նախատչաց քոց անկան ի վերայ իմ։
Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և
եղեն ինձ այն նախատինք. արարի զհան-
դերձս իմ քուրձ, և եղէ առակ նոցա։
Զինէն խորհէին, որք նստէին առ
դրունս. զիս այպն առնէին, որք
ըմպէին զգինի։ Ես յաղօթս կայի
առ քեզ Տէր, ի ժամանակի ընդունելի։
Աստուած ի բազում ողորմութեան քում լուր
ինձ, ի ճշմարտութիւն փրկութեան քո։
Ապրեցո զիս ի կաւոյ՝ զի մի՛ ընկ-
լայց. ապրեցայց ես յատելեաց իմոց,
և ի խորոց ջուրց բազմաց։
Մի՛ ընկլուցին զիս պտոյտք ջուրց. և
մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խո-
րոց. և ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան
իւր ի վերայ իմ։
Լո՛ւր ինձ Տէր, զի քաղցր է ողորմութիւն
քո. ըստ բազում գթութեան քում հայեա
յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս 148

քո ՚ի ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ
եմ ես, վաղվաղակի լուր ինձ.
Հայեաց յանձն իմ, և փրկեա զիս. և
վսն թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս.
Զի դու գիտես զնախատինս իմ,
զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ.
Առաջի քո են ամ նեղիչք անձին
իմոյ. նախատանաց համբերէր սիրտ
իմ, և թշուառութե.
Ակն ունէի թէ ոք տրտմեսցի ըն
դ իս, և ոչ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ
ոք ոչ գտաւ.
Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի. և ՚ի
ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ.
Եղիցին սեղանք նց առաջի նց յորոգայթ,
՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակղութի.
Խաւարեսցին աչք նց, զի մի տեսցեն.
և զթիկունս նց հանապազ կորացո.
Հեղցես ՚ի վր նց զբարկութի քո. և
սրտմտութի բարկութե քո հասցէ ՚ի
վերայ նց. Եղիցին բնակութիք նց
աւերակ. և ՚ի յարկս նց մի ոք իցէ
որ բնակիցէ. Զի

Զի զոր դու հարեր, հալածեցին.
և ՚ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին.
Դի՛ր զանօրէնու ՚ի վ͞ր մեղաց ն͞ց, զի մի՛
մտցեն յարդարութի͞ քո.
Ջնջեսցին նոքա ՚ի դպրութէ͞ քումմէ
կենդանեաց, և ը͞ արդարս քո մի՛ գրեսցին.
Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկութի͞
քո ա͞ծ ընկալցի զիս.
Օրհնեցից զանուն ա͞յ իմոյ օրհնութ͞բ,
և բարձր արարից զնա գովութ͞բ.
Հաճոյ եղիցի ա͞յ քան զորթ մատաղ,
որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս. Տեսցեն աղքատք՝ և ուրախ եղիցին. խնդրեցէ՛ք զա͞ծ, և կեցցեն անձինք ձեր.
Զի լուաւ տ͞ր տնանկաց, և զկապեալս իւր ոչ արհամարհեաց. Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր, ծով և ա͞մ որ զեռայ ՚ի նմ͞ա. Ա͞ծ փրկէ զսիոն, և շինեսցին քաղաքք հրէաստանի. Շինեսցեն՝ բնակեսցին և ժառանգեսցեն ՚ի նմա. Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ. և ոյք սիրեն զանուն քո, բնակեսցին ՚ի նմա.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի ՚ի յիշ-
ատակ փրկելոյ զնա Տն. ԿԹ

Ած յօգնել ինձ նայեաց. և Տր յօգ-
նել ինձ փութա։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդ-
րեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ա-
մաչեսցեն, որք խորհեն ինձ չար։
Դարձցին առժամայն ամաչեցեալք,
որք ասեն ինձ վաշ վաշ։ Ցնծաս-
ցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենքն,
որք խնդրեն զքեզ Տր։ Ասասցեն
յամ ժամ՝ մեծ է Ած, որք սիրեն
զփրկութիւն քո։ Ես աղքատ և տնանկ
եմ Ած՝ օգնեա ինձ. օգնական և փրկ-
իչ իմ ես դու Տր իմ՝ մի՛ յամենար։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի որդւոցն
Յովնադաբու՝ և առաջնոց գերելոց։

Հ

Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից
յաւիտեան. յարդարութեան քում
փրկեա և ապրեցո զիս. Խոնարհեցո
զունկն քո, և կեցո զիս։ 1.1

Լեր ինձ Աստուած ապաւէն՝ և տեղի ամուր
կեցուցանել զիս. զի հաստատութիւն
իմ և ապաւէն իմ դու ես։
Աստուած իմ, փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց մեղաւո
րի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։
Զի դու ես համբերութիւն իմ Տէր, Տէր
յոյս իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ։
Ի քեզ հաստատեցայ ես յորովայն-
նէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես
ապաւէն իմ. և առ ՚ի քէն է օրհնութիւն
իմ յամենայն ժամ։
Որպէս զի նշանակ եղէ ես բազմաց. և
դու օգնական իմ և հզօր իմ։
Լցցի բերան իմ գովութեամբ, որ օրհնե
ցից զփառս քո. զօրհանապազ զմեծ
վայելչութիւն քո։ Մի՛ ընկենուր զիս
Տէր ՚ի ժամանակս ծերութեան. ՚ի պակա
սել զօրութեան իմոյ մի՛ թողուր զիս։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ. և որք պա
հէին զանձն իմ, խորհեցան ՚ի
միասին և ասացին. Աստուած եթող զնա,
հալածեցէք և հասէք նմա. զի
ո՛չ ոք է որ փրկէ զնա։

Ա՟ծ իմ, մի՛ հեռի առներ յինէն. և
Ա՟ծ յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և պակասեսցին՝ որք չա
րախօս կային զանձնէ իմմէ. զգեցցին
զամօթ և զպատկառանս, որք խնդրե
ին ինձ չար։ Այլ ես յա՟մ ժամ յուսա-
ցայց, և յաւելից յօրհնութի՟ս քո։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութի՟ս
քո, զօրհանապազ զփրկութի՟ս քո։
Զի ոչ եթէ խարդախութե՟ ինչ գիտէի
դպրութե՟, այլ մտից ՚ի զօրութի՟ս տ՟ն.
տ՟ր՝ յիշեցի զարդարութի՟ս քո միայն։
Ա՟ծ իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկութե՟
իմմէ. և ցարդ ես պատմեցից զար-
դարութի՟ս քո։
Մինչև յալեւորիլ և ՚ի ծերանալ, Ա՟ծ
իմ մի՛ թողուր զիս։
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝ ազ
գի ամենայնի որ գալոցն է։
Զօրութի՟ս քո և զարդարութի՟ս քո
մինչև ՚ի բարձունս, զոր արարեր մե-
ծամեծս. Ա՟ծ ո՞ նման քեզ։

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւնս բազում և չարչարանս, դարձեալ մխիթարեցեր զիս. և՚ի խորոց անդնդոց երկրի հաներ զիս.

Յաճախեցեր զզօրութիւն քո, դարձար և մխիթարեցեր զիս. և՚ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս.

Նաև ես խոստովան եղէց քեզ ՚ի պատրաստութիւն սաղմոսաց՝ ճշմարիտդ այ̃. սաղմոս ասացից քեզ օրհնութ̃ սուրբդ իսրայէլի.

Ցնծասցեն շրթունք իմ, յորժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ. և անձն իմ՝ զոր փրկեցեր.

Այլ և լեզու իմ զօրհանապազ խօսեսցի զարդարութիւն քո.

Ի ժամանակի որ՛ յամօթ լիցին և ամաչեսցեն, որք խնդրեն ինձ չար.

Ի սողոմոն. Սաղմոս դաւթի. ՀԱ

Ած̃ զիրաւունս քո արքայի՛ տուր, և զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորի.

Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ, և զաղքատս քո իրաւամբք.

Առցեն լերինք զխաղաղութի՟ ժողովրդ
դեան, և բլուրք զարդարութի՟։
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդե՟ն,
և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, և խո
նարհեցուսցէ զամբաստանս։
Կացցէ և մնասցէ ը՟ արեւու, յառաջ
քան զլուսին յազգէ մինչև յազգ։
Իջցէ որպ՟ զանձրև ՚ի վր՟ գեղման,
որպ՟ ցօղ զի ցօղէ յերկիր։
Ծագեսցի յաւուրս նր՟ արդարութի՟,
բազում խաղաղութի՟ մինչև կատարես
ցի լուսին։
Տիրեսցէ նա ՚ի ծովէ մինչև ՚ի ծով.
՚ի գետոց մինչև ՚ի ծագս աշխարհի։
Առաջի նր՟ նախ հնդիկք անկցին.
և թշնամիք նորա հող կերիցեն։
Թագաւորք թարսխի և կղզեաց՝ պա
տարագս մատուսցեն նմա. Թ՟ւորք
արաբաց և սաբայ՝ պատարագս բեր
ցեն նմա։ Երկիրպագցեն նմա ամ՟
թագաւորք երկրի. և ամ՟ ազգք ծա
ռայեսցեն նմա։ Զի փրկեաց զաղ
քատն ՚ի ձեռաց հզօրի

զաղքատն և զտնանկն, որոյ ոչէ իւր
օգնական:
Խնայեսցէ նա յաղքատն և ի տնանկն
և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. ի վաշ
խից չարաց փրկեսցէ զանձինս նց:
Պատուական է անուն նորա առաջի
նց. կեցցէ, և տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց:
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ.
և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա:
Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամ երկիր,
և ի վերայ գլխոց լերանց:
Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ
նր, և ծաղկեսցին ի քաղաքի տն որպ
խոտ երկրի:
Եղիցի անուն տն օրհնեալ յաւտն.
զի յառաջ քան զարե է անուն նր:
Նովաւ օրհնեսցին ամ ազգք երկրի,
և ամ ազինք երանեսցեն զնա:
Օրհնեալ տր ած իէլի՝ որ առնէ սքան
չելիս միայն. և օրհնեալ է անուն նր.
փառաց նր յաւիտեան. լցցի փառօք
նր ամ երկիր. եղիցի եղիցի:

Աղօթք Աննայի մօրն Սամուէլի։

ա Թագ. Բ.

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի Տէր, և բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱստուած փրկիչ իմ։

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ի վերայ թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց ի փրկութեան քում։ Զի ոչ գոյ սուրբ իբրև զՏէր, և ոչ արդար իբրև զԱստուած մեր. և չիք սուրբ բաց յԱստուծոյ մերմէ։

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս. և մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձեր բան հպարտ մեծաբանութեան։

Զի Աստուած գիտութեանց Տէր Աստուած պատրաստէ իւրով իմաստութեամբ զխորհուրդ յարարածս իւր։

Հզօրաց հաստ աղեղունք թուլացան, և տկարք վառեցան զօրութեամբ։

Յագք և լիք հացիւ նուաղեցան, և քաղցեալք լցին զերկիր։

Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածինն նուաղեցաւ ի ծննդոց։

Տէր մեռուցանէ, և տէր կեցուցանէ․
իջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ․
Տէր աղքատացուցանէ և տէր մեծացու-
ցանէ․ խոնարհ առնէ զամբարտաւանս
մինչև յերկիր, և բարձր առնէ զտա-
ռապեալս յաղբևաց․ Նստուցանէ
զնոսա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան․
և զաթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա․
Ատայէ զուխտս ուխտաւորաց․ և
օրհնեաց զամս արդարոց․
Զի ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ
հզօր, այլ տէր տկար առնէ զհակառա-
կորդս իւր․ տէր սուրբ է․
Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն ՚ի
խորհրդս իւր․ և մի՛ պարծեսցի
հզօրն ՚ի զօրութիւն իւր․ և մի՛ պարծե-
սցի մեծն ՚ի մեծութեան իւրում․
Այլ որ պարծին, ՚ի տէր պարծեսցի․ ՚ի
խորհրդս գիտութեան զտէր ճանաչել․
Առնել զիրաւունս՝ և գործել զար-
դարութիւն ՚ի վերայ երեսաց երկրի․
Տէր ել յերկինս և որոտաց․ և ինքն
դատէ առանց բարբառելոյ․

Նայ զօրութեան Թագաւորաց մերոց. և
բարձր առնել զեղջևր օծելոյ նորոյ.
փառք հօր և որդ".

Մաղթանք.

[illegible] եղիցին [illegible]. Հա-
[illegible] և հաստատուն:
Ս[illegible] [illegible]
[illegible] և [illegible],
ընկալ [illegible] և [illegible]:
Քարոզ և աղօթք՝ Ա[illegible] և Յ[illegible]
[illegible]:

Վն գտանելոյ մեզ զշնորհս և զօ-
ղորմութիւն ի բարերարէն Այ մերմէ,
զՏր աղաչեսցուք.

Վն փրկելոյ զմեզ ի զրպարտութենէ
մարմնական և յորոգայթից սատանայի, զ".

Վն ամ անձանց քրիստոնէից և տանց
հաւատացելոց, զՏր".

Վն որք ի լերինս յայրս և ի փապարս
բնակեալ են ընդ հարքն մեր, զՏր".

Վն ոյք սաղմոսիւք և օրհնութբ կա-
տարեն զամ ժամանակս կենաց իւ-
րեանց, զՏր".

Վ՟ս հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ննջե-
ցեալ են ուղիղ հաւատով ՚ի Ք՟ս նորին
ջնջեցին, զ՟։ Նաեւ ես՝ միաբան ը՟ն ննջե-
ցելոց եւ ս՟ր հաւատոյս մերոյ, զ՟։
Օգնեսցուք մեր եւ զմիմեանս ա՟ն ա՟յ
ամենակալին յանձն արաս՟։
Ողորմեա՛ց մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր ըստ մե-
ծի ողորմութե՟ն քում․ ասաս՟։

Ա՟ղթ․

Գոհանամք զքեն տ՟ր ա՟ծ մեր, որ
զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ քնոյ
շնորհիւ ողորմութե՟ն քո․ Արթո՛ զմիտս
մեր արդարութ՟ե առ քեզ տ՟ր ա՟ծ մեր․
զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի՟ քո։
Իջեսցէ եւ բնակեսցէ առ մեզ ա՟ծութի՟
քո, եւ ողորմութի՟ քո հովանի եւ պահա-
պան լիցի ՚ի վ՟ր պաշտօնէից քոց․ եւ
զմեզ զծառայս քո արժանի՛ արա ՚ի
տուէ եւ ՚ի գիշերի եւ յամ ժամու միշտ
խորհել ՚ի սէր պատուիրանաց քոց․
Եւ գոհանալով փառաւորել զհայր եւ
զորդի եւ զս՟բ հոգին․ այժմ եւ միշտ եւ
յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն։

Եթէպէտ եւ ասէի, թէ այսպէս պատ_
մեցից ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց՝
որոց եւ ուխտեցից:

՚Ի մտի եդի, թէ ծանեայց եւ այս ջան
է առաջի իմ, մինչեւ մտից ՚ի սրբութիւնս
այ, եւ ՚ի միտ առից զվախճան նց:

Սակայն վս նենգութեան նց սայթաքելի
արարեր զնս. եւ կործանեցեր զնս
յամբարտաւանութեան իւրեանց:

Իսկ զիա՞րդ եղեն յաւեր յանկար_
ծակի, սատակեցան ապականեցան կո_
րեան վս անօրէնութեան իւրեանց, եւ
եղեն ոպ երազք զարթուցելոց:

Տր ՚ի քաղաքի քում զպատկերս նց
անարգեսցես. զի հուր բորբոքեցաւ
՚ի սրտի իմում, եւ երիկամունք իմ
այլագունեցան:

Ես արհամարհեալ եղէ եւ ոչ գիտացի.
ոպ անասուն համարեցայ առաջի քո,
եւ ես յամ ժամ ընդ քեզ եմ:

Ունէր զաջոյ ձեռանէ իմմէ, ՚ի խոր_
հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ, եւ
փառօք ընկալար զիս. Ո՜վ ինչ կայ
իմ բնաւ յերկինս, կամ

'ի քէն զի՞նչ և ս խնդրեցից յերկրի.
Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ.
ա͞ծ սրտի իմոյ, բաժին իմ ա͞ծ յաւիտեան.
Ահաւասիկ ոյք հեռի ուրովին զանձինս
իւրեանց 'ի քէն՝ կորիցեն. սատակեսցես
զա͞մն՝ ոյք ապստամբ եղեն 'ի քէն.
Ինձ մերձենալ առ ա͞ծ բարի է, և
դնել առ տ͞ր զյոյս իմ. Պատմել զա͞մ
օրհնութիւնս քո, 'ի դրունս դստեր սիոնի

Իմաստութիւն Ասափայ. ՀԳ

Ընդէ՞ր մերժեցեր ա͞ծ իսպառ.
բարկացաւ սրտմտութի քո 'ի վերայ
խաշին արօտի քո.
Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստա-
ցար 'ի սկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ
ժառանգութեան քո.
Լերան սիոն այս՝ ուր բնակեցար
դու 'ի սմա. Համբարձ զձեռն քո 'ի
վ͞ր ամբարտաւանութե ն͞ց իսպառ.
Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին 'ի սր
բութե քում, պարծեցան ատելիք քո
'ի մէջ բարեկենդանութե իւրեանց.
Եդին զնշանս իւրեանց 'ի նշանս. և ին

քեանք ոչ ծանեան զելս ՚ի վերուստ ։
Որպէս յանտառի փայտատօք կոտո_
րեցին զդրունս նոցա, ՚ի միասին փայտա
տօք եւ մրճովք կործանեցին զնոսա ։
Այրեցին ՚ի հուր զսրբութի քո յերկ
րի ։ պղծեցին զխորան անուան քո ։
Ասացին ՚ի սիրտս իւրեանց ազգք նոցա
՚ի միասին ։ եկայք լռեցուսցուք զամ
տօնս այ յերկրէ ։ Զնշանս մեր ինչ
ոչ տեսաք, եւ ոչ եւս գուցէ մարգա_
րէ, եւ զմեզ ինչ որ ոչ ծանուսցէ ։
Մինչեւ յե՞րբ ած նախատէ թշնա_
մին ։ բարկացուցանէ հակառակորդն
զանուն տր քո ։ Ընդէ՞ր դարձու_
ցանես զձեռն քո, եւ զաջ քո ՚ի մի_
ջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ ։
Ած թագաւոր մեր յառաջ քան զյա
ւիտեանս ։ որ արարեր զփրկութի ՚ի
մէջ երկրի ։
Դու հաստատեցեր զօրութբ քով
զծով ։ դու խորտակեցեր զգլուխս
վիշապացն ՚ի վր ջուրց ։ Դու փշրե_
ցեր զգլուխս վիշապին, եւ ետուր 167

զ աներաջուր զօրացն հնդկաց։ Դու
բղխեցուցեր զաղբիւրս եւ զվտակս.
դու ցամքեցուցեր զգետս սաստիկս։
Քո է տիւ, եւ քո է գիշեր. զլոյս եւ
զարեւ դու արարեր. եւ դու հաստա-
տեցեր զա͞մ սահմանս երկրի. զգա-
րուն եւ զամառն դու ստեղծեր.
Այս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին
նախատեաց զ͞տրդ. ժողովուրդ անզ-
գամ բարկացոյց զանուն ͞սբ քո։
Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ խոս-
տովան առնի առ քեզ. եւ զանձինս
տնանկաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ։
Հայեա՛ց յուխտ քո. զի լցան տունք
ափշելոց յերկրի անօրէնութ͞ե.
Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ.
այլ աղքատք եւ տնանկք օրհնեսցեն
զանուն ͞սբ քո.
Արի՛ ա͞ծ՝ եւ դատեա՛ զդատաստանս
քո. յիշեա՛ զնախատինս՝ որ յանզգա
մէն օր հանապազ.
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից
քոց. ամբարտաւանութի͞ ատելեաց
քոց վերացցի հանապազ։

Ի կատարածն · մի՛ ապականեր · ընդ օրհնութեան ·
Սաղմոս յԱսափ · երգ առ ասորեստանեայսն ·

ՀԴ·

Խոստովան եղիցուք առ քեզ
ած · խոստովան եղիցուք և
կարդասցուք զանուն տն քո ·
Պատմեցից զամ սքանչելիս քո · յոր-
ժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցայց ·
Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ բնակիչք նո·
ես հաստատեցի զսիւնս նորա ·
Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրինէք
և մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձրացուցա-
նէք զեղջիւրս ձեր ·
Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղ-
ջիւրս ձեր · և մի՛ խօսիք զԱյ անիրա-
ւութիւն ·
Զի ո՛չ յարևելից՝ և ո՛չ յարևմտից,
և ո՛չ յանապատ լերանց · այլ ած դա-
տաւոր է ·
Զի այս խոնարհ առնէ, և զայն բարձ-
րացուցանէ · Բաժակ ՚ի ձեռին տն գի-
նի անապակ լի արբեալ · և խոնարհե-
ցուցանէ յայսմանէ յայս ·

Սակայն մրուր նր ոչ սպառեցի, և
արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի։
Ես ցնծացայց յաւիտեան․ սաղմոս
սացից այ յակոբայ։ Զամ եղ
ջիւրս մեղաւորաց փշրեսցես և բարձր
եղիցի եղջիւր արդարոյ։
Կէսօրուան․ ընդ օրհնութե․ ի՛ տաղաչափեր․
Սաղմոս ասափայ։ ՀԵ
Յայտնի է ի Հրէաստանի այ, և յիէլ
մեծ է անուն նր։ Եղև ի խաղաղութե
տեղի նր․ և բնակութի նր ի սիոն։
Անդ խորտակեաց զօր զզօրութի աղե
ղանց․ զզէն զսուր և զճակատամարտս։
Լուսաւորես դու սքանչելապէս ի լե
րանցն յաւիտենից․ խռովեսցին ամք
որք անմիտք են սրտիւք․ ննջեցին
զքունս իւրեանց և ինչ ոչ գտին։
Ամենայն արք ի մեծութե ձեռաց իւր
եանց․ ի սաստէ քումմէ այ յակոբայ
ննջեցին, և որք հեծեալ էին ի ձիս։
Դու ահաւոր ես և ո՞վ կարէ կալ
առջի քո․ ամ երևեցար դու յերկ
նից, յայտնի եղև բարկութի քո․ 270

Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ ընդ յառնելն այ ՚ի դատաստան․ ընդ ապ րեցուցանել զամ հեզս երկրի․

Խորհուրդք մարդկան խոստովան առնեն առ քեզ․ և ծածկեալք իմաս տուե օրհնեսցեն զքեզ․

Ուխտս դիք և կատարեցէք տն այ մերոյ, ամենքն որք շուրջ էք զնովաւ․ Մատուցէք պատարագս ահաւորին․ որ քաղէ զհոգիս իշխանաց, ահաւոր է նա քան զամ թագաւորս երկրի․

Փոխըծ․ ՚Ի Տէրունականս․ առաջնոյ ձայնէ․ Հ․ Օ

Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի․ ձայնիւ իմով առ ած, և նայեցաւ առ իս․ Յաւուր նեղութե իմոյ զած խնդրեցի ձեռօք իմովք, և ՚ի գիշերի առաջի նր ոչ խաբեցայ․ Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ, յիշեցի զած՝ և ուրախ եղէ․ հոգայի՝ և նուաղէր յիս հոգի իմ․ Կանխեցին պահուց աչք իմ․ խռովեցայ և ոչ խօսեցայ խորհեցայ զաւուրս զառաջինս․ և զամս յաւիտենից յիշեցի․ Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի իմում․ հոգայի՝ և տառապէր յիս հոգի իմ․

Մի՛ թէ յաւտ՟նից մերժեսցէ՞ զիս Տ՟ր.
և ո՞չ ևս յաւելցի ՚ի հաճելի և ևս։
Կամ իսպա՛ռ արգելցէ՞ զողորմութի՟
իւր յինէն. կամ կատարեսցէ՞ զբան
իւր ազգէ մինչև յազգ։ Կամ մո֊
ռասցի՞ գթալ Ա՟ծ իմ և ես. կամ ար
գելցէ՞ զգթութի՟ իւր բարկութ՟ե իւրով։
Ասացի և այժմ սկսայ. այս է նորո֊
գումն աջոյն բարձրելոյ։
Յիշեցի զգործս Տ՟ն ՚ի սկզբանէ.
յիշեցից զսքանչելիս նորա։
Խորհեցայ յա՟մ գործս քո, և ՚ի ձե֊
ռագործս քո խորհեցայ։
Ա՟ծ ՚ի սրբութե՟ են ճանապարհք քո.
ո՞վ է Ա՟ծ մեծ ո՟պ զԱ՟ծ մեր. դու
ես Ա՟ծ, որ առնես զսքանչելիս։
Ծանուցեր ժողովրդեան քում զզօ֊
րութի՟ քո. փրկեցեր բազկաւ քով
զժողովուրդս քո՝ զորդիսն Յակո֊
բայ և Յովսեփու։
Տեսին զքեզ ջուրքն Ա՟ծ. տեսին զքեզ
ջուրք՝ և երկեան. և խորք խռովե֊
ցան ՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց։ Ձայն
ետուն ամպք, քանզի և նետք քո

Յիշեցին զի ած օգնական էր նց,
ած բարձրեալ փրկիչ էր նոցա։
Սիրեցին զնա բերանովք իւրեանց, եւ
լեզուաւք իւրեանց ստեցին նմա։ եւ
սիրտք նց ոչ էին ուղիղք ընդ նմա,
եւ ոչ հաւատացին ուխտի նորա։
Նա ինքն գթած էր, քաւէր
զմեղս նոցա՝ եւ ոչ ապականէր։
Յաճախէր դարձուցանել զբարկութի
իւր, եւ ոչ բորբոքէր զամ սրտմտութի
իւր։ Յիշեաց թէ մարմին են նոքա։
հոգի որ երթայ՝ այլ ոչ եւս դառնայ։
Քանիցս անգամ դառնացուցին ըզ
նա յանապատի, եւ բարկացուցին ըզ
բարձրեալն յանջրդի։
Դարձան եւ փորձեցին զած, եւ զսբն
իսրայէլի զայրացուցին։ Ոչ յիշեցին
զձեռն նորա յաւուր յորում փրկեաց
զնս ՚ի ձեռաց նեղչաց նց։
Որ արար զնշանս եւ զարուեստս իւր
յերկրին եգիպտացւոց, եւ ՚ի դաշտին
տայանեոս։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա, եւ

վանձրեւս նց, զի մի՛ տրտըցին։
Առաքեաց ՚ի նս շանաճանճ՝ եւ եկեր
զնս, եւ գորտիւ ապականեաց զնս։
Ետ ժանկոյ զպտուղս նց, եւ զվաս-
տակս նց մարախոյ։ Եհար կարկտիւ
զայգիս նց, եւ զթզենիս նց եղեամբ։
Մատնեաց ՚ի կարկուտ զանասունս նց,
եւ զստացուածս նց հրով դատեաց։
Առաքեաց ՚ի նս զսրտմտութի բար-
կութե իւրոյ, զսրտմտութի զբարկու
թի եւ զնեղութի։
Առաքեաց ՚ի նս տանջանս ՚ի ձեռն
հրեշտակի չարի, եւ դիւրեցոյց ՚ի նս
զսրտմտութի բարկութե իւրոյ։ Ո՛չ խնա-
յեաց ՚ի մահուանէ զանձինս նց,
եւ զանասունս նց ՚ի մահ մատնեաց։
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպ-
տացւոց, զսկիզբն ամ վաստակոց նց
՚ի յարկս քամայ։
Հորդանեաց ոպ խաշինս ժողովրդեն
իւրոյ. եւ եհան զնս որպէս զհօտ
յանապատ։
Առաջնորդեաց նց յուսով, եւ ոչ եր-
կեան

կեն. եւ զԹշնամիս նց ծով ծածկեց։
Ածան զնս ՚ի լեառն սրբուե իւրոյ.
՚ի լեառն յայն՝ զոր ստացաւ աջ նր.
Մերժեաց յերեսաց նոցա զհեթա-
նոսս. եւ վիճակեցոյց ՚ի նս զվիճակ
ժառանգուե իւրոյ. եւ բնակեցոյց
՚ի յարկս նց զազգն իսրայէլի. Փոր-
ձեցին՝ դառնացուցին զած բարձ-
րելոյն, եւ զվկայուի նր ոչ պահեցին.
Դարձան խոտորեցան նք եւ հարքն
իւրեանց, դարձան եւ եղեն որպէս
աղեղն Թիւր.
Դարձեալ բարկացուցին զնա ՚ի բա-
գինս իւրեանց. եւ դրօշելովք իւր-
եանց նախանձ արկին նմա։
Լուաւ ած, եւ արհամարհեաց զնս.
եւ անարգեաց յոյժ զիսրայէլ։
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սե-
լով. զխորանն՝ զոր բնակեցոյց ՚ի
մէջ մարդկան.
Մատնեաց ՚ի գերուի զզօրուի նց. եւ
զգեղ նց ՚ի ձեռս Թշնամեաց նց.
Արգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր. եւ
զժառանգուի իւր անտես արար. 179

Զերիտասարդս նց եկեր հուր. և կուսանաց նց ոչ ողբացաւ.
Քահանայք նոցա անկան ի սուր. և զայրիս նց ոչ ողբէր որ լայր.
Զարթեաւ ոպս ի քնոյ տր, ոպս հզօր զի թափէ զգինի.
Եհար յետս զթշնամիս իւր, և նախատինս յաւիտենից արար զնս.
Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու, և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց.
Նաև ընտրեաց նա զազգն յուդայ. զլեառն սիոն, զոր և սիրեաց.
Շինեաց ոպս մի եղջերուին զսրբութի նորա. յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան.
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և ընկալաւ զնա ի հօտէ խաշանց. ի վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա.
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր, և զիսրայէլ ժառանգութի իւր.
Արածէր զնս իմաստութբ սրտի իւրոյ. յանմեղութի ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նց.

Սաղմոս Ասափու. ՀԸ.

Ած՝ մտին հեթանոսք ՚ի ժա-
ռանգութիւն քո. պղծեցին ըզ-
տաճար սբ՟ քո.

Եդին զերուսաղէմ ոպ՟ զհիւղս
մրգապահաց. արկին զդիակունս ծա-
ռայից քոց՝ կեր թռչնոց երկնից, և
զմարմինս սրբց՟ քոց՝ գազանաց երկրի.
Հեղին զարիւնս նց՟ ոպ՟ զջուր՝ շուրջ զե-
րուսաղէմաւ, և ոչ ոք էր՝ որ թաղէր
զնս՟։ Եղաք մեք նախատինք դրացեաց
մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այ-
նոցիկ որք շուրջ են զմեօք։ Մինչև
յերբ տր՟՝ բարկանաս դու իսպառ.
բորբոքեսցի ոպ՟ հուր նախանձ քո.
Հեղ զբարկութիւն քո ՚ի վր՟ ազգաց՝ որք
զքեզ ոչ ճանաչեցին. ՚ի վր՟ թգ՟ւորաց՝
որք զանուն քո ոչ կարդացին. զի կերին
զյակոբ, և զտեղի նր՟ աւերեցին.
Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս.
վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո
տր՟, զի աղքատացաք յոյժ.

Օգնեա՛ մեզ ած փրկիչ մեր, վս փա-
ռաց անուան քոյ։ Տր փրկեա՛ զմեզ՝
և քաւեա՛ զմեղս մեր վս անուան քո։
Մի՛ երբեք ասասցեն ՚ի հեթանոսս,
Թէ ո՞ւր է ած նոցա։
Այլ յայտնի եղիցի ՚ի վր հեթա-
նոսաց, առաջի աչաց մերոց. առ ՚ի
խնդրելոյ զվրէժ արեան ծառայից
քոց՝ որ և հեղաւ։
Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կապե-
լոց. ըստ մեծութեան բազկի քո՝ շահեա՛
զորդիս սպանելոց։
Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպա-
տիկ ՚ի ծոց նց, զնախատինս իւրեանց
զոր նախատեցին զքեզ տր։
Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի
քոյ, խոստովան եղիցուք առ քեզ
յաւիտեան, ազգէ յազգ պատմես-
ցուք զօրհնութիւնս քո։
Ի կատարած ՚ի վր այլայլեցելոցն վկայու-
թեան. Սաղմոս ասափայ։ Հիա
Որ հովուես զիսրայէլ նայեաց, որ
առաջնորդես ոպ խաշին զյովսեփ։

Որ

Որ նստիս ՚ի քրոբէս՝ յայտնեաց առա-
ջի Եփրեմի, Բենիամենի եւ Մանասէի։
Զարթո՛ զզօրութ՟ի քո, եւ եկ ՚ի կե-
ցուցանել զմեզ։
Ա՟ծ զօրութ՟եց դարձո՛ զմեզ երեւեցո՛
զերեսս քո ՚ի մեզ՝ եւ կեցցուք։
Տ՟ր Ա՟ծ զօրութ՟եց՝ մինչեւ յե՞րբ բար-
կանաս յաղօթս ծառայից քոց։
Կերակրեցեր մեզ հաց արտասուաց.
եւ արբուցեր մեզ արտասուս չափով։
Եդիր զմեզ նախատինս դրացեաց մե-
րոց, այպն կատականս թշնամեաց մերոց
Ա՟ծ զօրութ՟եց դարձո՛ զմեզ, երեւեցո՛
զերեսս քո ՚ի մեզ՝ եւ կեցցուք։
Այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հա-
ներ զհեթանոսս՝ եւ զն՟ա տնկեցեր,
եւ առաջնորդեցեր նմա։
Հաստատեցեր զարմատս ն՟ր՝ եւ ելից
զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովանի
ն՟ր, եւ բարունակ ն՟ր զմայրս ա՟յ։
Ձգեաց զորթ իւր մինչեւ ՚ի ծով. մին-
չեւ ՚ի գետսն շառաւիղք ն՟ր։
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ ն՟ր, եւ կթեն
զն՟ա անցաւորք ճանապարհի։

Ապականեաց զնա խոզ անտառէ, և
էրէ վայրի արածեցաւ 'ի նմա.
Աստուած զօրութեանց՝ դարձ, հայեա՛ց յերկնից
և տե՛ս. այց արա այգւոյս այսմիկ, և
դարման տար սմա, զոր տնկեաց աջ քո.
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացու-
ցեր զնա 'ի քեզ. այրեցեալ 'ի հուր և
աւերեալ, 'ի սաստէ քումմէ կորիցեն.
Եղիցի ձեռն քո 'ի վերայ առն, աջ քո
'ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր
զնա 'ի քեզ. Ոչ ևս 'ի բացեայ ե-
ղիցուք մեք 'ի քէն. կեցուսցես դու
զմեզ, և զանուն քո տր կարդասցուք.
Աստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք.

Ի կատարած. վասն հնձանաց. Սաղմոս Ասա-
փայ. Ձ

Ցնծացէ՛ք առ Աստուած, օգնական է մեր.
աղաղակեցէք առ Աստուած Յակոբայ.
Առէք սաղմոս, և տուք օրհնութիւն. սաղ-
մոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան.
Փո՛ղ հարէք 'ի գլուխ ամսոյ. յաւուր
նշանաւորի տարեկանաց մերոց.

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրա_
ւունք են Աստուծոյ յակոբայ·
Վկայութին յովսեփու՝ զոր եդ ընդ նմա·
յորժամ ելանէր նա յերկրէն եգիպտաց_
ւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր լուաւ·
Ի բաց արար՚ի բեռանց զթիկունս նորա·
և զձեռս նորա յորթ և՚ի թի ծառայեցին·
Ի նեղութեան կարդացեր առ իս՝ և փըր
կեցի զքեզ, լուայ քեզ՚ի գաղտնու
թեան մրրկին, և փորձեցի զքեզ՚ի վերայ
ջուրցն հակառակութեան·
Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ
քեզ, և Իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ·
Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուածք առ ժա_
մայնք. և մի՛ երկիրպագանիցես դու
Աստուծոյ օտարի· Զի ես եմ Տէր Աստուած քո՝ որ հա
նի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց·
Բաց զբերան քո՝ և լցից զնա·
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի ի_
մում, և Իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ·
Բարձի թողի զնոսա երթալ զհետ կա
մաց սրտից իւրեանց· զի գնասցեն նո_
քա ըստ կամս անձանց իւրեանց·
Եթէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր

ինձ, կամ իէլ զճանապարհս իմ գնացեալ էր. Ապ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նց, և ի վր նեղչաց նոցա արկեալ էր զձեռն իմ.

Թշնամիք տն ստեցին նմա, և եղիցին ժամանակք նց յաշխարհս.

Կերակրեաց զնս ի պարարտութենէ ցորենոյ, և ի վիմէ մեղր յագեցոյց նց.

Սաղմոս ասափու. ՁԱ.

Ած եկաց ի ժողովս աստուածոց, և ի մէջ նց դատէր զնս.

Մինչև յե՞րբ դատիք անիրաւութի՛ւն, և ակն առնուք մեղաւորաց. Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ. իրաւունս արարէք տնանկին և խոնարհին. Ապրեցուցէք զաղքատն և զտնանկն, ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնս. Ոչ իմացին և ոչ ի միտ առին, ի խաւարի գնացին, և շարժեցան ամ հիմունք երկրի. Ես ասացի՝ թէ աստուածք իցէք, կամ որդիք բարձրելոյն ամքեն. Դուք ահաւադիկ ոպ զմարդիկ մեռանիք. և ոպ զմի յիշխանաց անկանիք. Արի՛ ած. և դատեա զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամ հեթանոսս.

ԱՍ Օրհնութի. Սաղմոս Ասափայ. ՁԲ.

Տ՛ ո՞ քեզ նմանեսցի, մի՛ լռեր և մի՛ դադարեր Ած.

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին, և ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց.

Ի վր ժողովրդեան քո խորամանկեցին զխորհուրդ. խորհեցան ի վր սրբց քոց, և ասացին.

Եկայք սատակեսցուք զնս յազգաց, և մի՛ յիշեսցի անուն Իէլի և ևս.

Խորհեցան միաբանութբ ի միասին. և վասն քո ուխտ արարին.

Բնակք Եդովմայեցւոց՝ և Իսմայէլացիք, Մովաբ և Հագարացիք.

Գեբաղ՝ Ամոն՝ Ամաղէկ. և այլազգիքն ընդ բնակիչօքն հանդերձ Տիւրոսի.

Նաև Ասուր եկեալ էր ընդ նս. ամենեքեան նոքա՝ զօրավիգն եղեն որդւոցն Ղովտայ.

Արա՛ զնս ոպս զմադիամ, ոպս զսիսարայ, և ոպս զյաբին՝ ի ձորձորյան կիսոնի.

 Սա

Սատակեցան նոքա յանկանս դովրայ· և եղեն որպէս զաղբ երկրի։ Արա զիշխանս նոցա որպէս զորեբն· զզեբն, զզեբէէ, զսաղմանա, և զամ իշխանս նոցա·

Որք ասացին՝ ժառանգեսցուք ՚ի մեզ զսրբութիւն այ·

Այ իմ՝ արա զնոսա որպէս զանիւ, և որպէս զեղէգն առաջի հողմոյ·

Որպէս հուր՝ զի այրէ զանտառս, որպէս բոց՝ զի կիզու զլերինս·

Նոյնպէս հալածեսցես զնոսա մրրկաւ քով· և բարկութբ քով խռովեցուսցես զնոսա·

Լցո զերեսս նոցա անարգանօք, և խնդրեսցեն զանուն քո տր·

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից, և ամօթալից կորիցեն· Ծանիցեն զի անուն քո տր է· և դու միայն բարձրեալ ես ՚ի վր ամ երկրի·

Ի կատարած· վս հնձանացն· որդւոցն կորխայ Սաղմոս· ՁԳ·

Որպէս սիրելիք են յարկք քո տէր զօրուեց· ցանկայ և փափագէ անձն իմ ՚ի գաւիթս քո·

Սիրտ իմ և մարմին իմ՝ ցնծացեն
առ ա՟ծ կենդանի։ Քանզի ճնճղուկ
եգիտ իւր տուն. և տատրակ զբոյն՝
ուր դիցէ զձագս իւր։ Սեղանք քո տ՟ր
զօրութեանց, Թագաւոր իմ և ա՟ծ իմ։
Երանի՛ ամենեցուն՝ որ բնակեալ
են ՚ի տան տ՟ն. յաւիտեանս յաւի-
տենից օրհնեսցեն զքեզ։
Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն իւր
՚ի քէն է. ելս եդ ՚ի միտս իւրում ՚ի
հովիտս արտասուաց ՚ի տեղւոջ՝ յո-
րում ուխտեաց։
Զօրհնութիւն տացի՝ որ զօրէնս դնէ.
գնասցեն նա ՚ի զօրութենէ ՚ի զօրութիւն. և
երևեսցի ա՟ծ հրեշտակաց ՚ի սիոն։
Տ՟ր ա՟ծ զօրութեանց՝ լո՛ւր աղօթից ի-
մոց. ունկնդիր ա՟ծ յակոբայ։
Ընդունօղ ես դու մեր. տե՛ս ա՟ծ
և նայեա՛ց յերեսս օծելոյ քո։
Սա՟ զի լաւ է ինձ՝ մի օր ՚ի գաւիթս
քո, քան զհազարս։ Ընտրեցի ես
ընկէց աղբ գալ ՚ի տան ա՟յ՝ տառապել,
քան բնականալ ՚ի յարկս մեղաւորաց։

Զողորմութիւն եւ զճշմարտութիւն սիրէ Տր̄ Ած̄ մեր. զշնորհս եւ զփառս տացէ.
Տր̄ ոչ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր յայնցանէ, որք գնան յանմեղութեան.
Տր̄ Ած̄ զօրութեանց, երանեալ է այր՛ որ յուսայ ՚ի քեզ.

Ի կատարած. որդւոցն Կորխայ. Սաղմոս Դաւթի. ՁԴ.

Հաճեցար Տր̄ ընդ երկիր քո, եւ դարձուցեր զգերութիւն Յակոբայ.
Թողեր զանօրէնութիւն ժողովրդեան քո, եւ ծածկեցեր զամ̄ մեղս նց̄.
Լռեցուցեր զամ̄ սրտմտութիւնս քո, եւ դարձար ՚ի բարկութենէ սրտմտութեան քո.
Դարձ առ մեզ Ած̄ փրկիչ մեր, եւ դարձո զսրտմտութիւնս քո ՚ի մէնջ.
Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ Տր̄. եւ մի՛ ձգեր բարկութիւն քո ազգէ մինչեւ յազգ.
Ած̄ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. եւ ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ.
Ցո՛յց մեզ Տր̄ զողորմութիւն քո, եւ զփրկութիւն քո տո՛ւր մեզ.
Լուայց զինչ խօսի Տր̄ Ած̄ մեր. խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան, քո

իւրոյ առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ, որք դարձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նորա յերկրի մերում։ Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին։

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից երևեցաւ։ Տէր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ. դիցէ ի ճանապարհի զգնացս իւր։

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Սաղմոս Դաւթի. ՁԵ.

Աղօթք։ ՁԵ

Խոնարհեցո Տէր զունկն քո՝ և լուր ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես։ Պահեա զանձն իմ սուրբ Տէր. և փրկեա զծառայս քո Աստուած իմ, որ ի քեզ յուսացայ։ Ողորմեա ինձ Տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօր համօրէն. ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու տր՝ քաղցր և ուղիղ ես. բա-
զումողորմ առ ամենեան, որք կարդան
առ քեզ։ Ունկն դիր տր աղօթից ի-
մոց, և նայեաց 'ի ձայն խնդրուածաց
իմոց։ Յաւուր նեղութե իմոյ կար-
դացի առ քեզ, և լուար ինձ։
Ոչ ոք է նման քեզ յաստուածս տր։
և ոչ ոք է ըստ զգործս քո։ Ամ ազգս
զոր արարեր՝ եկեսցեն և երկիրպագ-
ցեն առաջի քո, և փառաւոր արասցեն
զանուն քո յաւիտեան։ Մեծ ես
դու տր՝ և առնես սքանչելիս. և դու
միայն ես ած։ Առաջնորդեա ինձ
'ի ճանապարհի քում, և գնացից 'ի ճշմար-
տութե քում, և ուրախ եղիցի սիրտ
իմ՝ երկնչել յանուանէ քումմէ։
Խոստովան եղէց առ քեզ տր ած իմ
բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր արա-
րից զանուն քո յաւիտենին։ Մեծ ե-
ղև 'ի վր իմ ողորմութի քո տր. և փր
կեցեր զանձն իմ 'ի դժոխոց ներքնոց
Այ, անօրէնք յարեան 'ի վր իմ. և ժո

համբարձի առ քեզ զձեռս իմ.
Միթէ մեռելոց առնիցես սքանչե
լիս քո. կամ բժիշկք յարուցեալ,
խոստովան առնիցեն առ քեզ.
Միթէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք ՚ի գե
րեզմանի զողորմութիւն քո, կամ զճշ
մարտութիւն քո ՚ի կորստեան.
Միթէ ճանաչիցի՞ն ՚ի խաւարի զս
քանչելիք քո, կամ արդարութիւն քո
յերկրի մոռացելոյ. Եւ ես առ քեզ Տր
աղաղակեցի, առաւօտու աղօթք իմ
ժամանեսցեն առ քեզ.
Ընդէ՞ր Տր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն.
Տնանկ եւ վաստակաւոր եմ ես ՚ի
մանկութենէ իմմէ. ՚ի բարձրութէ
խոնարհեցայ եւ ապշեցայ.
Յիս հասանէին բարկութիւնք քո.
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս.
Շրջեցան զինեւ որպէս ջուր. զօր ամ
պաշարեցին զիս ՚ի միասին. Հեռի
արարեր յինէն զբարեկամս իմ եւ զծա
նօթս իմ, վն թշուառութեան իմոյ. 195

Իմաստութեան Եթանայ Իսրայելացւոյ.

ՁԸ

Զողորմութիւն քո տ՟ր յաւի-
տեան օրհնեցից, ազգէ
յազգ պատմեցից զճշմար-
տութիւն քո բերանով իմով.
Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութ՟բ
շինեսցի, յերկինս պատրաստ եղիցի
ճշմարտութիւն քո.
Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց, երդ-
ուայ Դաւթի ծառայի իմոյ.
Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո,
և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո:
Խոստովան եղիցին երկինք զսքանչե-
լեաց քոց տ՟ր, և ճշմարտութ՟ն քո յե-
կեղեցիս սրբոց.
Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ,
կամ ո՞վ նմանեսցի տ՟ն յորդիս ա՟յ.
Ա՟ծ փառաւորեալ է ի խորհուրդս
ս՟բց իւրոց, մեծ և ահաւոր ի վ՟ր այ
նոցին որք շուրջ են զնովաւ.
Տէր ա՟ծ զօրութեանց ո՞ նմանի քեզ.
Հզօր ես դու տ՟ր՝ և ճշմարտութ՟ն
քո շուրջ է զքեւ.

Դու

Դու տիրես զօրութեց ծովու. և զխռ-
ովութի ալեաց նր դու ցածուցանես։
Դու խոնարհեցուցանես իբր վիրա-
ւորս զամբարտաւանս, ի զօրութի բազ-
կի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո։ Քո
են երկինք և քո է երկիր, զաշխարհ
լրիւ իւրով դու հաստատեցեր, զհիւ-
սիս և զծովս դու արարեր, Թաբոր
և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն։
Քո է բազուկ և քո է զօրութի. զօրա-
ցի աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո.
Արդարութի և իրաւունս հաստատութի
է աթոռ քո, ողորմութի և ճշմարտու-
թի գնասցեն առաջի երեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան, որ գիտէ զօղս
նուագս քո տր. ի լոյս երեսաց քոց
գնասցեն. և յանուն քո ցնծասցեն
զօր հանապազ, և յարդարութե քում
բարձր եղիցեն։ Պարծանք զօրու-
թեց մերոց դու ես տր, և ի կամս
քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր.
Ի տնէ է օգնութի սրբյն իսրայէլի
թագաւորին մերոյ.
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որ

դիս քո, եւ ասացեր, եդից զօգնութիւն
իմ ի վերայ հզօրին, եւ բարձր արարից
զընտրեալն ի ժողովրդենէ իմմէ.
Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ, եւ իւ-
ղով սրբով իմով օծի զնա.
Ձեռն իմ ընկալցի զնա, եւ բազուկ
իմ զօրացուսցէ զնա.
Ո՛չ մեղիցէ նմա թշնամի, եւ որդի
անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա.
Հարից առաջի նորա զթշնամիս նորա, եւ
զատելիս նորա ի պարտութիւն մատնեցից.
Ճշմարտութիւն իմ եւ ողորմութիւն իմ ընդ նմա,
եւ յանուն իմ բարձրասցի եղջիւր նորա.
Եդից ի ծովու զձեռն նորա, եւ ի վերայ
գետոց զաջ նորա.
Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես
դու, Աստուած ընդունող փրկութեան իմոյ.
Ես անդրանիկ արարից զնա, եւ բարձր
քան զամենայն թագաւորս երկրի.
Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութիւն
իմ եւ ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա.
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտե-
նից զզաւակ նորա, եւ զաթոռ նորա որպէս
զաւուրս երկնից.

Եթէ թողցեն որդիք նր զօրէնս իմ, և
յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։
Եթէ զարդարութիս իմ անարգեսցեն,
և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիս
նց, և տանջանօք զանիրաւութիս նց,
Բայց զողորմութի իմ ոչ արգելից 'ի
նոցանէ, և ոչ նենգեցից ճշմարտութե
իմում, և ոչ անարգեցից զուխտ իմ,
և զինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ,
զայն ոչ արհամարհեցից։
Մի անգամ երդուայ 'ի սրբութի իմ,
թէ դաւթի եւ ոչ ստեցից։
Զաւակ նր յաւիտեան կացցէ, և ա-
թոռ նր որպ զարեգակն առաջի իմ. և որպ
զլուսին, զի հաստատեալ է յաւի-
տեան վկայ հաւատարիմ յերկինս։
Իսկ արդ՝ դու մերժեցեր և անարգե-
ցեր, և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո։
Կործանեցեր զուխտ 'ի ծառայէ քում.
պղծեցեր յերկրի զսրբութի նր։
Քակեցեր զամ պարիսպս նր, և ե-
դեր զամուրս նր 'ի դողումն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանպր-
հի. և եղև նա նախատ դրացեաց իւրոց։

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր, և
ուրախ արարեր զամ թշնամիս նր։
Դարձուցեր զօգնութի ի սրոյ նր, և
ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի։
Անարգեցեր զսրբութի նր, և զաթոռ
նորա յերկիր կործանեցեր։
Նուաղ արարեր զաւուրս ժամանա
կաց նր, և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս
քո ի սպառ, բորբոքեսցի որպէս հուր բար
կութի քո։ Յիշեա տէր, թէ
ով է իմ հանգիստ. միթէ ի զո՞ւր
ինչ ստեղծեր զամ որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ
զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի
ձեռաց դժոխոց։ Ո՞ւր են ողորմու
թիւնք քո տր առաջինք, զոր երդուար
Դաւթի ճշմարտութբ քով։ Յիշեա
զնախատինս ծառայի քո, զոր ընկա
լայ ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տր,
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։
Օրհնեալ տր ած յաւիտեանս յաւի
տենից. եղիցի եղիցի։ 200 Օրհ

Օրհնութ Եսայեայ մարգարէին Ի ձայնոյ ։
Եսայ. ԻԶ։

Ի գիշերաց կանխեսցէ հոգի իմ առ քեզ ած ։
Զի լոյս են հրամանք քո ի վր երկրի · ուսարուք զարդարութի բնակիչք երկրի · Վարկեսցի ամբարիշտն, և այլ ոչ ևս ուսցի առնել յերկրի զարդարութի ճշմարտութեան ։
Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛ տեսցէ զփառս տն ։
Տր բարձր ես, և բազուկ քո հզօր · և նոքա ոչ գիտացին ։
Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն, և նախանձ առցէ անխրատ ժողովրդեն · և արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ ։
Տր ած մեր տուր մեզ զխաղաղութի քո · զի ըստ ամ գործոց մերոց հատուցեր մեզ ։
Տր ած մեր ստացի՛ր զմեզ, զի բաց ՚ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք, և զանուն քո անուանեմք զօրհնաբանութիւն ։

Իսկ

Իսկ արդ մեռեալք զկենդանութի
այլ ոչ տեսանիցեն, և ոչ բժիշկք
յարուցանիցեն։

Մ՟այսորիկածեր հորեր սատակեցեր
և ընկեցեր զա՟մ արու մանուկ նո՟ց։

Յաւե՛լ տ՟ր զչար ՚ի վ՟ր չարի նո՟ց, և
ած զչար ՚ի վ՟ր անօրինաց երկրի։

Տ՟ր ՚ի նեղութե՟ յիշեցաք զքեզ. զի
փոքր մի նեղութի՟ է խրատ քո ՚ի վ՟ր
մեր։ Ա՟պ երկունք յղւոյ՝ զի հա-
սեալ իցէ ժամանակ ծննդեան, և
ոչ ոյժ իւր ծնիցէ։

Այնպէս եղաք սիրելւոյ քում տ՟ր.
յահ և յերկիւղ քո յղացեալ երկնե-
ցաք, և ծնաք զհոգի փրկութե՟ քո։

Ո՛չ եւս կործանիցուք մեք, այլ կոր-
ծանեսցին անօրէնք երկրի։

Յարիցեն մեռե՟լք, և կենդանասցին
ա՟մքն, որք եդեալ են ՚ի գերեզմանս։

Զարթիցեն ցնծասցեն, և ուրախ
եղիցին դալարեալք յերկրի։

Ա՟ զի ցօղ որ ցօղի ՚ի քէն, այդ

բժըշ

բժշկութիւն է նոցա · բայց երկիրն
ամբարշտաց սասանեսցի ·

Խոյս տուր ժողովուրդ իմ, գնա́
մուտ 'ի շտեմարանս քո · և փակեա́
զդրունս քո առաջի երեսաց քոց ·
Փախի́ր և թագի́ր առ ժամանակ մի́
մինչև անցցէ բարկութի̃ Տ̃ն ·

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
Ս̃րբոյ · այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից · Ամէն ·

Մաղթանք ·

Խաղաղութեց տուօղ Տ̃ր՝ զխաղաղու-
թի և զերկնային ողորմութի̃ քո պար-
գևեա́ յարարածս քո ·
Մարդասէր Տ̃ր՝ վս̃ սրբուհւոյ ա-
նարատ մօր քոյ և կուսի, և վս̃ խա-
չի քոյ պատուականի, ընկալ զաղա-
չանս մեր և կեցո́ զմեզ ·

Օրհնութի̃ և շարականս, 'ի վերջի Սրբոյն և
կանոնին գտցես 'ի 35 · երեսն ·

ԱՂՕԹՔ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՌՆ ԱՅ · ՁԹ

ՏՐ ԱՊԱ ւէն եղեր մեզ ազգէ մինչև յազգ · մինչ չև լերինք հաս_տատեալ էին, և մինչչև ստեղծեալ էր երկիր և զամ աշխարհս ։ Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս դու ես · մի դարձուցաներ զմարդ ի տա_պաստան · և ասացեր, դարձարուք ո_րդիք մարդկան ։

Հազար ամ յաչս տն որպ օր երեկի
զի էանց. որպ պահ մի գիշերոյ. և ամք
նց անարգութիւ եղիցին.

Ընդ առաւօտս որպ դալարի բուսցին,
ընդ առաւօտս որպ դալարի զուարճա
ցին և ծաղկեսցին, ը երեկոյս թառ
ամեսցին չորասցին և անկցին,

Նուաղեցաք մեք ի բարկութէ քումմէ,
և ի սրտմտութէ քումմէ խռովեցաք.

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո, և ըզ
կեանս մեր ի լոյս երեսաց քոց.

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան,
և ի բարկութէ քումմէ խռովեցաք.

Ժամանակք ամաց մերոց անդադար որպ
սարդի. և թիւ աւուրց ամաց մերոց
ի նս եօթանասուն ամ. Ապա թէ ա
ռաւել եւս ութսուն ամ. և որ ինչ ա
ւելի է քան զայն՝ ցաւօք և հեծութբ.

Զի եկն ի վր մեր հեզութի, և խրատե
ցաք. Իսկ արդ ո՞ գիտասցէ զզօրութի
բարկութե քո, և կամ յահէ քումմէ
զսրտմտութի քո համարեսցի.

Այսպ ցոյց ինձ զաջ քո. և որ խոհեմն
են սրտիւք, իմաստութեա քո.

Դարձ Տր մինչև յե՞րբ, մխիթարեա առ
'ի ծառայս քո. Լցաք առաւօտու
ողորմութբ քով. ցնծացաք. եւ ուրախ
եղաք զամ աւուրս կենաց մերոց.
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն յո-
րս խոնարհ արարեր զմեզ, եւ ա-
մացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս.
Հայեա՛ Տր 'ի ծառայս քո եւ 'ի գործս
ձեռաց քոց, առաջնորդեա՛ որդւոց
նոցա. Եղիցի լոյս Տն Այ 'ի վր մեր.
Զգործս ձեռաց մերոց ուղղեա՛ ա-
ռա 'ի մեզ Տր. եւ զգործս ձեռաց մե-
րոց աջողեա՛ մեզ.

Օրհնութ գովութ դաւթի. Ղ

Որ բնակեալ է յօգնութեան բարձրելոյն,
ը հովանեաւ այ յերկնից հանգիցէ.
Ասասցէ Տն ընդունող իմ ես. ապա-
ւէն իմ Այ, եւ ես յուսամ 'ի նա.
Նա փրկեսցէ զքեզ յորոգայթէ որսո-
ղէն, եւ 'ի բանիցն 'ի խռովութէ.
'Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ,
'ի հովանի թեւոց նր յուսասցես.
Ոպ զգէն շուրջ եղիցի զքեւ ճշմար-
տութիւն նորա.

Մի՛ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի,
և ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի տուէ։
Յիրէ որ շրջի ի խաւարի, ի գայթակ-
ղութէ դիւէն ի հասարակ աւուր։
Անկցին ի կողմանէ քումմէ հա-
զարք, և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և
առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս
դու, և զհատուցումն մեղաւորաց
տեսցես. զի դու տէր յոյս իմ ես։
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն,
զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տան-
ջանք մի՛ մերձեսցին ի յարկս քո։
Զի հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն
քո, ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո։
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ,
զի մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո
Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու.
և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և
զվիշապն։ Զի յիս յուսացաւ,
և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա,
զի ծանեաւ զանուն իմ։
Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա,
և առ նմա եղէց ի նեղութեան։

փրկեցեր և փառաւոր արարեր զնա,
երկայն աւուրբք լցուցեր, և ցու-
ցեր նմա զփրկութիւն իմ:

Օրհնութիւն Սաղմոս դաւթի: ՂԱ.

Բարի է խոստովան լինել Տեառն, և սաղ-
մոս ասել անուան քում Բարձրեալ:
Պատմել ընդ առաւօտս զողորմութիւն
քո, և զճշմարտութիւն քո ի գիշերի:
Տասնաղեան սաղմոսարանաւ, ի ձայն
օրհնութեան քնարաւ: Զի ուրախ արա-
րեր զիս Տր յարարածս քո, և ի գործս
ձեռաց քոց ցնծացայց: Որչ զի մեծ
են գործք քո Տր, և յոյժ խոր են
խորհուրդք քո: Այր անզգամ դայս
ոչ ծանիցէ, և անմիտ զայս ի՛ ա-
նա ի միտ: Ի բուսանել մեղաւո-
րաց որպ խոտ, ի ծաղկել այնոցիկ որք
գործեն զանօրէնութիւն: Սատակեսցին
յաւիտեանս յաւիտենից: և դու բարձ
րեալ ես յաւիտեանս Տր: Զի ա-
հա թշնամիք քո Տր, զի ահա թշնամիք
քո կորիցեն, ցրուեսցին ամենայն որք
գործեն զանօրէնութիւն: Բարձր եղի-
ցի որպ միեղջերուի եղջիւր իմ, և
ծերութիւն իմ ի ձէթ պարարտութե:

Լուեաւ ակն իմ ՚ի թշնամեաց իմ, յայս յարուցեալեն ՚ի վերայ իմ չարութիւն, ՚ի նմ լուիցէ ունկն իմ. Արդարք որպէս զարմաւենիս ծաղկեսցին. որպէս զմայրին լիբանանու բազումք եղիցին. Տնկեալք եղիցին ՚ի տան Տն, և ՚ի գաւիթս Այ մերոյ ծաղկեսցին.
Ես և բազումք եղիցին ՚ի ծերութի պարարտութե, գիրգք և փափուկք եղիցին ՚ի պատմել, ուղիղ է Տր Այ մեր, և ոչ գոյ ՚ի նմա անիրաւութի.

Օրհնութիւն Կոչումն Գասի. Գ. Ի.

Տ թագաւորեաց վայելչութի զգեցաւ, զգեցաւ Տր զօրութի ընդ մէջ իւր էած.
Հաստատեաց զաշխարհ զի մի սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո ՚ի սկզբանէ յաւիտենից դու ես.
Ամբարձան գետք Տր, և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց.
՚Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն օդսանք ծովու. է.օ

Սքանչելի ես դու տէր ի բարձունս· վկայութիւնք քո մեք յոյժ հաւատա_ցաք· Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր՝ ընդ երկայն աւուրս·

Սաղմոս դաւթի· Չորեքշաբաթի· Ղ.Գ·

Ած վրէժխնդրիր, տէր ած՝ վրէժ_խնդրիր յայտնեցար·

Բարձր լեր որ դատես զերկիր· հա_տո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից· Մինչեւ յերբ մեղաւորք տէր, մինչեւ յերբ մեղաւորք պարծեսցին· Բարբառեալ խօսեսցին զանիրաւութիւն· խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն· Զժողովուրդ քո տէր խոնարհ արարին, եւ զժառանգութիւն քո չարչարեցին· Զայրին եւ զպանդուխտն սպանին· զորբսն կոտո_րեցին· եւ ասացին՝ ոչ տեսանէ զայս տէր, եւ ոչ ի միտ առնու ած յակոբայ· Իմացարո՛ւք անզգամք ժողովրդոց՝ եւ անմիտք, մինչեւ յերբ ոչ առնուք ի միտ· Ոչ զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ո՞չ լուիցէ· կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ո՞չ տեսանիցէ·

Որ խրատէ զազգս՝ ապա թէ ո՞չ յան
դիմանեսցէ․ որ ուսուցանէ մարդոյ
գիտութիւն․ տէր ճանաչէ զխորհուրդս
մարդկան՝ զի են ընդունայնք․
Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու տէր.
և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։
Ցածուցանես դու նմա զաւուրս
չարութեան, մինչև փորեսցի խորխորատ
մեղաւորի․
Ոչ մերժէ տէր զժողովուրդ իւր․ և
զժառանգութիւն իւր ո՛չ առնէ անտես։
Մինչև դարձցին իրաւունք յարդա
րութիւն․ ընկալցին զնա ամենեքեան որք
ուղիղ են սրտիւք․
Ո՞վ յարիցէ ընդ իս՝ ի վերայ չարաց․ կամ
ո՞վ հաստատեսցի ինձ ՝ի վերայ այնո-
ցիկ, որք գործեն զանօրէնութիւն․
Եթէ ոչ տէրն օգնեալ էր ինձ, փոքր մի
ևս բնակեալ էր անձն իմ ՝ի դժոխս
Զի ասէի՝ թէ ահա՛ սասանեցան ոտք
իմ, ողորմութիւն քո տէր օգնէր ինձ․
Ըստ բազմութեան ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթա
րութիւն քո ուրախ առնէր զանձն իմ։
Մի՞թէ հաստատեսցի քեզ աթոռ 212

անօրհնութե. ո՞ պատմեսցէ զփառս այս
ընդդէմ հրամանի. Որպէս զանձն
արդարոյ, և զարիւն ամբիծ պարտ
ւոր առնէին. Եղև տր ապաւէն
իմ, ած օգնական յաւուր իմոյ.
Հատուսցէ նցա տր ըստ անօրէնութե
նցա և ըստ չարութե նցա կորուսանեսցէ
զնոսա տէր ած մեր.

Օրհնութիւն գործի. Ղ Դ

Եկայք ցնծասցուք ի տր. աղաղա-
կեսցուք առ ած փրկիչ մեր.
Կանխեսցուք առաջի նր խոստովանու
թբ. և սաղմոսիւք աղաղակեսցուք
առ նա. Զի ած մեծ է տր. Թագաւոր
մեծ ի վր ամ երկրի.
Ի ձեռս նր են ամ ափունքը երկ-
րի, և բարձրութիւնք լերանց նր են.
Նորա է ծով և նա արար զնա. և ըզ
ցամաք ձեռք նր ստեղծին. Եկայք
երկիրպագցուք նմա. անկցուք և լաց
ցուք առաջի այն արարչին մերոյ.
Զի նա է տր ած մեր. մեք ժողո
վուրդք ձեռն ածին նր, և խաշն արօտի նր

Այսօր եթէ ձայնի նր լուիջիք,
մի՛ խստացուցանէք զսիրտս ձեր որպ
ի դառնութեան․ Յաւուրն փորձութեան
յանապատին․ ուր փորձեցին զիս
հարքն ձեր, քննեցին զիս և տեսին
զգործս իմ զքառասուն ամ․
Ձանձրացի ընդ ազգն ընդ այնմիկ՝ և
ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք․ և
նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ․
Որպէս երդուայ ի բարկութեան իմում, թէ
մտցեն ի հանգիստ իմ․

Սաղմոս Դաւթի․ ի ժամանակի շէ տաճարին
շինելոյ յետ գերութեանն․ ՂԵ

Օրհնեցէք զՏր յօրհնութիւն նոր․
օրհնեցէք զՏր ամ երկիր․
Օրհնեցէք զՏր և օրհնեցէք զա-
նուն նր․ աւետարանեցէք օրըստօրէ
զփրկութի նորա․
Պատմեցէք ի հեթանոսս զփառս նր․
յամ ժողովուրդս զսքանչելիս նր․
Մեծ է Տր և օրհնեալ է յոյժ․ ահաւոր
է նա ի վր ամ կռոց․

Ամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք
են. այլ տէր զերկինս արար.
Խոստովանութիւն և վայելչութիւն առա
ջի նր. սրբութիւն և մեծ վայելչութիւն
ի սրբութեան նորա.
Մատուցէք տն տոհմք ազգաց, մատու
ցէք տն զփառս և զպատիւ. մատու
ցէք տն զփառս անուան նորա.
Առէք պատարագս և մտէք ի սրահս
նր. երկիրպագէք տն ի գաւիթս սըր
բութե նր. և խռովեսցի յերեսաց նր
ամ երկիր. Ասացէք ի հեթանոսս թէ
տր թագաւորեաց. հաստատեաց զաշ
խարհ զի մի սասանեսցի. և դատէ
զժողովուրդս իւր ուղղութբ.
Ուրախ եղիցին երկինք, և ցնծասցէ
երկիր. զուարճասցի ծով լրիւ իւրով.
ցնծասցեն դաշտք, և ամ որ է ի նս.
Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք ան
տառի յերեսաց տն զի գայ, և գայ
նա ի դատել զերկիր.
Դատէ զաշխարհս իրաւամբք, և զժո
ղովուրդս ամ ճշմարտութբ իւրով. 215

Սաղմոս Դաւթի. Ի ժամանակի շէ երկիրն հաստատեցաւ. ՂԶ.

Տ՟ր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ. իրաւունս և յարդարութի՟ ուղղեալ է աթոռ նորա։

Հուր առաջի ն՟ր գնասցէ, և այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա։

Երևեցան փայլատակունք ն՟ր տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք ո՟պ մոմ հալեսցին յերեսաց տ՟ն, յերեսաց տ՟ն ա՟մ երկրի։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութի՟ ն՟ր. և տեսցեն ա՟մ ժողովուրդք զփառս ն՟ր։ Ամաչեսցեն ամենեքեան որք երկրպագանեն կռոց, և որք պարծին ՚ի դրօշեալս իւրեանց։

Երկրպագցեն նմա ա՟մ հրեշտակք ն՟ր, զի լուաւ և ուրախ եղև Սիօն, և ցնծասցեն դստերք յուդայ վ՟ս իրաւանց քոց տէր։ Զի դու բարձրեալ ես ՚ի վ՟ր ա՟մ երկրի. յոյժ բարձրացար ՚ի վ՟ր ա՟մ կռոց։

Որք սիրէք զՏր՝ ատեցէք զչարութի·
պահէ Տր զանձինս սրբոց իւրոց· ՚ի
ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնս:
Լոյս ծագեաց արդարոյ· ուղղոց
սրտից եղէ ուրախութի: Ուրախ ե_
ղերուք արդարք ՚ի Տր· և խոստովան
եղերուք յիշատակի սրբութե նր:

Սաղմոս դաւթի: ՂԷ

Օրհնեցէք զՏր յօրհնութի նոր, զի
սքանչելիս արար: Փրկեաց զնա աջ
իւր, և բազուկ սբ իւր: Ցոյց Տր
զփրկութի իւր· առաջի ազգաց յայտ_
նեաց զարդարութի իւր: Յիշեաց զ_
ողորմութե իւրով Յակոբ· ճշմարտու
թե իւրով տանն իսրլի· և տեսին
ամ ծագք երկրի զփրկութի այ մերոյ:
Աղաղակեցէք առ Տր ամ երկիր· օրհ
նեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմոս ասացէք:
Սաղմոս ասացէք այ մերոյ օրհնութբ·
օրհնութբ և ՚ի ձայն սաղմոսաց:
Ի ձայն օրհնութե հարուածոյ փողոյ օրհ
նութբ ցնծութբ և ՚ի ձայն եղջերեայ փողոյ,

աղա

աղաղակեցէք առջի Թագաւորին Տն:
Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով, աշխա_
րհ և ամ բնակիչք նր. և գետք
ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ.
Լերինք ցնծասցեն առջի Տն, զի գայ
զի հասանել է Տր ՚ի դատել զերկիր.
Դատէ զաշխարհս արդարութբ, և
զժողովուրդս իւր ուղղութբ.

****

Սաղմոս Դաւթի. ՂԸ

Տ Թագաւորեաց՝ բարկա-
ցան ժողովուրդք, որ
նստի ՚ի քրովբէս, սա_
նեցաւ երկիր.
Տէր ՚ի Սիոն մեծ է, և բարձր ՚ի վր
ամ ժողովրդոց.
Խոստովան եղիցուք անուան քում
մեծի, զի ահաւոր և սբ է, և պատիւ
Թագաւորի զիրաւունս սիրէ.
Դու պատրաստեցեր զուղղութի,
զիրաւունս և զարդարութի յակոբայ
դու արարեր. Բարձր արարէք զՏր
Ած մեր. Երկիրպագէք

պատուանդանի ոտից նր զի սբ է.
Մովսէս և Ահարոն երիցունք նր.
Սամուէլ ընդ այնոսիկ, որք կարդան
զանուն նորա.
Կարդային առ Տր և նա լսէր նց, և
ի սեան ամպոյ խօսէր ընդ նոսա.
Պահէին զվկայութի նր, և զհրամանս
զոր ետ նց. Տր ած մեր դու լսէիր
նց, ած դու քաւիչ լինէիր նց, և վր
էժխնդիր ի վր ամ գործոց նց.
Բարձր արարէք զՏր ած մեր, եր_
կիրպագէք ի լերան սբ նր, զի սբ է
Տր ած մեր.

Սաղմոս դաւթի. ՂԹ.

Աղաղակեցէք առ Տր ամ երկիր, ծա
ռայեցէք Տն ուրախութբ.
Մտէք առաջի նր ցնծութբ, ծանի_
ջիք զի նա է Տր ած մեր.
Նա արար զմեզ, և ոչ մեք եաք. մեք
ժողովուրդք և խաշն արօտի նր.
Մտէք ընդ դրունս նր խոստովանու_
թբ, և օրհնութբ ի գաւիթս նորա.

Խոստովան եղերուք տն՝, և օրհնե-
ցէք զանուն նորա։
Քաղցր է տր, յաւտն է ողորմութի նր.
ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի նր։

Սաղմոս դաւթի։ Ճ՛

Զողորմութի և զիրաւունս օրհնեցից
զքեզ տր. սաղմոս ասացից, և 'ի միտ
առից։ Ճանապարհ անբիծ մինչև ե-
կեսցես առ իս, զի գնայի ես յանմեղու-
թե սրտի իմոյ 'ի մէջ տան իմոյ։
Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անի-
րաւութե. ուրք առնէին զանօրէնութի,
ատեցի. Ո՛չ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն
էր սրտիւ. խոտորեալ յինէն անզգա-
մն, և ես ինչ ո՛չ փոյթ առնէի։
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ,
զնա բարձէ 'ի բաց հալածէի։
Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ և ագահ
սրտիւ, ընդ նմա և հաց ո՛չ ուտէի։
Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի,
զի նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր 'ի ճանապարհ անբիծ, նա՛
պաշտէր զիս։

Ոչ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ՝ որ
առնէր զամբարտաւանութիւն. որ խօսէր
զանիրաւութիւն, չէր յաջողեալ նմա ա-
ռաջի աչաց իմոց։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամենայն մեղա-
ւորս երկրի. զի սատակեցից ՚ի քաղաքէ
Տեառն զամենայն՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

ԱՂՕԹՔ ԱՂՔԱՏԻ. ԵՐԲ ՀՈԳԱՅՑԷ՝ ԱՌԱՋԻ
ՏԵԱՌՆ ՀԵՂՈՒՑՈՒ ԶԽՆԴՐՈՒԱԾՍ ԻՒՐ։

ՃԱ

Տէր լուր աղօթից իմոց՝ ա-
ղաղակ իմ առ քեզ ե-
կեսցէ, և մի դարձուցա-
ներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո
առ իս զունկն քո. յորում աւուր կար-
դամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։
Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ.
և ոսկերք իմ որպէս խանձ չորացան։
Հարայ եղէ որպէս խոտ և ցամաքեցաւ
սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ
՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմնի իմ. նմա-
նեցայ ես հաւալուսան անապատի.
Եղէ ես որպէս բու յաւերակի. տքնեցայ
և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
նապազ, և գովիչք իմ ինև երդնուին.
Զմոխիր որպէս զհաց կերի. և զըմպե-
լիս իմ արտասուօք խառնեցի.
Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո,
զի դու բարձրացուցեր և խոնարհե-
ցուցեր զիս. Աւուրք իմ որպէս հովա-
նի անցին. և ես որպէս խոտ ցամաքեցայ.
Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշատակ
քո ազգէ մինչև յազգ. Դու յա-
րուցեալ գթասցիս ՚ի վերայ սիոնի. Ժա-
մանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ.
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս
նորա, և ՚ի հողս նորա գթասցին. Երկի-
ցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ.
և ամենայն թագաւորք երկրի ՚ի փառաց քոց.
Զի շինեաց տէր զսիոն, և երևեսցի փա-
ռօք իւրովք ՚ի նմա. Հայեցաւ նա
յաղօթս խոնարհաց, և ոչ

որ չարհամարհեաց զխնդրուածս նց։
Գրեսցի այս յազգ յայլ ժողովուրդ
զոր ստացեալ է՝ օրհնեսցէ տր։
Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց ՚ի սրբութէ
իւրմէ. տր յերկնից յերկիր հայեցաւ։
Լսել զհեծութիւն կապելոց, եւ արձակել
զորդիս մահապարտաց։ Պատմել ՚ի
սիոն զանուն տն, եւ զօրհնութիւն նր
յեմ։ Ժողովել ժողովրդոց ՚ի միա-
սին, եւ թագաւորաց ծառայել տն։
Պատասխանի ետ նմա ՚ի ճանապարհի զօ-
րութէ իւրոյ. զնուազութի աւուրց իմոց
պատմեա, եւ մի հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց
իմոց. զի ազգք յազգս են ամք քո։
Ի սկզբանէ տր զերկիր հաս-
տատեցեր, եւ գործք ձեռաց քոց են եր-
կինք են։ Նոքա անցանեն, եւ դու
կաս եւ մնաս յաւիտեան։ Ամքն ոպ
զհանդերձ մաշեսցին. եւ ոպ զվերարկու
փոխեսցես զնս եւ փոխեսցին։
Բայց դու նոյն իսկն ես, եւ ամք քո
ոչ անցանեն. որդիք ծառայից քոց
բնակեսցեն ՚ի նմա. եւ զաւակք նոցա
յաւիտեան յաջողեսցի։

Սաղմոս դաւթի. ՃԲ

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏր, եւ ամ ոս-
կերք իմ զանուն սբ նր.

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏր, եւ մի՛ մոռա
նար զամ տուրս նորա.

Ո՛ քաւէ զմեղս քո, բժշկէ զամ հի-
ւանդութիւնս քո.

Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո,
պսակէ զքեզ ողորմութբ եւ գթութբ.

Ո՛ լնու ի բարութե ցանկութի քո, նո-
րոգեսցի որպ արծուոյ մանկութի քո.

Առնէ ողորմութիս Տր, եւ իրաւունս
ամ զրկելոց.

Ցոյց Տր զճանապարհս իւր Մովսիսի,
եւ որդւոցն Իսրայէլի զկամս իւր.

Գթած ողորմած է Տր, երկայնամիտ
եւ բազմողորմ.

Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ Տր, եւ ոչ
յաւիտեան ոխանայ. Ոչ ըստ մե-
ղաց մերոց արար մեզ Տր, եւ ոչ ըստ
անօրէնութե մերում հատոյց մեզ.

Զի որչափ բարձր են երկինք յերկրէ,
այնչափ զօրացոյց Տր զողորմութի իւր
ի վր երկիւղածաց իւրոց.

Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից
այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ զանօ-
րէնութիւնս մեր։
Որպ գթայ հայր ՚ի վր որդւոց իւրոց,
այնպս գթասցի տր յերկիւղածս իւր։
Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր,
եւ յիշեաց թէ հող եմք։
Մարդոյ որպ խոտոյ են աւուրք իւր,
որպ ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի։
Հնչէ ՚ի նմա հողմ՝ եւ ոչ է, եւ ոչ
եւս երեւի տեղի նորա։ Բայց ողոր-
մութի տն մնայ յաւիտենական յաւիտե-
նից ՚ի վր երկիւղածաց իւրոց, եւ ար-
դարութի նր յորդւոց մինչեւ յորդիս։
Որք պահեն զուխտս նր, յիշեն ըզ
պատուիրանս նր եւ առնեն զնա։
Տր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր, արքայութի նր ամենայն տիրէ։
Օրհնեցէք զտր ամ հրեշտակք նր,
հզօրք զօրութբ, որք առնէք զբանս նր
՚ի լսել ձայնի պատգամաց նր։ Օրհնե-
ցէք զտր ամ զօրութիք նր, պաշտօնեայք
եւ արարողք կամաց նր։ Օրհնեցէք
զտր ամ գործք նր, ընդ ամ տեղիս
տէրութի նր։ օրհնեա անձն իմ զտր։

Սաղմոս Դաւթի. ՚ի վերայ աշխարհաշինագործ արարածոց. ՃԳ.

Օրհնեա անձն իմ զՏր, Տր Ած իմ մեծ եղեր յոյժ.

Խոստովանութի եւ մեծվայելչութի զգեցար, արկեր զլոյս որպ զօթոց. ձգեցեր զերկինս որպ զխորան, եւ արկեր ՚ի վր ջուրց զվերնայարկս նր.

Որ դնէ յամպս զգնացս իւր, եւ շրջի նա ՚ի վերայ թեւոց հողմոց:

Որ արար զհրեշտակս իւր յոգիս, եւ զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր բորբոքեալ

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վր հաստատութե. իւրոյ, զի մի սասանեսցի յաւիտեան.

Խորք որպ զգեստ վերարկու է նր, ՚ի վր լերանց կացցեն ջուրք.

՚Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, եւ ՚ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն.

Ելանեն լեռնանան, եւ իջանեն դաշտանան, ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զնս.

Սահման եդեր եւ ոչ անցանեն, եւ ոչ

եւ

Եւ գտանան 'ի ծածկել զերկիր.
Առաքեցեր զաղբիւրս 'ի ձորձորս.
'ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք.
Արբուցանել զամ գազանս վայրի.
յագեսցին ցիռք 'ի ծարաւս իւրեանց.
Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն
եւ 'ի մէջ վիմաց տացեն զձայնս իւր-
եանց. Արբուցանէ զլերինս 'ի շտե-
մարանաց իւրոց. 'ի պտղոյ գործոց
իւրոց լցցի երկիր.
Բուսուցեր զխոտ 'ի լերինս, զդա-
լարն 'ի ծառայութիւն մարդկան.
Հանել զհաց յերկրէ. գինի ուրախ
առնէ՝ իւղ զուարթ, եւ հաց հաստա-
տէ զսիրտ մարդոյ.
Յագեսցին ծառք անտառի, եւ մայրք
լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր.
Անդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն.
եւ բոյն արագլի առաւելն է նց.
Լերինք բարձունք են եղջերուաց,
եւ վէմք ապաւէնք նապաստակաց.
Արարեր զլուսինն 'ի ժամանակի. արե-
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ.

Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր·
՚ի նմա գնասցեն ամ գազանք անտառի·
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յա-
փշտակեն, և խնդրեն յայ կերա-
կուրս իւրեանց:
Ի ծագել արևու ժողովին, և ՚ի մո-
րիս իւրեանց դադարին·
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր, և ՚ի վաս-
տակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ·
Որչափ զի մեծ են գործք քո տր, զամ
ենչ իմաստութբ արարեր, և լցաւ եր-
կիր ստեղծուածովք քովք· Այս
ծով մեծ և անդորր· ՚ի սմա են սո-
ղունք որոց ոչ գոյ թիւ, գազանք մե-
ծամեծք և մանունք· ՚ի սմա և նաւք
գնան· վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ
՚ի նմա· Ամենեքեան քեզ սպասեն և
դու տաս զկերակուր նց ՚ի ժամու·
Տաս դու նց և կերակրին, բանաս
զձեռն քո՝ և կերակրես զամենեսեան
կամօք քովք:
Դարձուցանես զերեսս քո ՚ի նոցանէ
և խռովին· Հանես զոգի ՚ի նոցանէ,
պակասին և ՚ի հող դառնան·

Առաքես զոգի քո և ստանաս զնա,
և նորոգես զերեսս երկրի.
Եղիցին փառք Տն յաւիտեան, և Տր
ուրախ եղիցի յարարածս իւր.
Որ հայի յերկիր, և տայ դողալ նմա.
մերձեցի ի լերինս և ծխեսցին.
Օրհնեցից զՏր ի կենդանութեան իմ, սաղմոս
ասացից Այ իմոյ մինչև եմ ես.
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ, և
ես ուրախ եղէց ի Տր.
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, և
անօրէնք մի ևս գտցին ի նմա. օրհ
նեա անձն իմ զՏր.

Սաղմոս. ՃԴ.

Խոստովան եղերուք Տն և կարդա
ցէք զանուն նր. և պատմեցէք ի հե
թանոսս զգործս նորա.
Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա.
պատմեցէք զամ սքանչելիս նր, և
գովեցարուք յանուն սբ նորա.
Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ որք
խնդրեն զՏր. խնդրեցէք զՏր և հզօրք
եղերուք, և խնդրեցէք զերեսս նր
յամ ժամ.

Յիշեցէք զսքանչելիս նր̃ զոր արար,
զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նր̃
Զաւակք աբրահամեան ծառայք
նր̃, որդիք յակոբայ ընտրեալք նր̃։
Նա ինքն է տր̃ ա̃ծ մեր, յա̃մ երկրի
են իրաւունք նր̃։ Յիշեաց յաւի_
տենից զուխտ իւր, և զբանն զոր
պատուիրեաց մինչ 'ի հազար ամ.
Զուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու,
և զերդումն իւր ընդ իսահակայ։
Հաստատեաց առ յակոբ զհրաման իւր,
և առ իէ̃լ զուխտ իւր յաւիտենից։
Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու,
զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ։
Զի էին նոքա թուով սակաւք,
նուաղք և պանդուխտք 'ի նմա։
Անցին նոքա ազգէ յազգ, 'ի թագա
ւորութենէ 'ի ժողովուրդ յայլ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նց̃,
և կշտամբեաց զթագաւորս վս̃ նց̃։
Մի՛ մերձենայք առ՝ յօծեալս իմ,
և 'ի մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք։
Կոչեաց սով յերկիր նց̃, և զա̃մ զօ_
րուի հացի եբեկ։

Առաքեաց առաջի ն̃ց այր, ՚ի ծա–
ռայութ̃ն վաճառեցաւ յովսէփ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս ն̃ր,
և էանց ընդ երկաթ անձն ն̃ր։
Մինչև եկեսցէ բան ն̃ր, և բան Տ̃ն
փորձեաց զնա։
Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա·
իշխան ժողովրդեան եթող զնա։
Կացոյց զնա տ̃ր տան իւրոյ, իշխան
՚ի վ̃ր ա̃մ ստացուածոց իւրոց։
Խրատել զիշխանս ն̃ց ո̃պ զինքն, և
զծերս ն̃ց իմաստունս արասցէ։
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս, և յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և
զօրացոյց զն̃ա քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտս ն̃ց ատել զժողո–
վուրդ իւր, և ՚ի նենգել զծ̃այս իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և
զահարոն ընտրեալ իւր։
Եդ ն̃ց զբան նշանաց իւրոց, և զար–
ուեստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց զխաւար՝ և խաւարեցոյց
զն̃ա, զի դառնացուցին զբան ն̃ր։ 231

Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա և
սպան զա̃մ ձկունս նոցա։
Եռաց յերկիր նց գորտ, և՚ի շտեմա
րանս թագաւորաց նոցա։
Ասաց և եկն շանաճանճ, և մժեխ
ընդ ա̃մ սահմանս նոցա։
Դարձոյց զանձրևս նց ՚ի կարկուտ,
և հուր յերկիր նց բորբոքեցաւ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նց, և
փշրեաց զա̃մ ծառս սահմանաց նց։
Ասաց և եկն մարախ, և խառնիճ՝ զի
ոչ գոյր նոցա թիւ։
Եկեր զա̃մ խոտ երկրի նց, և սպա_
ռեաց զա̃մ պտուղ անդոյ նց։
Եհար զա̃մ անդրանիկս եգիպտաց_
ւոց, զսկիզբն ա̃մ վաստակոց նց։
Եհան զնս ոսկւով և արծաթով, և
ոչ գոյր յազգի նց հիւանդ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել
նց, զի անկաւ ահ նց ՚ի վ̃ր նց։
Սփռեաց ամպ հովանի առնել նց ՚ի տը
ւէ, և հրով լոյս տայր նց ՚ի գիշերի։
Խնդրեցին և եկն լորամարգի, և հա
ցիւ երկնից յագոյց զնս։

Եհար զվէմն և բղխեցին ջուրք, և գնացին գետք ընդ անջրդի։
Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ Աբրահամու ծառայի իւրում։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութեամբ, և զընտրեալս իւր ուրախութեամբ։
Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց, ի վաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնոսա։
Զի պահեսցեն զիրաւունս նորա, և զօրէնս նորա խնդրեսցեն։

Օրհնութիւն Աստուծոյ Դաւթի։

ՃԵ

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս Տեառն, լսելի արասցէ զամենայն օրհնութիւնս նորա։
Երանի որք պահեն զիրաւունս, և առնեն զարդարութիւն յամենայն ժամ։
Յիշեա զմեզ Տէր ըստ հաճոյս ժողովրդեան քո, և այց արա մեզ ի փրկութեան քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրելոց քոց․ ուրախ եղիցուք մեք յուրախութիւն ազգի քո, և գովեսցուք մեք՚ի ժառանգութեան քում․ Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք և յանցեաք․ Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան զսքանչելիս քո, և ոչ յիշեցին զբազում ողորմութիս քո․

Բարկացուցին զքեզ յանցանելն իւրեանց ընդ ծով կարմիր․ փրկեաց ըզնոսա վասն անուան իւրոյ՝ զի ծանիցեն զզօրութիս նորա․

Սաստեաց՚ի ծով կարմիր և ցամաքեցաւ, առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդս որպ ընդ անապատս․

Կեցոյց զնոսա՚ի ձեռաց ատելեաց նոցա․ և փրկեաց զնոսա՚ի ձեռաց թշնամեաց նոցա․ Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա, և մի՚ ՚ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ․

Հաւատացին բանի նորա, և օրհնեցին զօրհնութիս նորա․ Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս նորա, և ոչ անսացին խորհրդոց նոցա․

Յանկացան զցանկութի յանապատի, և
փորձեցին զԱծ յանջրդի. Նա ետ
զխնդրուածս նոցա, առաքեաց զլիութի
յանձինս նոցա. Բարկացուցին զՄովս
էս ի բանակին, և զԱհարոն սբ Տն.
Բացաւ երկիր և եկուլ զԴաթան, և
ծածկեաց զբանակն զԱբիրոնի.
Հուր բորբոքեցաւ ի ժողովս նոցա, և
բոց այրեաց զմեղաւորս.
Արարին զորթ ի Քորեբ՝ և երկիրպա
գին դրօշելոյն, և փոխեցին զփառս ի
րեանց ի նմանութի որթու խոտակերի.
Մոռացան զԱծ կեցուցիչն իւրեանց,
որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս, և
զսքանչելիս իւր յերկիր Քամայ, և
զահ իւր ի ծվ կարմիր ծովուն.
Ասաց սատակել զնս, եթէ ոչ Մովսէս
ընտրեալն կայր առաջի նորա.
Դարձաւ առ Տր և անցոյց զբարկութի
նորա, զի մի՛ սատակեսցին նոքա.
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի, և
ոչ հաւատացին բանի նորա.
Տրտնջեցին ի բանակս իւրեանց, և
ոչ լուան ձայնի Տն.

Համբարձ զձեռն իւր ՚ի վերայ նոցա,
հարկանել զնոսա յանապատի։
Ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ հեթանոսս.
ցրուեսցի զաւակ նոցա ընդ գաւառս։
Պղծեցան նոքա ՚ի բէլփեգովր, եւ
կերին զզոհեալ եւ զմեռելոտի։
Բարկացուցին զնա ՚ի գործս իւրեանց
եւ յաճախեաց ՚ի վերայ նոցա բեկումն։
Ապա եկաց ՚ի մէջ փենեհէս, քաւեաց
եւ արգելաւ մահ. համարեցաւ նմա յար-
դարութիւն ազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան։
Բարկացուցին զնա ՚ի վերայ ջուրցն հա-
կառակութեան. չարչարեցաւ մովսէս վասն
նոցա զի դառնացուցին զհոգի նորա։
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք, եւ ոչ
սատակեցին զազգն զոր ասաց նոցա տէր։
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, եւ ուսան
զգործս նոցա. ծառայեցին կռոց նոցա. եւ
եղեւ նոցա ՚ի գայթակղութիւն։ Զոհեցին
զուստերս եւ զդստերս իւրեանց դի-
ւաց, եւ հեղին զարիւն անմեղ։
Արիւն ուստերաց եւ դստերաց իւ-
րեանց, որ զոհեցին կռոցն քանանու.

Շաղախեցաւ երկիր յարեանէ նց, և պղծեցաւ ՚ի գործոց նց, զի պոռնկեցան ՚ի գնացս իւրեանց։

Բարկացաւ սրտմտութբ տր ՚ի վերայ ժողովրդեան իւրոյ, և գարշեցոյց զժառանգութի իւր յոյժ։

Մատնեաց զնս ՚ի ձեռս հեթանոսաց, տիրեցին նց ատելիք իւրեանց և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնս, և խոնարհ եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց նց։ Բազում անգամ փրկեաց զնս, և նոքա դառնացուցին զնա ՚ի խորհուրդս իւրեանց, և կորացան յանօրէնութե իւրեանց։

Հայեցաւ տր ՚ի նեղութիս նց, ՚ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զուխտ իւր՝ և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութե իւրում. և ետ զնս ՚ի գթութիս առաջի ամ գերչաց նց։

Փրկեա՛ զմեզ տր ած մեր, և ժողովեա՛ զմեզ ՚ի հեթանոսաց։

Խոստովան եղիցուք անուան քում սբոյ. և պարծեսցուք յօրհնութիս քո։

Օրհնեալ տր ած իէլի, յաւիտեանս յաւիտենից։ Ասասցէ ամ ժողովուրդն, եղիցի եղիցի։

Աղօթք Եզեկիայ Արքային Հրէաստանի.

Եսայ. Լը:

Ես ասացի ՚ի մերձանալ յինէն ա-
ւուրց իմոց, թէ գնացի ես ՚ի
դրունս դժոխոց.

Թողի զամս յետինս իմ, եւ ասացի թէ
այլ ոչ եւս տեսից զփրկութիւն Տեառն յերկ-
րին կենդանեաց. եւ ոչ եւս տեսից
զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ.
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ. այ-
սուհետեւ թողի լքի զամս զկենաց իմ.
Ել գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ, որպէս
զայն որ քակէ զտաղաւար. եւ եղէ ես որպէս
զոստայն սատարաց մերձ ՚ի հատանելն.
Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառա-
ւօտէ որպէս ՚ի ձեռս առիւծու, այնպէս
խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ. զի
յառաւօտէ մինչ ՚ի գիշեր մատնեցայ.
Որպէս ծիծառն այնպէս ձայնեցի, որպէս
աղաւնի այնպէս մնչեցի. զի նուա-
ղեցան աչք իմ ՚ի տեսանելոյ.
Հայեցայ ՚ի բարձունս առ Տէր Աստուած իմ,
որ փրկեաց զիս. եւ փարատեցոյց յի-
նէն զցաւս անձին իմոյ.

Տէր վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ.
զարթուցեր զանձն իմ, դարձուցեր
զհոգի իմ, մխիթարեցայ և կեցի.
Ահա ՚ի խաղաղութեան դարձաւ դառնութիւն
իմ փրկեցեր զանձն իմ, զի մի՛ կորիցէ
և ընկեցեր յետոյ զամենայն զմեղս իմ.
Զի ոչ թէ որք ՚ի դժոխս են, խոս
տովան առնիցին առ քեզ, և ոչ մե_
ռեալք օրհնեսցեն զքեզ, և ոչ յու
սասցին ՚ի ճշմարտութիւն քո ամենեքեան,
որք իջանեն ՚ի դժոխս.
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ
Տէր. որպէս և ես այսուհետև մանկունս
ծնայց, որք պատմեսցեն զարդարու_
թիւն քո Տէր փրկութեան իմոյ.
Եւ ոչ դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութիւն նոր զամենայն աւուրս կենաց
իմոց յանդիման տաճարին Աստուծոյ.
Փառք հօր և որդւոյ".

Յոյս կենդանութեան, ցայգ և առաւօտին փրկութեան
Տէր Յիսուս Քրիստոս, փրկեա՛ զիս և փրկութիւն՛ շնորհեա
անձին իմոյ. Աւրհնեալ Տէր".
Օգնական և պահապան, ՚ի ճշմարիտ Խաչին
պահեան կենդանին փրկեա ՚ի 77. երեսն.

Ծով ետես և փախեաւ, և յորդանան անդրէն դարձաւ.

Սաղմոս. 113. 3.

Սաղմոսն։
ՃԶ.

ԽՈՍՏՈՎԱՆ եղերուք տեառն զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։ Ասասցեն փրկեալք տն, զորս փրկեց ՚ի ձեռաց թշնամւոյն Յամ գաւառաց ժողովեաց զնս, յարեւելից և յարեւմտից ՚ի հիւսիսոյ և ՚ի ծովէ։ Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջրդի, ճանապարհ իւր և քաղաք բնակութեան ոչ գտին։

Քաղցեան և ծարաւեցան, և անձինք
նոցա ՚ի նոսին նուաղեցան։
Աղաղակեցին առ տր ՚ի նեղութեան իւ-
րեանց, և ՚ի վշտաց նց փրկեաց զնս։
Առաջնորդեաց նց ՚ի ճանապարհ ուղիղ, զի
երթիցեն ՚ի քաղաք բնակութեան իւրեանց
Խոստովան եղիցին տն ողորմութեան նր,
և զքանչելեաց նր որդւոց մարդկան։
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս, և
զանձինս կարօտեալս լի արար բարութ.
Որք նստէին ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս
մահու, կապեալ էին յաղքատութե
ու յերկաթս։ Զի դառնացուցին
զբանն այ, և զխորհուրդս բարձրե-
լոյն բարկացուցին։ Խոնարհ եղեն
՚ի ցաւոց սրտից նոցա, տկարացան,
և ոչ ոք էր որ օգնէր նց։
Աղաղակեցին առ տր ՚ի նեղութե իւ-
րեանց, ՚ի վշտաց նց եհան զնս։
Փրկեաց զնս ՚ի խաւարէ և ՚ի ստուե-
րաց մահու, և խզեաց զկապանս նց։
Խոստովան եղիցին տն ողորմութեան նր,
և զքանչելեաց նր որդւոց մարդկան։
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, շգէ

և զնիգս երկաթիս խորտակեաց.
Օգնեաց նոցա ի ճանապարհի անօրէ-
նութեան իւրեանց. զի վասն մեղաց իւր-
եանց խոնարհ եղեն յոյժ.
Զամենայն կերակրոց գարշէին անձինք նոցա.
մերձեցան մինչև ի դրունս մահու։
Աղաղակեցին առ Տէր ի նեղութեան իւր-
եանց, ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնոսա.
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնոսա,
և փրկեաց զնոսա յապականութենէ իւրեանց.
Խոստովան եղիցին Տեառն ողորմութիւնք նորա,
և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան.
Զոհեսցեն նմա պատարագ օրհնութեան,
և պատմեսցեն զգործս նորա ցնծութեամբ.
Որք իջանէին ի ծով նաւօք, և
առնէին զգործս ի ջուրս բազումս.
Նոքա տեսին զգործս Տեառն, և զսքանչե-
լիս նորա ի խորս անդնդոց.
Ասաց և յարեաւ հողմ և մրրիկ, և
բարձրացան ալիք նորա. Ելանէին յեր-
կինս և իջանէին յանդունդս, և ան-
ձինք նոցա յանձինս իւրեանց մաշեցան.
Խռովեցան տատանեցան որպէս արբեալք,
և ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ.

Աղաղակեցին առ տր ՚ի նեղութեն իւր-
եանց, ՚ի վշտաց նց կեցոյց զնս.
Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ եւ դադարե-
ցան ալիք նր. ուրախ եղեն զի դադա-
րեցան, եւ առաջնորդեաց նց ՚ի նաւա
հանգիստ կամաց իւրեանց: Խոստո
վան եղիցին տն ողորմութեց նր, եւ
սքանչելեաց նր որդիք մարդկան.
Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս ժողո
վրդոց, եւ յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն
զնա. Օ ՚ի դարձոյց զգետն ՚ի ցամաք, եւ
զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ.
Արար զերկիրն պտղաբեր յաղտաղ
տուկս, վս չարութե բնակչաց նց.
Արար զանապատն ՚ի ճահիճս ջուրց, եւ
զերկիրն ծարաւուտ ՚ի գնացս ջուրց:
Բնակեցոյց ՚ի նմա քաղցեալս, եւ շի-
նեցին քաղաք բնակութե իւրեանց.
Վարեցին արտս եւ տնկեցին այգիս, եւ
արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց.
Օրհնեաց զնս եւ բազմացան յոյժ,
եւ անասունք նց ոչ նուազեցան:
Նուազեցան նոքա եւ չարչարեցան, ՚ի
նեղութե չարեաց եւ ՚ի վշտաց.

Աչքն անարգութիւն ՚ի վերայ իշխանաց նոցա, մոլորեցոյց զնոսա յանապատի և ոչ ՚ի ճանապարհի.

Օգնեաց տնանկին յաղքատութենէ, և առաջնորդեաց որպէս խաշինս ազգի նոցա.

Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին, և ամենայն անօրէնք խցցեն զբերանս իւր.

Ո՞վ է իմաստուն որ պահեսցէ զայս, և ՚ի միտ առցէ զողորմութիւնս տեառն.

Օրհնութիւն Սաղմոս Դաւթի.

ՃԷ

Պատրաստ է սիրտ իմ Աստուած, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք.

Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր սաղմոսք և օրհնութիւնք, և ես զարթեայց առաւօտուց.

Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս տէր, և սաղմոս ասացից քեզ յազգիս.

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո, մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո.

Բարձրեալ ես դու յերկինս ած, եւ
յամ երկրիեն փառք քո։ Ոպ փրկե-
ցին սիրելիք քո, կեցո՛ աջով քո եւ
լո՛ւր մեզ։ Ած խօսեցաւ ՚ի սրբութե
իւրում, բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսի-
քեմ, եւ զհովիտս յարկաց չափեցից։
Իմ է գաղայադ եւ իմ է մանասէ,
եփրեմ հզօրէ գլխոյ իմոյ։
Յուդայ թագաւոր իմ, մովաբ ա-
ւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ, եւ
ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՛ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր, կամ ո՛վ
առաջնորդեսցէ ինձ մինչեւ յեդովմ։
Եթէ ոչ դու ած որ մերժեցեր ըզ
մեզ. եւ ոչ ելեր ած ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութի ՚ի նեղութե, զի
սո՛ւտ է փրկութիւն մարդոյ։
Աստուծով արասցո՛ւք զօրութի, եւ նա
յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։
՚Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի. ՃԸ
Ած օրհնութե իմոյ մի՛ լռեր, զի բե-
րան մեղաւորի բերան նենգաւորի
բացաւ ՚ի վերայ իմ.

խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւո
րաւ. և բանիւք ատելութեան պաշարեցին
զիս։ Մարտեան ընդ իս ի տարապար
տուց, փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէ_
ին զիս, այլ ես յաղօթս կայի.
Հատուցին ինձ չար փոխանակ բար_
ւոյ, ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ.
Կացո ի վերայ նորա մեղաւոր, սատանայ
կացցէ ընդ աջմէ նորա.
Ի դատաստանի իւրում ելցէ դատապար
տեալ. և աղօթք նորա ի մեղս դարձցին.
Եղիցին աւուրք նորա նուազք, և զայ
ցելութիւն նորա, զայն այլ առցէ.
Եղիցին որդիք նորա որբ և կին նորա այ
րի. սասանեսցին փոփոխեսցին, որդիք
նորա մուրողք եղիցին և ելցեն ի բնա
կութենէ իւրեանց.
Քննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս նորա, և
յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նորա
Մի՛ գտցի օգնական նմա, և մի՛ ոք
ողորմեսցի ի վերայ որբոց նորա.
Եղիցին որդիք նորա ի սատակումն, և
յազգէ ջնջեսցի անուն նորա.
Յիշեսցին մեղք հօր նորա առաջի տեառն.

և մեղք մօր նորա մի՛ ջնջեսցին, և ե-
ղիցին առաջի տեառն յամ ժամ։
Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նորա. փոխա
նակ զի ոչ յիշեաց առնել ողորմութիւն։
Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ,
սպանանել զայն որ խոնարհ է սրտիւ։
Սիրեաց զանէծս՝ և եկեսցէ նմա. ոչ կամե-
ցաւ զօրհնութիւն, հեռի եղիցի՛ ի նմանէ։
Ագեցաւ զանէծս որպէս զհանդերձ,
մտցէ որպէս ջուր ՚ի փոր նորա, և որպէս ձէթ
ընդ ոսկերս նորա։
Եղիցի նմա որպէս հանդերձ զոր ագանի,
որպէս գօտի՛ որ ածի հանապազ ընդ մէջ։
Այս գործ է այնոցիկ, ովք չարախօս
կային զինէն առ տէր, և ովք խօսէին
չար զանձնէ իմմէ։ Այլ դու տէր տէր՝
արա՛ ընդ իս վասն անուան քում, զի
քաղցր է ողորմութիւն քո, և փրկեա՛ զիս.
զի աղքատ և տնանկ եմ ես։ Սիրտ
իմ խռովեցաւ ՚ի փորի իմում, և ես
որպէս ստուեր ՚ի խոնարհել իմում պա-
կասեցայ, և թօթափեցայ որպէս մարախ։
Ծունկք իմ տկարացան ՚ի պահոց, և
մարմին իմ այլագունեցաւ յիւղոյ։

Եղէ ես նախատինք, տեսին զիս և
շարժեցին զգլուխս իւրեանց:
Օգնեա ինձ տէր Աստուած իմ, և փրկեա
զիս ըստ ողորմութեան քում:
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է, և
դու տէր արարեր զայս: Նոքա անի-
ծանեն և դու օրհնեսցես. որք յա-
րուցեալ են 'ի վերայ իմ, զամօթ կրեսցեն
այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ:
Զգեցցին զամօթ՝ որք չարախօս կային
զանձնէ իմմէ, և արկցեն որպէս կրկնոց
զամօթ իւրեանց զիւրեամբք:
Այլ ես խոստովան եղէց առ տէր
յոյժ բերանով իմով, և 'ի մէջ բազ-
մաց օրհնեցից զքեզ:
Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս,
'ի փրկել զիս յայնցանէ՝ որք հալա-
ծեն զանձն իմ:

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: ՃԹ.

Ասաց տէր ցտէր իմ, նիստ ընդ աջմէ
իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս քո
պատուանդան ոտից քոց:
Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ քեզ
տէր 'ի Սիօնէ, և տիրեսցես դու 'ի մէջ
թշնամեաց քոց:

 Ընդ

Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեան. ՚ի վայելչութիւն սրբոց քոց. յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ. Երդուաւ Տէր և ո՛չ եւս զղջասցի, թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի, և Տէր ընդ աջմէ քումմէ խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան ըզթագաւորս. դատի զհեթանոսս և բազում առնէ զհարուածս, և խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի. Զուղխս ՚ի ճանապարհի արբուսցէ. վասն այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս.

Սաղմոս. ՃԺ

Խոստովան եղէց քեզ Տէր բոլորով սրտիւ իմով, ՚ի խորհուրդս ուղղոց ՚ի ժողովուրդս. Մեծ են գործք Տեառն, և քննեալ են յամենայն կամս նորա. Խոստովանութիւն և վայելչութիւն են գործք նորա, արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից. Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց. ողորմած գթած է Տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց.

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր,
զզօրութիւն գործոց իւրոց պատուի-
րեաց ժողովրդեան իւրում.
Տալ նոցա զժառանգութիւն հեթանոսաց.
գործք ձեռաց նորա արդարութիւն և իրա-
ւունք են. Հաւատարիմ են ամենայն
պատուիրանք նորա, հաստատեալ են յա-
ւիտեանս յաւիտենից, արարեալ են
ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ.
Փրկութիւն առաքեաց տէր ժողովրդեան իւ-
րում. պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ
իւր, սուրբ և ահեղ է անուն նորա.
Սկիզբն զգօնութեան երկիւղ տեառն, իմաս-
տութիւն բարի ամենեցուն ոյք առնեն
զնա, և օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից.
Ալէլուիա. ի դարձն Անգեայ, և Զաքարիայ. ՃԺԱ.
Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ի տեառնէ,
զպատուիրանս նորա կամի յոյժ.
Զօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա, և
յազգ ուղղոց օրհնեսցի.
Փառք և մեծութիւն են ի տան նորա, ար-
դարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց,
ողորմած գթած և արդար է տ՟ր.
Բարւոք այր ողորմի և տայ փոխ, յօրի
նէ զբանս իւր ՚ի դատաստանի, զի յա
ւիտեան նա մի՛ սասանեսցի.
Ի յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն,
՚ի համբաւոյ չարէ նա մի՛ երկիցէ.
Պատրաստ է սիրտ ն՟ր յուսալ առ տ՟ր.
Հաստատեալ է սիրտ ն՟ր և նա մի՛ երկի
ցէ, մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր.
Սփռեաց և ետ աղքատաց. արդարութի
ն՟ր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից և
եղջիւր ն՟ր բարձր եղիցի փառօք.
Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի, զա
տամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի,
և ցանկութի մեղաւորաց կորիցէ.

Ալէլուիա. ՃԺԲ

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտ՟ր, և օրհ-
նեցէ՛ք զանուն տեառն.
Եղիցի անուն տ՟ն օրհնեալ, յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան.
Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու,
օրհնեալ է անուն տ՟ն.
Բարձր է ՚ի վ՟ր ամ՟ ազգաց տ՟ր, և
յերկինս են փառք ն՟ր.

Ո՛վ է ոպ̃ տ̃ր ա̃ծ մեր 'ի բարձունս
բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յեր
կինս և յերկրի։
Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ, և
բարձ̃րացանէ զտառապե̃լս յաղբեաց։
Նստուցանէ զն̃ա իշխանս, ընդ իշ-
խանս ժողովրդեան իւրոյ։ Բնակե
ցուցանէ զամուլն 'ի տան ուրախա
միտ, ոպ̃ մայր որդւովք բերկրեալ։

Սաղմոս։ ՃԺԳ

Յելանելն իէ̃լի յեգիպտոսէ. տանն
յակոբայ 'ի ժողովրդենէ այլազգեաց։
Եղև հրէաստան սրբութի̃ն նորա, և
իսրայէլ իշխանութի̃ն նորա։
Ծով ետես և փախեաւ, և յորդա-
նան անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացին ոպ̃ խոյք, և բլ
ուրք ոպ̃ գառինք մաքեաց։
Զի՞նչ է քեզ ծով զի՞ տեսեր և փա-
խեար, կամ դու յորդանան զի՞ դարձար
անդրէն։ Լերինք՝ ցնծացէք ոպ̃ խոյք,
և բլուրք՝ ոպ̃ գառինք մաքեաց։
Յերեսաց տ̃ն սասանեցաւ երկիր.
յերեսաց ա̃յ յակոբայ։

Որ դարձոյց զվէմ ի վտակս ջուրց, և զապառաժն յաղբերականս։

Մի՛ մեզ Տէր մի՛ մեզ, այլ անուան քում տուր զփառս, վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քո։ Մի՛ երբեք ասասցեն ի հեթանոսս, թէ ո՞ւր է Աստուած նոցա։

Այլ մեր յերկինս և յերկիր, զամ զոր ինչ կամեցաւ և արար։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են ձեռագործ են որդւոց մարդկան։

Բերան ունին՝ և ոչ խօսին, աչս ունին՝ և ոչ տեսանեն։

Ականջս ունին՝ և ոչ լսեն, ռունգս ունին և ոչ հոտոտեն։ Ձեռս ունին՝ և ոչ շօշափեն, ոտս ունին՝ և ոչ գնան. և ոչ գոյ բարբառ ի կոկորդս նոցա։

Նման նոցա եղիցին որք արարին զնոսա։ ամենեքին որք յուսացեալ են ի նոսա։

Տուն Իսրայէլի յուսացաւ ի Տէր, օգնական և ընդունօղ է նոցա։

Տուն Ահարոնի յուսացաւ ի Տէր, օգնական և ընկերող է նոցա։

Երկիւղածք Տեառն յուսացան ի Տէր. օգնական և փրկիչ է նոցա։

Յիշեաց զմեզ Տր և օրհնեաց զմեզ· օրհնեաց Տր զտունն Իէլի· օրհնեաց Տէր զտունն Ահարոնի·

Օրհնեաց Տր զերկիւղածս իւր, ըզ-փոքրկունս և զմեծամեծս·

Յաւելցէ ՚ի ձեզ Տր, ՚ի ձեզ և յոր-դիս ձեր· Օրհնեալ էք դուք ՚ի Տնէ, որ արար զերկինս և զերկիր· Երկինք երկնից Տն են, և զերկիր ետ որդւոց մարդկան·

Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ Տր, և ոչ ամքն՝ որք իջանեն ՚ի դժոխս· Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ Տր՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան·

Սաղմոս· ՃԺԴ·

Սիրեցի զի լուիցէ Տր զձայն աղօթից իմոց· զի խոնարհե-ցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա· Շրջեցան զինև երկունք մա-հու· և վտանգք դժոխոց գտին զիս· Զնեղութի և զանձկութի գտի, 255

և զանուն Տ՟ն կարդացի.

Ո՛վ Տ՟ր փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած Ա՟ծ մեր ողորմի և պահէ զտղայս Տ՟ր.

Ես խոնարհ եղէ և Տ՟ր կեցոյց զիս, դա՛րձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո, զի Տ՟ր օգնեաց քեզ.

Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի գայթագղութենէ, հաճոյ եղէց առաջի Տ՟ն յերկրին կենդանեաց.

Սաղմոս. ՃԺԵ

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ յոյժ.

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ա՟մ մարդ սուտ է.

Զինչ տաց արիտուր Տ՟ն, ընդ ա՟մ զոր և ետ ինձ.

Զբաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն Տ՟ն կարդացից.

Զուխտս իմ Տ՟ն տաց՝ առաջի ա՟մ ժողովրդեան նորա.

Պատուական է առաջի Տ՟ն մահ սրբոց իւրոց. ո՛վ Տ՟ր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո.

Հատեր զկապանս իմ, քեզ մատուցից
պատարագ օրհնութե, և զանուն Տն
կարդացից։ Զուխտս իմ Տն տաց ա-
ռաջի ամ ժողովրդեան նր, ի գա-
ւիթս տան Տն, և ի մէջ քո Երէմ։

Սաղմոս. ՃԺԶ.

Օրհնեցէք զՏր ամ ազգք. գովե-
ցէք զնա ամ ժողովուրդք.
Զի հաստատեցաւ ողորմութի նր ի վր մեր.
և ճշմարտութի Տն մնացէ յաւիտեն։

Սաղմոս. ՃԺԷ.

Խոստովան եղերուք Տն զի քաղցր է,
զի յաւիտեան է ողորմութի նր.
Ասասցէ տունն Իսրայէլի՝ զի յաւ".
Ասասցէ տունն Ահարոնի, զի յաւի".
Ասասցեն երկիւղածք Տն, զի յա".
Ի նեղութեան իմում ես առ Տր կար-
դացի, և լուաւ ինձ յանդորր.
Տր է իմ օգնական և ես ոչ երկեայց,
զի՞ արասցէ ինձ մարդ.
Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ի
թշնամիս իմ։
Բարի է յուսալ ի Տր՝ քան յուսալ

ԺԷ. Ի

՚ի մարդիկ, բարի է յուսալ ՚ի տէր՝
քան յուսալ յիշխանս։
Ամենայն ազինք շրջեցան զինեւ, եւ
անուամբ տն յաղթեցի նցա։
Շրջելով շրջեցան զինեւ, եւ պաշա-
րեցին զիս ՚ի միասին, եւ անուամբ
տն վանեցի զնոսա։ Շուրջ եղեն
զինեւ որպէս մեղուք, վառեցան բորբո
քեցան որպէս փուշք ՚ի հուր, եւ ան-
ուամբ տն մերժեցի զնոսա։
Ի մերժելն դրդուեցայ, եւ եղէ
մերձ ՚ի գլորել. եւ տր ընկալաւ զիս։
Զօրութիւն իմ եւ օրհնութիւն իմ տր, եւ
եղեւ ինձ ՚ի փրկութիւն։ Ձայն ցնծութեան
փրկութեան՝ ՚ի յարկս արդարոց։
Աջ տն արար զօրութիւն, աջ տն բարձր
արար զիս, եւ աջ տն արար զօրութիւն։
Ոչ մեռայց, այլ կեցից՝ եւ պատմե-
ցից զգործս տն.
Խրատելով խրատեաց զիս տր, եւ ՚ի
մահ ոչ մատնեաց։ Բացէք ինձ ըզ
դրունս արդարութեան, զի մտից ընդ
այն, եւ խոստովան եղէց տն։ 250

Այս դուռն տն է, և արդարք մտա
նեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ տր, զի լուար
ինձ, և եղեր ինձ ՚ի փրկութի։

Վէմն զոր անարգեցին շինողքն,
նա եղև գլուխ անկեան։

՚Ի տնէ եղև այս, և է սքանչելի ա_
ռաջի աչաց մերոց։

Արայ է զոր արար տր, եկայք ցն_
ծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա։

Ո՛վ տր փրկեա՛, ո՛վ տր առաջնորդեա՛։
օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տն,
և օրհնեցաք զքեզ ՚ի տանէ տն։

Տր ած մեր երևեցաւ մեզ, արա_
րէք տօնս ուրախութե կանխաւ, մինչ
չև յանկիւնս սեղանոյ։

Ած իմ ես դու և խոստովան ե_
ղէց քեզ, ած իմ ես դու և բարձր
արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տր զի լուար
ինձ, և եղեր ինձ ՚ի փրկութի։

Խոստովան եղերուք տն, զի բարի է,
զի յաւիտեան է ողորմութի նր։

Սաղմոս. ՃԺԸ

Երանեալ են ամբիծք ՚ի ճանա_
պարհի, եւ որք գնան յօրէնս Տ՟ն.
Երանի՛ որք քննեն զվկայութիւնս նր·
բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա.

Ոչ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն,
՚ի ճանապարհս նորա գնացեն.
Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս
քո՝ ՚ի պահել ինձ յոյժ.
Երանի թէ յաջողեսցին ճանապարհք
իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո։
Յայնժամ ես ոչ ամաչեցից ՚ի զգու_
շանալ ինձ ՚ի պատուիրանս քո.
Խոստովան եղէց քեզ Տէր յուղղութի
սրտի իմոյ. ուսայց զիրաւունս
արդարութեան քո.
Զիրաւունս քո պահեցից, մի՛ թո_
ղուր զիս մինչ իսպառ.
Ու՞ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանա_
պարհս իւր, այլ ՚ի պահել զբանս քո.
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի ըզ
քեզ. մի՛ մերժեր զիս 260 ՚ի

ի պատուիրանաց քոց։

Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, որպէս զի մի՛ մեղայց քեզ։

Օրհնեալ ես դու Տէր, ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Շրթամբք իմովք պատմեցից զամենայն իրաւունս բերանոյ քո։

Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, որպէս յամենայն ի մեծութեան։

Ի պատուիրանս քո հոգացայց, եւ ըզգուշացայց ի ճանապարհս քո։

Զիրաւունս քո խօսեցայ, եւ ո՛չ մոռացայց զբանս քո։

Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից եւ պահեցից զբանս քո։

Զարթո՛ զաչս իմ, եւ նայեցայց ի ըսքանչելիս օրինաց քոց։ Պանդուխտ եմ ես յերկրի, մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։ Փափագեաց անձն իմ, ի ցանկալ ինձ զիրաւունս քո յամենայն ժամ։ Սաստեցեր ամբարտաւանից, անիծեալ են որք խոտորեցան ի պատուիրանաց քոց։ Ի բաց արա յինէն զնախատինս եւ զարհա-

համարձանս, զի զվկայութիւնս քո խնդ-
րեցի։ Զանգին նստան իշխանք և չա-
րախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո
խորհէր յիրաւունս քո։
Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին, և
խորհուրդք իմ յարդարութի քո։
Մերձեցաւ անձն իմ ի հող, տր կե-
ցո զիս ըստ բանի քում։ Զճանա-
պարհս իմ պատմեցի քեզ, և լուար
ինձ. ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։
Ի ճանապարհս արդարութեց քոց իմա-
ստուն արա զիս, և քննեցից զսքանչելիս
քո։ Նքնեցաւ անձն իմ առ ի ձանձրա-
նալ. հաստատեա զիս ի բանս քո։
Զճանապարհս մեղաց ի բաց արա
յինէն, և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։
Զճանապարհս ճշմարտութե քո ընտրե-
ցի, և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ։
Մերձեցայ ես ի վկայութիս քո, տր
մի յամօթ առներ զիս։ Ի ճանա-
պարհս պատուիրանաց քոց ընթա-
ցայ, զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։
Օրէնսդիր արա զիս տր ի ճանապարհս
իրաւանց քոց, և խնդրեցից զնա

յամ ժամ։ Իմաստուն արա զիս, և
քննեսցից զօրէնս քո, և պահեսցից
զնա բոլորով սրտիւ իմով։
Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի շաւիղս պատուի
րանաց քոց, զի ընդ նոսին հաճեցայ։
Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ ՚ի վկայութիւ
քո, և մի՛ յագահութիւն։
Դարձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնան-
րութի, ՚ի ճանապարհս քո կեցո՛ զիս։
Հաստատեա՛ ծառայի քում՝ զբան
քո յերկիւղ քո։
Հա՛ն յինէն զնախատինս զոր և կարծե
ցի․ զի դատաստանք քո քաղցր են։
Ահա՛ ցանկացայ պատուիրանաց քոց,
յարդարութեան քում կեցո՛ զիս։
Եկեսցէ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր,
և փրկութիւն քո ըստ բանի քում։
Տաց պատասխանի որք նախատեն զիս
բանիւք, զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ՚ի բացեայ առներ ՚ի բերանոյ
իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ,
զի յիրաւունս քո յուսացայ։
Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ, յաւի
տեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդորրութ, զի զպատուիրանս քո խնդրեցի.

Խօսէի զվկայութիս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի. Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի.

Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի, և խորհէի յարդարութս քում.

Յիշեա զբան ծառայի քո՝ յոր և յուսացուցեր զիս.

Սա մխիթարեաց զիս ՚ի խոնարհութե իմում. զի բան քո կեցոյց զիս.

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յոյժ, այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ.

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր, և մխիթարեցայ.

Տրտմութի կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց որ թողին զօրէնս քո.

Գովելի են ինձ իրաւունք քո, ՚ի տեղւոջ պանդխտութե իմոյ.

Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո Տէր, և պահեցի զօրէնս քո.

Սա եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս, զի զարդարութիս քո խնդրեցի.

Ա. Հէթ.

Բաժին իմ ես դու Տէր, ասացի պահել ինձ զօրէնս քո.

Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով, ողորմեա՛ ինձ ըստ բանի քում.

Խորհեցայ ի ճանապարհս իմ, եւ դարձուցի զոտս իմ ի վկայութիւնս քո.

Պատրաստեցայ եւ ոչ խռովեցայ. զի պահեցից զպատուիրանս քո.

Չուանք մեղաց պատեցան զինեւ, այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ.

Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինել առ քեզ, վասն իրաւանց եւ արդարութեան քո.

Հաղորդ եմ ես ամենեցուն երկիւղածաց քոց, որոց պահել են զպատուիրանս քո.

Ողորմութեամբ Տեառն լի եղեւ երկիր, զարդարութիւնս քո ուսո ինձ.

Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի քում Տէր, ըստ բանի քում.

Զքաղցրութիւն զխրատ եւ զգիտութիւն ուսո ինձ, զի ի պատուիրանս քո եւս հաւատացի.

Մինչչեւ խոնարհեցելէի ես մեղայ, վասն

այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ ։
Քաղցր ես դու տ՟ր, եւ քաղցրութեամբ
քով ուսո ինձ զարդարութիւնս քո ։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբար-
տաւանից ․ այլ ես՝ բոլորով սրտիւ
իմով քննեցի զպատուիրանս քո ։
Մածան ոպ՟ կաթն սիրտք նց՟, այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ ․ Բարի է ինձ
զի խոնարհ արարեր զիս, ոպ՟ ուսայց
զարդարութիւնս քո ․ Բարի են ինձ օ-
րէնք բերանոյ քո ․ քան զհազարս ոսկ-
ւոյ եւ արծաթոյ ․ Ձեռք քո արարին
եւ ստեղծին զիս իմաստուն արա զիս
եւ ուսայց զպատուիրանս քո ։ Երկիւ-
ղածք քո տեսցեն զիս եւ ուրախ եղի-
ցին, զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ ։
Ծանեայ տ՟ր զի արդարութիւն են դատաս-
տանք․ քո յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս
Եղիցի ողորմութիւն քո ՚ի մխիթարել
զիս ․ ըստ բանի քում, զծառայս քո ։
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո եւ կեցից,
զի օրէնք քո խօսք իմ են ․
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք որք ՚ի տա
րապարտուց անիրաւեցան յիս, այլ ես
հաղացայ ՚ի պատուիրանս քո ․

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո, և
որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։
Եղիցի սիրտ իմ ամբիծ յարդարու-
թեան քում զի մի՛ ամաչեցից։
Աղօթացաւ անձն իմ 'ի փրկութիւն
քո, զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։
Սպառեցին աչք իմ բանի քում, ա-
սացի ե՞րբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես որպէս տիկ 'ի պայրդի, զի զար-
դարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Քանի՞ իցեն աւուրք ծառայի քո,
ե՞րբ արասցես ինձ իրաւունս 'ի հալած-
չաց իմոց։ Պատմեցին ինձ անօրէնք
զխորհուրդս, այլ ոչ որպէս զօրէնս քո։
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են, 'ի
նանիր հալածեցին զիս, օգնեա՛ ինձ։
Փոքր մի եւս և կորուսանէին զիս յերկ-
րէ, այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։
Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛ զիս, և
պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։
Յաւիտեան տէր բան քո կայ յերկինս,
ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութիւն քո։
Հաստատեցեր զերկիր, կայ և մնայ։
Հրամանի քում մնայ տիւ, զի ամենեքին
ծառայք քո են։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին,
կանխաւ եւս արդեօք կորուսեալ էի
ի խոնարհութեան իմում։
Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիւնս քո, զի նոքօք կեցուցեր զիս։
Քո եմ ես, կեցո՛ զիս, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։ Ինձ սպասեցին մեղաւորք ի կորուսանել, զի
զվկայութիւնս քո ես ի միտ առի։
Յա̄մ կատարածի տեսի զվախճան, յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո
Ո̄ր սիրեցի զօրէնս քո, զօրհանապազ խօսք իմ էին։ Քան զթշնամիս իմ իմաստուն արարեր զիս ի պատուիրանս քո, զի յաւիտեան իմ էին։
Քան զա̄մ ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ. զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին։
Քան զծերսն իմաստուն եղէ, զի
զպատուիրանս քո քննեցի։
Յա̄մ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս
իմ, ո̄ր զի պահեցից զբանս քո։
Ի դատաստանաց քոց ես ոչ խոտորեցայ,
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Ո՜րչ զի քա՛ղցր են ՚ի քիմս իմ բանք
քո քան զմեղր բերանոյ իմոյ.
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ ա-
տեցի զա̃մ ճանապարհս չարաց, զի
դու օրէնսդիր արարեր զիս.
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և
լոյս տան շաւղաց իմոց.
Երդուեայ և հաստատեցի, զի պահե-
ցից զա̃մ իրաւունս արդարութե̃ քո.
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ, տ̃ր կեցո՛
զիս ըստ բանի քում.
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեա՛ց
տ̃ր, և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ.
Անձն իմ ՚ի ձեռս քո է յա̃մ ժամ,
և զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ.
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ, ՚ի
պատուիրանաց քոց ես ո՛չ մոլորեցայ.
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւ̃տն,
զի ցնծութի̃ է սրտի իմոյ. Խոնարհե-
ցուցի զսիրտ իմ առնել զարդարու-
թիւնս քո յաւիտե̃ն, վ̃ն հատուցման.
Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սի-
րեցի. Օգնական և փրկիչ իմ ես
դու, և ես ՚ի բանս քո յուսացայ.

Ի բաց եղերուք յինէն չարք, և քըն
նեցից զպատուիրանս ա̃յ իմոյ. Օգ-
նեա՛ ինձ ը̃ս բանի քում և կե՛ցո զիս, և
մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յուսոյ իմմէ.
Օգնեա՛ ինձ և ապրեցո՛ զիս. և խոր
հեցայց յիրաւունս քո յա̃մ ժամ.
Անարգեցեր զա̃մն որք ապստամբք
եղեն յարդարութ̃ց քոց. զի անիրա-
ւութ̃ք էին խորհուրդք նոցա.
Յանցաւորս համարեցայ զա̃մ մեղա
ւորս երկրի. վ̃ն այսորիկ սիրեցի ըզ
պատուիրանս քո. Բևեռեա՛ ընդ
երկիւղ քո զմարմին իմ, զի ՚ի դա-
տաստանաց քոց երկեայց յոյժ.

Աիէւէա.

Արարի իրաւունս և արդարութ̃ի,
մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս
նեղչաց իմոց.
Ընկա՛լ զծառայս քո ՚ի բարի, զի մի՛
ամբարտաւանք զրպարտեսցեն զիս.
Ապառեցին աչք իմ փրկութ̃ քում
մէ, և բանից արդարութ̃ քո.

Արա՛ ընդ ծառայի քում ըստ ողորմութեան
քում, զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:
Ծառայ քո եմ ես իմաստո՛ւն արա
զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո:
Ժամ է պաշտել զՏէր, խափանեցին
զօրէնս քո:
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո, քան զոսկի և զտպազիոն:
Վասն ամենայն պատուիրանօք քո յաջողեցին
ինձ, զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց:
Սքանչելիեն վկայութիւնք քո, վասն այսո
րիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ:
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ,
և իմաստուն առնէ զտղայս: Զբե
րան իմ բացի և առի զհոգի, ի պատ
ուիրանս քո փափագեաց անձն իմ:
Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քո:
Զճանապարհս իմ ուղղեա՛ զոտս ինձ ըստ բանի
քում, և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամենայն մեղք:
Փրկեա՛ զիս ի զրպարտութենէ մարդկան.
և պահեցից զպատուիրանս քո:
Երեւեցո՛ զերեսս քո ի ծառայս քո,
և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:

Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց, զի
ոչ պահեցին զօրէնս քո։ Արդար ես
դու Տէր, և ուղիղ են դատաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայու-
թեանց քոց, և ճշմարիտ են յոյժ։
Մաշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռա-
ցան զբանս քո թշնամիք իմ։
Հնարեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ
քո սիրեաց զայն։
Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ,
և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Արդարութիւն քո՝ արդարութիւն յաւիտե-
նից, և օրէնք քո ճշմարիտ են։
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս, և
պատուիրանք քո խօսք իմ էին։
Արդարութիւն են վկայութիւնք քո յաւիտեան։
իմաստուն արա և կեցո զիս։
Աղաղակեցի առ քեզ բոլորով սրտիւ
իմով, լուր ինձ Տէր զի զարդարութիւնս
քո խնդրեցից։
Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա զիս,
և պահեցից զվկայութիւնս քո։
Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի,
և ես ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու, ի
խորհել ինձ զբանս քո.
Զձայնի իմում լուր տր ըստ ողորմութե
քում, և զիրաւունս քո կեցո զիս.
Մերձեցուցին ցիս հալածիչք իմ զա
նօրէնութե, զի յօրինաց քոց հեռի
եղեն. Մերձ ես դու տր, և ամ
պատուիրանք քո ճշմարիտ են.
Ի սկզբանէ ծանեայ ի վկայութեց քոց.
զի յաւիտեան հաստատեցեր զնս.
Տես զխոնարհութի իմ, և փրկեա զիս,
զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ.
Դատեա զդատաստանս իմ, և փրկեա
զիս, և ըստ բանի քում կեցո զիս.
Հեռի է ի մեղաւորաց փրկութի, զի
զիրաւունս քո ոչ պահեցին.
Գթութիք քո բազում են տր, և ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս.
Բազում են որք հալածեն և նեղեն
զիս, ի վկայութեց քոց ես ոչ խոտորե
ցայ. Հայէի յանզգամսն և մաշէի,
զի զպատուիրանս քո ոչ պահեցին.
Տես զի զպատուիրանս քո սիրեցի
տր ողորմութբ քով կեցո զիս.

Ժ·Ը

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի̃ է, յա
ւտ̃ն են ամ̃ իրաւունք արդարութ̃ քո։
Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր,
և ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո, ոպ̃ այն որ
գտանէ աւար բազում։
Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօ
րէնս քո սիրեցի։
Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ,
վ̃ս իրաւանց և արդարութ̃ քո։
Խաղաղութ̃ բազում է այնոցիկ ոյք
սիրեն զօրէնս քո, և ոչ գոյ ՚ի նոսա
գայթակղութիւն։
Սպասեցի փրկութ̃ քում տ̃ր, և ըզ
պատուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութի̃ս քո,
և սիրեաց զնոսա յոյժ։ Պահեցից
զպատուիրանս՝ և զվկայութի̃ս քո։ զի
ամ̃ ճանապարհք իմ առաջի քո են։
Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի
քո տ̃ր, ըստ բանի քում իմաստուն
արա զիս։ Մտցեն աղօթք իմ առաջի
քո տ̃ր, և բանիւ քով փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհ 274

նութիւն քո, յորժամ ուսուսցես ինձ
զարդարութիւնս քո.
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո, զի ամ
պատուիրանք քո արդարութիւն են.
Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի.
Ցանկացայ փրկութեան քում Տէր, և օ֊
րէնք քո խօսք իմ են.
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ,
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ.
Մոլորեցայ ես որպէս ոչխար կորուսեալ,
խնդրեա՛ զծառայս քո, զի զպատուիր֊
անս քո ես ոչ մոռացայ.

Օրհնութիւն Եսայեայ Մարգարէի.

Եսայ. ԽԲ.

Օրհնեցէք զԱստուած յօրհնութիւն նոր,
զի իշխանութիւն նորա ՚ի բար֊
ձունս փառաւորի.
Սա անուն նորա փառաւորեալ է ՚ի
ծագաց մինչև ՚ի ծագս երկրի.
Որք իջանէքդ ՚ի ծով նաւուք, կղզիք
և ամենայն բնակիչք նոցա ընդ նոսա.

Ուրախ եղիցի անապատն և ծմրնա
կէչք իւր, ուրախ եղիցին բանակք
և բանկք կեդարու, և ուրախ եղիցին
բնակիչք վիմին ։ Ի գլխոց լերանց
գոչեսցեն, տացեն զփառս Այ̃ և զք
աջութի նր̃ կղզիք պատմեսցեն։
Տր̃ ած զօրութեց դիմեալ գայ դիւրթու
ցանել պատերազմ, յարուցանել զնա
խանձ, փող հարկանել և գոչել ի վր̃
թշնամեաց իւրոց զօրութբ̃ բազմաւ։
Ուրախ եղիցին երկինք ի վերուստ,
և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի։
Բղխեսցէ երկիր զողորմութի և զար
դարութի առ հասարակ բղխեսցէ։

Աղօթք Յովնանու Մարգարէին։

Ի նեղութե իմում ես առ Տր̃ կար
դացի, և լուաւ ած յանդնդոց դը
ժոխոց աղաղակի իմում։
Լուր Տր̃ ձայնի իմում, զի ընկեցեր
զիս ի խորս ծովու, և հոսանք գետոց
պաշարեցին զիս։
Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո ան
ցին ի վր̃ իմ, և ասացի թէ մերժեցայ
ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Արդ եղէ՞ թէ յաւելից հայել ՚ի տա
ճար սբ քո. զի հեղան զինև ջուրք
մինչև յանձն իմ, և անդունդք ան-
հնարինք պաշարեցին զիս.

Ընմուտ գլուխ իմ ՚ի փապարս լերանց,
իջի ես ՚ի խորս երկրի՝ և տան որ փակեալ
են զի եղին սոյն աղխք յաւիտենից. և
ելցեն յապականութէ կեանք իմ.

Առ քեզ տր ած իմ, ՚ի նուաղել անձին
իմոյ կարդացի, և զքեզ տր յիշեցի. և
մտցեն աղօթք իմ ՚ի տաճար սբ քո.

Որք պահէին զունայնութի և զսուտ
սուտն, յողորմութէ իւրեանց մերժեցին

Այլ ես ՚ի ձայն օրհնութե խոստովան եղեց
քեզ. մատուցից պատարագս տն, և
կատարեցից զուխտ իմ ՚ի փրկութե.

Փառք հօր և որդ".

Սաղմոս.

Ա[illegible] աղօթս մեր ՚ի տաճար սբ քո. խնդրեմ
հասցէ ամենայն ձո ՚ի խնդրուածս մեր. Սուրբ"
Ո[illegible] և ողորմեա, ՚ի ձեռըն Ս[illegible]
[illegible] ՚ի 121. երեսն.

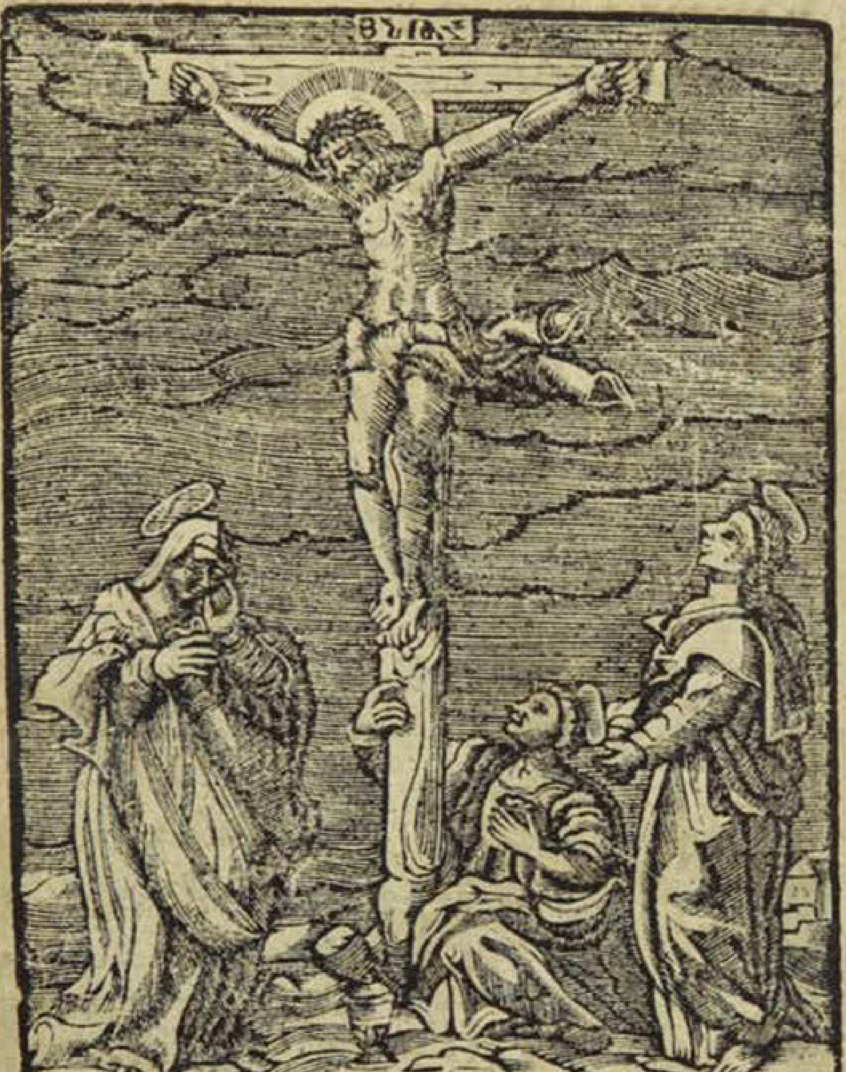

Տէր՝ զլուր քո լուայ և երկեայ․ տէր՝
նայեցայ ՚ի գործս քո՝ և զարհուրեցայ․
Ամբ․ Գ․ Բ․

Օրհնութիւն Մանկանցն·

Ձ՛Յ·Թ·

ՆԵՂՈՒ
թեան իմում ես առ
տ͞ր կարդացի, եւ լը
ւաւ ինձ տ͞ր· փրկեա
զանձն իմ ՚ի շրթանց
նենգաւորաց եւ ՚ի լեզուէ
չարէ·

Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւել
ցի՝ լեզու նենգաւոր·

Ո՞չ նետք հզօրի, զի սրեալ են կայ-
ծակամբք կաղնոյ· Վայ ինձ՝ զի ըն͞
երկար եղեւ պանդխտութի՜ւն իմ, եւ բնա-
կեցայ ես ՚ի վրանս կեդարու·

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ
ընդ այնոսիկ, որք ատէին զողջոյն.
Ես էի խաղաղարար, յորժամ խօ-
սէի, մարտնչէին ընդ իս.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻ

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուս-
տի եկեսցէ ինձ օգնութիւն.
Օգնութիւն ինձ ՚ի տեառնէ, որ
արար զերկինս և զերկիր.
Մի՛ տար ՚ի սասանութիւն զոտս քո, և
մի՛ նիրհեսցէ պահապան քո.
Ահա ո՛չ նիրհէ և ո՛չ ՚ի քուն երթայ
պահապանն իսրայէլի.
Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի
աջոյ ձեռամբն իւրով.
Արեգակն ՚ի տուէ քեզ մի՛ այրեսցէ,
և մի՛ լուսինն ՚ի գիշերի.
Տէր պահեսցէ զքեզ յամ չարէ, պա-
հեսցէ տէր զանձն քո.
Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո յայ-
սմհետէ մինչև յաւիտեան.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԱ

Ուրախ եղէ ես որք ասէին ցիս,
՚ի տուն տեառն երթիցուք մեք.

Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս
քո Երուսաղէմ։

Երուսաղէմ շինեալ իբրեւ քաղաք,
եւ բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։

Զի անդ ելանէին ազգք ազգք Տեառն, ի
վկայութիւն Իսրայելի խոստովան լինել
անուան Տեառն։

Զի անդ արկեալ էին աթոռք դատաստանի,
աթոռս արկեալ են ի տան Դաւթի։

Հարցէք զողջոյնն Երուսաղէմի, եւ
զշինութիւն որք սիրեն զքեզ։

Եղիցի խաղաղութիւն ի զօրութեան քում,
եւ շինութիւն յաշտարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց եւ ընկերաց իմոց խօսէի
զխաղաղութենէ, վասն քո եւ վասն տան Տեառն Այ
մերոյ խնդրեցից զբարութիւն ի քէն։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԲ

Առ քեզ Տէր համբարձի զաչս իմ, որ
բնակեալդ ես յերկինս։

Որպէս աչք ծառայից ի ձեռն տեառն իւրոց, եւ որ-
պէս աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ Տէր Աստ-
ուած մեր, մինչեւ ողորմեսցիս ի մեզ։

 Ողոր

Ողորմեա՛ մեզ տ՟ր՝ ողորմեա՛ մեզ․
զի բազում լցաք արհամարհանօք։
Յոյժ առաւել լցան անձինք մեր նա-
խատանօք, որք նախատէին զմեզ և ար
համարհանօք ամբարտաւանից։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԳ

Եթէ ոչ տ՟ր էր ընդ մեզ, ասասցէ
ի՟էլ, եթէ ոչ տ՟ր էր ընդ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան ի վ՟ր մեր կեն
դանւոյն կամեցան կլանել զմեզ։
Ի բարկանալ սրտմտութ՟ ն՟ց ի վ՟ր մեր․
ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր, անցին
անձինք մեր ընդ ուղխս անդադարս․
Օրհնեալ է տ՟ր, որ ոչ ետ զմեզ յորս
ատամանց ն՟ց։ Անձինք մեր ապրեցան
որպ՟ ճնճղուկ՝ յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք ն՟ց փշրեցան և մեք ապրե-
ցաք։ Օգնութի՟ է մեզ յանուանէ
տ՟ն, որ արար զերկինս և զերկիր։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԴ

Որ յուսայ ի տ՟ր նմ՟ լեառն սիոն,
մի՛ սասանեսցի յաւիտեան որ բնա-
կեալն է յերուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են զնովաւ, Տր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Ոչ թողու Տր զգաւազան մեղաւորաց ի վիճակս արդարոց, և արդարք մի՛ ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն։

Բարի առնէ Տր բարեաց՝ և ուղղոցին, ոյք ուղիղ են սրտիւք։

Իսկ զթիւրեալսն ի յափշտակութիւն, տանի զնոսա Տր ընդ այնոսիկ՝ ոյք գործեն զանօրէնութիւն. խաղաղութիւն ի վր Իէլի

Օրհնութի աստիճանաց։

ՃԻԵ

Ի դարձուցանել Տն զգերութի Սիոնի, և եղաք մեք մխիթարեալք

Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութբ, և լեզուք մեր ցնծութբ.

Յայնժամ ասասցեն ի հեթանոսս, մեծ արար Տր զառնելն իւր ընդ մեզ, և մեք եղաք բերկրեալք։

Դարձո՛ տէր զգերութիւն մեր որպէս զուղխս
՚ի հարաւոյ. որք վարեն արտասուօք՝
ցնծութեամբ հնձեսցեն.

Երթալով երթային և լային, որք բար-
ձեալ տանէին զսերմանիս իւրեանց.

Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն, որք
առեալ բերցեն զորայս իւրեանց.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԶ

Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, ՚ի նանիր
վաստակեն շինօղք նորա.

Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաքն, ըն-
դունայն տքնին պահապանք նորա.

՚Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ.
ա՛րդ արիք՝ մինչչև էք ննջեցեալք,
որք ուտէք զհաց ցաւոց.

՚Ի ժամանակի որպէս տացէ քուն սիրե-
լեաց իւրոց. Ժառանգութիւն Տեառն որ-
դիք են, որոյ վարձք իւր են, այն է
պտուղ որովայնի իւրոյ.

Որպէս նետք ՚ի ձեռս հզօրի, այնպէս են
և որդիքն թօթափելոց.

Երանի՛ որ լցուցանէ զցանկութիւն իւր ՚ի նոցա-
նէ. մի՛ ամաչեսցեն յորժամ խօսես-
ցին թշնամիս նոցա ընդ նոսա առ դրանն.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԷ.

Երանի ամենեցուն որ երկնչին ի Տեառնէ,
և գնան ի ճանապարհս նորա։
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես,
երանի է քեզ, և բարի եղիցի։
Կին քո որպէս այգի վայելչութեան յանկիւնս
տան քո. որդիք քո որպէս նորատունկ
ձիթենեաց շուրջ զսեղանովն քով։
Այսպէս օրհնեսցի այր որ երկնչի
ի Տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ Տէր ի Սիոնէ,
և տեսցես դու զբարութիւն Երուսա-
ղէմի զամենայն աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց,
խաղաղութիւն ի վերայ Իսրայէլի։

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԸ.

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի
մանկութենէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ։
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի ման-
կութենէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղթեցին։
Զթիկունս իմ հարկանէին մեղաւորք. և
երկայնեցին զանօրէնութիւնս իւրեանց։
Տէր արդար է, և խորտակեսցէ զուլն մե-
ղաւորաց։ Ամաչեսցեն և յետս դարձ-
ցին ամենեքեան որ ատեն զՍիոն։

Եղիցին նոքա որպէս խոտ տանեաց, որ
մինչչև ի բուռն եկեալ չորացաւ.
Որով ոչ լցից զբուռն իւր հնձօղն,
և ոչ զգիրկս որ զօրայն ժողովէր.
Ո՛չ ասացին [illegible]՝ ոյք անցանէին առ
նոքօք, թէ օրհնութիւն Տեառն ընդ ձեզ, և
օրհնեցաք զձեզ յանուան Տեառն.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԹ

Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր,
Տէր լուր ձայնի իմում.
Եղիցին ականջք քո ի լսել զձայն
աղօթից իմոց.
Եթէ զանօրէնութիւնս իմ քննես Տէր
Տէր, ո՛ կարէ կալ առաջի քո. զի
ի քէն է քաւութիւն.
Վասն անուան քո համբերի Տէր, համ-
բերեր անձն իմ բանի քում, յուսացաւ
անձն իմ ի Տէր. Ի պահէ առաւօ-
տու մինչև յերեկոյ, ի պահէ առա-
ւօտու յուսացաւ Իսրայէլ ի Տէր.
Ի Տեառնէ է ողորմութիւն բազում, ի նմա-
նէ է փրկութիւն. և նա փրկեսցէ զԻսրայէլ
յամենայն անօրէնութեանց նորա.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԼ։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, եւ ոչ
զբօսան աչք իմ։

Ոչ գնացի ես ի մեծամեծս, եւ ոչ ի
յայնոսիկ որք սքանչելիք են քան զիս։

Բայց թէ խոնարհեցայ ես ոգւ մա_
նուկ սարտուցեալ ի ստեանս մօր իւ_
րոյ, եւ դարձ ոգւ անդրէն ի նոյն։

Նա թէ հպարտացուցի արդեօք զան
ձըն իմ, որպէս եղեցի հատուցումն
անձին իմոյ, յուսասցէ իսրայէլ ի տր
յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԼԱ։

Յիշեա տր զդաւիթ, եւ զամ հե
զութիւն նորա։

Որպէս երդուաւ տն, եւ ուխտս եդ
այ յակոբայ։

Թէ ոչ մտից ի յարկս տան իմոյ,
թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։

Թէ տաց քուն աչաց իմոց, կամ
նինջ արտեւանաց իմոց, կամ հան_
գիստ երանաց իմոց. մինչեւ գտից
տեղի յարկի տն այ յակոբայ։

Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ
գտաք զնա ի դաշտս մայրեաց.
Մտցուք ի յարկս նր, երկիր պագցուք
ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նր.
Արի՛ Տր ի հանգիստ քո, դու եւ
տապանակ կտակի սրբութե քո.
Քահանայք քո զգեցցին զարդարութի,
եւ սբք քո ցնծալով ցնծասցեն
Վասն դաւթի ծառայի քո, մի՛ դարձու
ցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ.
Երդուաւ Տր դաւթի ճշմարտութե
եւ ոչ ստեաց նմա, ի պտղոյ որովայնի
նորա նստուցանել յաթոռ նորա.
Եթէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ,
եւ զվկայութիս իմ զոր ուսուցից նց.
Որդիք նց նստցին յաւիտեանս յա_
ւիտենից յաթոռ քո.
Հաճեցաւ Տր ընդ Սիոն, եւ ընտրեաց
բնակել ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ
իմ յաւիտեանս յաւիտենից, ի սմա
բնակեցայց զի հաճեցայ ընդ սա.
Զայրիս նորա օրհնելով օրհնեցից,
եւ զաղքատս նորա լցուցից հացիւ.
Զքահանայս նորա զգեցուցից փրկութի,
եւ սբք նր ցնծալով ցնծասցեն.

Անդ ծագեցից եղջիւր ՚ի Դաւիթ, պատրաստեցից զճրագ օծելոյ իմոյ։
Զթշնամեաց նորա զգեցուցից զամօթ, այլ ՚ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

Երգ աստիճանաց · ՃԼԲ

Ո՜հ բարի կամ զի՞ վայելուչ, զի բնակեսցեն եղբարք ՚ի միասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ ՚ի գլուխ եւ ՚ի մօրուսն Ահարոնի, եւ ՚ի մօրուաց իջանէ ՚ի գրպանս զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ զի ցօղէ ՚ի Հերմոնէ ՚ի վերայ լերինն Սիոնի։
Զի անդ պատուիրեաց զօրհնութիւն, եւ զկեանս յաւիտենից։

Երգ աստիճանաց · ՃԼԳ

Ահա օրհնեցէք զՏէր ծառայք Տեառն զՏէր, ո՛ կայք ՚ի տան Տեառն, ՚ի գաւիթս տան Աստուծոյ մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ՚ի սրբութիւն, եւ օրհնեցէք զՏէր։
Օրհնեսցէ զքեզ Տէր ՚ի Սիոնէ. որ արար զերկինս եւ զերկիր։

Ալէլուիա · ՃԼԴ

Օրհնեցէք զանուն Տեառն, օրհնեցէք

ծառայք տն զտր, ո՛ կայք 'ի տուն
տն, 'ի գաւիթս այ մերոյ։
Օրհնեցէք զտր զի բարի է, սաղմոս
ասացէք անուան նր զի քաղցր է։
Զյակոբ ընտրեաց իւր տր, և զիսրլ
ժառանգութիւն իւր։
Ես ծանեայ զի մեծ է տր, և տր մեր
է քան զամ կուռս։ Զամ զոր ինչ
կամեցաւ և արար տր, յերկինս և
յերկրի 'ի ծով և յամ խորս։
Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի, զփայ
լատակունս իւր յանձրևս արար, և հա
նէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց։
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտաց
ւոց, 'ի մարդոյ մինչև յանասուն։
Առաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր
'ի մէջ քո եգիպտոս, 'ի փարաւոն և
յամ զօրս իւր։ Եհար զազգս բա
զումս, և սպան զթագաւորս հզօրս։
Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց,
զովգ թագաւոր բասանու, և զամ
թագաւորութիւնս քանանացւոց։ Ետ
զերկիր նց 'ի ժառանգութի, ժառան
գութի իսրլի ժողովրդեան իւրոյ։ 290

Տէր անուն քո յաւիտեան. Տէր յի-
շատակ քո ազգէ մինչեւ յազգ.
Դատէ Տէր զժողովուրդս իւր. եւ ի
ծառայս իւր մխիթարի. Կուռք հե-
թանոսաց ոսկի եւ արծաթ են, ձեռա
գործ են որդւոց մարդկան.
Բերան գոյ՝ եւ ոչ խօսին. աչք են՝
եւ ոչ տեսանեն.
Ականջք են՝ եւ ոչ լսեն. եւ ոչ գոյ
շունչ ի բերանս նոցա.
Նման նոցա եղիցին որք արարին զնոսա.
ամենքին որք յուսացեալ են ի նոսա.
Տուն Իսրայէլի օրհնեցէք զՏէր. տուն
Ահարոնի օրհնեցէք զՏէր.
Տուն Ղեւեայ օրհնեցէք զՏէր. երկիւ-
ղածք Տեառն օրհնեցէք զՏէր.
Օրհնեալ Տէր ի Սիոնէ. որ բնակեալն
է յԵրուսաղէմ.

Սաղմոս. ՃԼԵ

Խոստովան եղերուք Տեառն, զի քաղցր
է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա.
Խոստովան եղերուք Աստուծոյ աստուածոց. զի

յաւ

Խոստովան եղերուք տն տերանց.
զի յաւիտեան է ող''.
Որ արար սքանչելիս մեծամեծս միայն.
զի յաւիտեան է ող''.
Որ երկինս արար իմաստութբ իւրով.
զի յաւիտեան է ող''.
Որ հաստատեաց զերկիր ՚ի վր ջուրց.
զի յաւիտեան է ող''.
Որ արար լուսաւորս մեծամեծս. զի յ''
Զարեգակն արար իշխանական տը
ընջեան. զի յաւիտեան է ող''.
Զլուսին և զաստեղս իշխանական
գիշերոյ. զի յաւիտեան է ող''.
Եհար զերկիրն Եգիպտացւոց անդ֊
րանկօք իւրովք հանդերձ. զի''.
Եւ եհան զիէլ ՚ի միջոյ նր. զի յա''.
Ձեռն բարձր՝ և բազուկ հզօր. զ''.
Եհերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց
յերկուս մասունս. զի յաւէ''.
Եւ անցոյց զիէլ ընդ մէջ նր. զի յ''.
Ընկղմեաց զփարաւոն և զզօրս իւր
՚ի ծով կարմիր. զի յաւէ''.
Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապա. զ''
Եհար զազգս մեծամեծս. զի յաւ''.

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս․ զի յ՛՛։
ԶՍեհոն թագաւոր Ամուրհացւոց․ զ՛՛։
ԶՈվգ թագաւոր Բասանու․ զի յա՛՛։
Եւ ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն․ զի՛՛։
Ժառանգութիւն Իսրայէլի ծառայի
իւրոյ․ զի յաւ՛՛։
Զի յիշեաց զմեզ Տէր ՚ի խոնարհութեան
մերում․ զի յաւ՛՛։
Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թշնա֊
մեաց մերոց․ զի յաւ՛՛։
Տայ կերակուր ամենայն կենդանեաց․
զի յաւ՛՛։
Խոստովան եղերուք Աստուծոյ երկնաւո֊
րի․ զի յաւ՛՛։
Սաղմոս Դաւթի․ ՚Ի ձեռն Երեմիայի․ անգիրն
յեբրայեցւոց։ ՃԼԶ.
Առ գետս Բաբելացւոց անդ նստ֊
եաք եւ լացաք․ յորժամ յիշեցաք մեք
զՍիոն։
Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք զկնարս
մեր։
Զի անդ հարցանէին զմեզ գերիչքն մեր զբանս
օրհնութեան․ եւ տարողքն մեր ասէին
զմեզ՝ ի սաղմոսն։

 Օրհ

Օրհնեցէք մեզ յօրհնութեն սիօնի.
եւկ զիա՞րդ օրհնեսցուք զօրհնութիւ
տն՝ յերկիր օտար. Եթէ մոռացայց
զքեզ երհմ, մոռասցի զիս աջ իմ.
Կցեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ, եթէ ոչ
յիշեցից զքեզ. Եթէ ոչ նախ նուաճե
ցից զքեզ երհմ, սկիզբն ուրախութե
իմոյ. Յիշեա՛ տր զորդիսն եդով֊
մայ՝ յաւուրն երուսաղէմի.
Որք ասէին՝ քակեցէ՛ք քակեցէ՛ք,
մինչեւ ՚ի հիմն հատուցէ՛ք.
Դուստր բաբելոնացւոց թշուառա֊
կան երանի՛ որ հատուսցէ զհատու֊
ցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր.
Երանի՛ որ կալցի զմանկունս քո, եւ
եհար զվէմ.

Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԷ.

Խոստովան եղէց քեզ տր՝ բոլորով
սրտիւ իմով. առջի հրեշտակաց սաղ
մոս ասացից քեզ.
Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ.
երկիրպագից ՚ի տաճար սբ քո. եւ
խոստովան եղէց անուան քում, վն
ողորմութե եւ ճշմարտութե քո.

Մեծ արարեր յա՟մ զանուն ս՟ր քո.
յորում աւուր կարդամ առ քեզ,
վաղվաղակի լուր ինձ. եւ բազում ա-
ռաւելցես զօրութիս յանձն իմ.

Խոստովան եղիցին առ քեզ ա՟մ թագա-
ւորք երկրի, զի լուան զբանս բերանոյ
քոյ, եւ օրհնեսցեն զճանապարհս քո.

Մեծ են փառք տ՟ն. բարձր է տ՟ր.
զխոնարհս տեսանէ, եւ զբարձունս ՚ի
հեռաստանէ ճանաչէ.

Թէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղութեանց, կե-
ցուսցես զիս ՚ի բարկու՟է թշնամւոյն

Ձգեցեր զձեռն քո՝ եւ փրկեաց զիս
աջ քո. եւ տ՟ր հատուսցէ ընդ իմ.

Տ՟ր ողորմու՟թի քո յաւիտեան. զգործս
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ.

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի,

ՃԼԸ

Տր փորձեցեր զիս՝ եւ ծանէր
զիս. դու ծանեար զնս-
տել իմ, եւ զյառնել իմ.

՚Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ՚ի հե-

ուստանէ․ զշաւիղս իմ և զվիճակս
իմ դու քննեցեր, և զամենայն ճանապարհս
իմ յառաջագոյն տեսեր․ զի ոչ գոյ
նենգութիւն ՚ի լեզուի իմում։
Ահա դու տէր ծանեար զյետինս իմ,
և զառաջինս իմ․ դու ստեղծեր զիս․
և եդեր զձեռն քո ՚ի վերայ իմ։
Սքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն․
զօրացաւ, և ոչ հանդարտեմ նմա,
Ո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ․ կամ
յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց․ Թէ
ելանեմ յերկինս, դու անդ ես․ և թէ
իջանեմ ՚ի դժոխս, և անդ մօտ ես․
Թէ առից զթևս իմ ընդ առաւօտս,
և բնակեցայց յեզերս ծովու․
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնոր-
դեսցէ ինձ, և աջ քո ընկալցի զիս։
Ասացի խաւար ուրեմն արդեօք ծած-
կեաց զիս, կամ գիշեր փոխանակ լու-
սոյ փափկութեան իմոյ։
Խաւարն ՚ի քէն ոչ խաւարեսցի․ և
գիշերն որպէս տիւ լուսաւոր եղիցի․
և խաւար նորա որպէս զլոյս նորա։
Դու ստացար զերիկամունս իմ․ և ըն-
կալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ․

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի ահեղ
և սքանչելի ես. սքանչելի են գործք
քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ.
Ոչ ծածկեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն՝ զոր
արարեր ՚ի ծածուկ. և կայր զօրութ
իմոյ ընդ ստորինս երկրի.
Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և
՚ի գիր քո ամենեքեան գրեսցին.
Ի տուէ ստեղծեցան. և ոչ ոք էր որ
առաջնորդէր նոցա.
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն բարեկամք
քո ած. և յոյժ զօրացան իշխանք նոցա.
Թուեցից զնս՝ և քան զաւազ բազմա-
ցան. զարթեայ՝ և արդ ընդ քեզ եմ.
Թէ սպանանես զմեղաւորս ած, արք
արեան ՚ի բաց եղերուք յինէն.
Ի հակառակութ և ՚ի նախանձ, առ-
ցեն ՚ի նանիր զքաղաքս քո.
Ոչ ատելիս քո տէր՝ ատեցի, և ՚ի վր
թշնամեաց քոց մաշեցայ.
Ատելութ կատարեալ ատեցի զնս,
և եղեն ինձ թշնամիք.
Փորձեա զիս ած՝ և ծանի՛ր զսիրտ իմ,
քննեա զիս՝ և ծանի՛ր զշաւիղս իմ. և

տեսս թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ճանա
պարհս իմ. և առաջնորդեա ինձ ՚ի
ճանապարհս քո յաւիտենից.

՚Ի յորդորումն. Սաղմոս դաւթի. ՃԼԹ.

Փրկեա զիս տէր ՚ի մարդոյ չարէ.
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս.
Խորհեցան զանօրէնութիւն ՚ի սիրտս իւրեանց
զօր ամ պատրաստեցան ՚ի պատերազմ.
Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի. և
թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նց.
Պահեա զիս տէր ՚ի ձեռաց մեղաւորի,
և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս.
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թա
քուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց.
շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ ըղ
գայթագղութիւն.
Ասացի տէր ած իմ ես դու. ունկն
դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց.
Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան իմոյ. հովանի
գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի.
Մի մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութեան մեղ-
աւորաց, զոր խորհեցան վս իմ. մի
ընդ վայր հարկաներ զիս.

Զի մի՛ երբէք բարձրասցին, և խոր-
հուրդք ն͞ց մի՛ կատարեսցին. փոխանակ
կատարածի ն͞ց՝ վաստակ շրթանց իւ-
րեանց ծածկեսցէ զնոսա:
Արկցես ի վերայ ն͞ց զկայծակունս
հրոյ, և կործանեսցես զն͞ս. ի տառա-
պանաց մի՛ կարասցեն կեալ:
Մարդոյ լեզուանւոյ մի՛ յաջողեսցի
ի վ͞ր երկրի. զայր մեղաւոր՝ չարիք
իւր որսասցեն ի կորուստ:
Ծանեայ, զի առնես Տ͞ր դատաստան
աղքատի, և իրաւունս տնանկի:
Արդարք գոհասցին զանուանէ քում-
մէ. և բնակեսցին ուղիղք առաջի
երեսաց քոց:

Սաղմոս դաւթի. ճխ

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ.
նայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց՝ ի
կարդալ իմում առ քեզ:
Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ ո͞պ խունկ
առաջի քո Տ͞ր, համբարձումն ձեռաց
իմոց պատարագ երեկոյի:
Դի՛ր Տ͞ր պահապան բերանոյ իմոյ, և
դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի՛
խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարաւ:

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց իմ
մարդս, որք գործեն զանօրէնութիւն.
Եւ ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա.
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ եւ
յանդիմանեսցէ. իւղ մեղաւորի
մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ՝ ի
կամս նոցա. Ընկլեան մերձ առ վիմին
դատաւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց՝
եւ քաղցրասցին. Որպէս թանձրութի հո-
ղոյ՝ զի պատառեալ է ի վերայ երկրի. ցրո
ւեցին ոսկերք նոցա մերձ ի դժոխս.
Զի առ քեզ տէր տէր՝ են աչք իմ. ի քեզ
յուսացայ, մի՛ հաներ զհոգի իմ յինէն.
Պահեա զիս յորոգայթէ՝ որ թաքու-
ցան ինձ, ի գայթակղութենէ գործո-
ղին զանօրէնութիւն.

Անկցին ի ցանցս նոցա մեղաւորք,
միայն եմ ես մինչեւ անցից.

Իմաստութ. դաւթի. Աղօթք, ի ժամանակի
լինել նոր. յայրի անդ. ՃԽԱ

Ձայնիւ իմով առ տէր կարդացի.
ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի.
Սփռեցից առաջի նորա զաղօթս իմ. եւ
զնեղութիւն իմ առաջի նորա պատմեցից.

Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու
Տէր ծանեար զշաւիղս իմ. ի ճանապարհ յոր
և գնայի, թաքուցին ինձ որոգայթ։
Նայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ծա
նաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ
իմ. և ոչ գոյր խնդրող անձին իմոյ։
Աղաղակեցի առ քեզ Տէր՝ և ասացի, դու
ես յոյս և բաժին իմ յերկրի կենդա
նեաց։ Նայեա՛ յաղօթս իմ, զի ես խոն
արհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս ի հալած
չաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։
Տէր հան ի բանտէ զանձն իմ. գո
հանալ զանուանէ քում։
Ինձ քեզ սպասեն արդարք՝ մինչև
հատուսցես։

Սաղմոս Դաւթի. ի ժամանակի՝ զի հալածէր
զնա աբիսողոմ որդի իւր։ Սաղմոս ՃԽԲ

Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն
դիր խնդրուածոց իմոց
ճշմարտութեամբ քով։ Լուր ինձ
արդարութեամբ քով, և մի մտաներ ի դա
տաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդա
րանայ առաջի քո ամենայն կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ․ խոնարհ
արար յերկիր զկեանս իմ․ և նստոյց զիս
՚ի խաւարի որպէս մեռեալս յաւիտենից․
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ․ և սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս․ Յիշեցի զաւուրսն
զառաջինս․ խորհեցայ յամ գործս քո․
յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ,
և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ․
Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ
քեզ․ վաղվաղակի լուր ինձ տէր, զի
նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ․ Մի
դարձուցաներ զերեսս քո յինէն․ նմա
նեցայց այնոցիկ, որք իջանեն ՚ի գուբ․
Լսելի արա ինձ առաւօտու զողոր-
մութիւն քո, զի ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ․
Յայտ ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից․
զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ․
Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տէր․
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի․
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո․ զի դու
ես ած իմ․ Հոգի քո բարի՝ առաջ
նորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ․
Վասն անուան քո տէր՝ կեցուսցես
զիս․ արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նե-
ղութենէ զանձն իմ․

Ողոր

Ողորմութ̃բ քով սատակեսցես զթշնամիս
իմ. և կորո՛ զամ̃ նեղիչս անձին իմոյ.
զի ես ծառայ քո եմ։

Սաղմոս դաւթի առ Գողիաթ. ՃԽԳ.

Օրհնեալ տէր ա̃ծ իմ. որ ուսուց
զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, և զմատունս
իմ ՚ի ճակատամարտ.

Ողորմութ̃ի իմ և ապաւէն իմ, օգնա-
կան իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ,
և ես յուսամ ՚ի նա. ո՛ հնազանդ առ-
նէ զժողովուրդս ընդ ինև.

Տ՛ր ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար դու
նմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ համա-
րիս ինչ զնա։

Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և աւուրք
նորա ո̃պ հովանիք անցին.

Տ՛ր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ, մեր
ձեա՛ ՚ի լերինս և ծխեսցին։ Փայլեա՛
զփայլատակունս քո, և խռովեա՛ զնս.
առաքեա՛ զնետս քո՝ և ցրուեա՛ զնս։

Առաքեա՛ զձեռն քո ՚ի բարձանց, և
փրկեա՛ զիս ՚ի ջրուց բազմաց, և ՚ի
ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրենց խօսեցան ըզ

նանրութի. և աջ նց աջ է մեղաց.
Ած՝ յօրհնութի նոր օրհնեցից զքեզ.
տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս
ասացից քեզ. Ո՛ տացէ զփրկութի
թագաւորաց մերոց. որ փրկելոց իցէ
զդաւիթ ծառայ իւր ՝ի սրոյ չարէ.
փրկեա՛ զիս՝ և ապրեցո՛ զիս ՝ի ձե-
ռաց որդւոց օտարաց.
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի. և աջ նց աջ է մեղաց.
Որոց ուստերք իւրեանց որպ նորա-
տունկ հաստատուն են ՝ի մանկութ
իւրեանց. դստերք նց զարդարել և
պաճուճեալ ՝ի նմանութի տաճարի.
Շտեմարանք նց լի՛ են՝ և բղխեն
՝ի միմեանս. խաշինք նց բազմածինք
են՝ և բազմանան ՝ի գնացս իւրեանց.
և անդեայք նց պարարտք են.
Ո՛չ գոյ խրամատութի ցանկոյ նց. և
ո՛չ աղաղակ ՝ի հրապարակս նոցա.
Արդ՝ երանեցի՛ն ժողովրդեան՝ որոյ
այս այսպէս է. նա երանի ժողովր-
դեան, որոյ տր այծ է նոցա.

Օրհնութիւն Սաղմոս դաւթի. ՃԽԴ

Բարձր առնեմ զքեզ ա̅ծ իմ, և թագաւոր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանուն քո, յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ է տ̅ր՝ և օրհնեալ է յոյժ. և մեծութե̅ նորա ոչ գոյ չափ:

Ազգք և ազգք գովեսցեն զգործս քո, և զզօրութիս քո պատմեսցեն:

Զմեծ վայելչութի̅ փառաց սրբութե̅ քո խօսեսցին. և զսքանչելիս քո պատմեսցեն:

Զզօրութի̅ ահի քո ասասցեն. և ըզմեծութիս քո պատմեսցեն: Զյիշատակ բազում քաղցրութե̅ քո բղխեսցեն. և արդարութե̅ քով ցնծասցեն:

Գթած ողորմած է տ̅ր, երկայնամիտ և բազում ողորմ: Քաղցր է տ̅ր առ ամ̅ն, և գթութի̅ նր̅ ՚ի վերայ ամ̅ արարածոց իւրոց: Խոստովան եղիցին առ քեզ տ̅ր՝ ամ̅ գործք քո. և ս̅ք քո օրհնեսցեն զքեզ:

Զփառս արքայութեան քո ասասցեն,
եւ զզօրութիւն քո պատմեսցեն։
Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօրու-
թիւն քո. եւ զփառս մեծ վայելչութեան
արքայութեան քո։ Արքայութիւն քո՝
արքայութիւն ամենայն յաւիտենից. եւ տէրու-
թիւն քո յազգէ մինչեւ յազգ։
Հաւատարիմ է Տէր յամենայն բանս իւր,
եւ արդար է յամենայն գործս իւր։
Հաստատէ Տէր զամենայն գայթակղեալս.
եւ կանգնէ զամենայն գլորեալս։
Աչք ամենեցուն ի քեզ յուսան, եւ դու
տաս կերակուր նոցա ի ժամու։
Բանաս զձեռն քո, եւ լցուցանես զա-
մենեսեան քաղցրութեամբ կամաց քոց։
Արդար է Տէր յամենայն ճանապարհս իւր.
եւ սուրբ է յամենայն գործս իւր։
Մերձ է Տէր առ ամենեսեան, որք կար-
դան առ նա. առ ամենեսեան՝ որք կար-
դան առ նա ճշմարտութեամբ։ Զկամս
երկիւղածաց իւրոց առնէ Տէր. աղօ-
թից նոցա լսէ՝ եւ կեցուցանէ զնոսա։
Պահէ Տէր զամենայն որք սիրեն զնա. եւ
զամենայն մեղաւորս սատակէ Տէր։

Զօրհնութիւն տն խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամ կենդանիք զանուն սր նր. յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ալէլուիա. Անգէոյ և Զաքարիայ։

ՃԽԵ

Օրհնեա՛ անձն իմ զտր. օրհնեցից զտր ի կեանս իմ, սաղմոս ասացից այ իմոյ մինչ եմ ես։

Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան, զի ոչ գոյ փրկութի ի նոսա։

Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ի հող, և յայնմ աւուր կորիցեն ամ խորհուրդք նոցա։

Երանի՛ ազգի որոյ տր այծ յակոբայ օգնական է նմա, և յոյս նր ի տր այծ է։ Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով և զամ որ ի նոսա։

Որ՛ պահէ զճշմարտութի յաւիտեան, և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց, և արձակէ զկապեալս տր։

Տ՟ր բանայ զաչս կուրաց, և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս, տէր պահէ զպանդուխտս. զորբս և զայրիս ընդունի տէր, և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տ՟ր յաւիտեան, ա՟ծ քո սիոն ազգէ մինչև յազգ։

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարիայ. ՃԽԶ.

Օրհնեցէք զտ՟ր՝ զի բարի է սաղմոս. ա՟յ մերում քաղցր եղիցի օրհնութի՟ն։

Շինէ զերուսաղէմ տ՟ր, և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զբեկեալ սրտս, և պատէ զվէրս նոցա։

Որ թուէ զբազմութի՟ն աստեղաց, և զամենսին զն՟ս յանուանէ կոչէ։

Մեծ է տ՟ր մեր և մեծ է զօրութի՟ն ն՟ր, իմաստութե՟ն նորա ոչ գոյ թիւ։

Ընդունի զհեզս տ՟ր, և խոնարհ առնէ զամբարշտաւորս մինչև յերկիր։

Օրհնեցէք զա՟ծ խոստովանութ՟բ, սաղմոս ասացէք նմա օրհնութ՟բ։

Ո՛ զգեցոյց զերկինս ամպովք, եւ պատ
րաստ արար զանձրեւս ի վր երկիր:
Բուսոյց զխոտ ի լերինս, եւ զդալա
րն ի ծառայութիւն մարդկան:
Ո՛ տայ անասնոց կերակուր, ձագուց
ագռաւուց որք կարդան առ նա:
Ոչ թէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամեցաւ
Տր, եւ ոչ ընդ բարձս առն հաճոյ հա
ճեցաւ: Հաճեցաւ Տր ընդ եր
կիւղածս իւր, եւ ընդ այնոսիկ որք
յուսան յողորմութիւն նորա:
Ալէլուիա, անգէոսի եւ զաքարիայ: ՃԽԷ
Գովեա՛ երուսաղէմ զտէր:
Եւ օրհնեա՛ զած քո սիոն:
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց,
եւ օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ:
Ո՛ եդ զսահմանս քո ի խաղաղութի.
պարարտութբ ցորենոյ լցոյց զքեզ:
Առաքէ զբան իւր յերկիր, վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա:
Ետ զձիւն իբր զասր, եւ զմէգ իբր
զմոխիր ցանեաց:
Արկանէ զսառն իբր պատառս, առա
ջի ցրտոյ նր ո՞ կայցէ կալ:

Առաքէ զբան իւր և հալէ զնս, շն–
չեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք·
Պատմէ զբան իւր Յակոբայ, զարդա
րութի և զիրաւունս Իսրայէլի·
Ոչ այսպէս արար ամ ազգաց այլ, և
զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նց·

Աղօթ· Ամբակումայ Մարգարէին:

Ամբա՛՛ · գ·

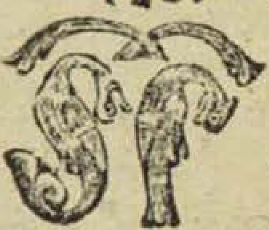

զլուր քո լուայ և եր–
կեայ, տս նայեցայ ի գոր
ծըս քո և զարհուրեցայ
Ի մէջ երկուց կենդանեաց ծանիցիս
դու, ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս,
և ի հասանել ժամանակին երևեսցիս
Ի խռովել անձին իմոյ ի ժամանակի
բարկութեան զողորմութի յիշեսցես·
Ած ի հարաւոյ եկեսցէ, և սբն ի
փառան լեռնէ· Յայտնեսցեն եր–
կինք զվայելչութի փառաց նր· և օրհ
նութ նր լցան տիեզերք·
Ճառագայթք սր ի լուսոյ հաստանի
նմանէ, և եղջիւրք ի ձեռին նր դր
տան· և անդ հաստատեցաւ զօ–

բու ի փառաց նր։ Յերեսաց նր ել
ցեն հարուածք, եւ դժնեա շաւղայ նր
երկթիցեն մեծամեծք ի թռչնոց։
Կկաց եւ չափեաց զերկիր, հայեցաւ
եւ դիտեաց զհեթանոսս։

Լերինք հալեցին, եւ անտառք վայ-
նեացին, Ճանապարհք որք ի սկզբա-
նեն էին՝ կուրացին. եւ ի նմանէ դո
ղացի ամ երկիր։

Տեսի զբանակս քուշացւոց, խռովե
ցան բնակիչք վրանացն Մադիամու։
Մի թէ ի վր գետոց բարկացիս դու
տր, կամ սրտմտութի քո ի վր գետոց,
կամ բարկութի քո ի վր ծովու։

Ելեր դու ի կառս քո, հեծելութի
քո փրկութի եղեւ յելանելն քո։
Զարթեաւ աղեղն քո, զնետս կապար
ճից քոց արբուցեր, զգետս ցրուե-
ցեր, զերկիր դողացուցեր՝ ի սաստկու-
թէ անձրեւի, որք անցանեն ընդ աս։

Անդունդք աղաղակեցին մեծաձայն,
լոյս մայրմանն արեգականն արգելաւ,
եւ ծագումն լուսնին դադարեցաւ։

Որք ՚ի նշոյլս սլաքաց քոց գնացեալս, և
որք ՚ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ։
Բարկութեամբ զարթիցես ՚ի մէջ երկրի,
և դողութեամբ կասցես զհեթանոսս։
Երևեցար ՚ի փրկութիւն ժողովրդեան
քո, ՚ի փրկել զընտրեալս քո։
Նետաձիգ եղեր ՚ի գլուխս մարդ-
կան ամբարտաւանից, մինչև յան-
դունդս ծովու ընկղմեցան։
Խնդրեցեր զվրէժ զօրութեամբ քով ՚ի զօ-
րագլխացն մեղաւորաց՝ որք յուսա-
ցեալ էին յանդգնութիւն իւրեանց,
զի կերիցեն զաղքատն ՚ի գաղտնիս։
Մղեցեր ՚ի մէջ ծովու զերիվարս քո,
և խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց։
Ացի ես և դողան աղիք իմ ՚ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ, եմուտ դողումն յոս-
կերս իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ։
Զայս պահեսցես յաւուր նեղութեան
ածել ՚ի վերայ ազգի նմա, որք մարտոյն
չէին ընդ ժողովրդեան քում։
Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և յայգ-
ւոջ բեր մի գտցի։ Ձիթենիք սնասցին,
և երկիր մի՛ բուսուսցէ զդալարի։ 3։

Պակասեսցին հօտք ʼի ճարակաց, և
եզինք մի՛ գտցին առ մսուրս։
Ես ʼի Տր յուսացայց, ցնծացայց և
ուրախ եղէց յԱծ փրկիչ իմ։
Տէր Ած ես ինձ զօրութի, և կարգեսցէ
զոտս իմ ʼի հաստատութե. ʼի վր բա-
րձանցն թշնամեացն կացուսցէ զիս, և
հանգուսցէ զիս երագ երագ։
Փառք Հօր և Որդ"։

Ամբակում։

Լուար քեզ Տր լուար քեզ, մծացին ողորմութիւնք և
գիտութիւնք քո խնայեա՛ յարդարութեամբ քո։ Ամբակում"։
Ս մարգարէն և [illegible], ʼի վերջն Ամբակումա
կանոնին գտցես ʼի 159 երեսն։

Ալէլուիա. Անգեայ և Զաքարիայ։

ՃԽԸ

Օրհնեցէք զՏր յերկնից օրհ-
նեցէք զնա ʼի բարձունս։
Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նր,
օրհնեցէք զնա ամ զօրութիւնք նր։
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին,

օրհնեցէք զնա ամ աստեղք եւ լոյս.
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից, եւ
ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս, օրհ
նեցէք զանուն Տն. Զի նա ասաց եւ
եղեն, հրամայեաց եւ հաստատեցան.
Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտենից,
հրաման ետ՝ եւ ոչ անցանէ.
Օրհնեցէք զՏր յերկրէ վիշապք եւ
ամ խորք.
Հուր եւ կարկուտ ձիւն եւ սառն, հողմ
եւ մրրիկք, որք առնեն զբան նր.
Լերինք եւ ամ բլրունք, ծառք
պտղաբերք եւ ամ մայրք.
Գազանք եւ ամ անասունք, սողունք
եւ ամ թռչունք թեւաւորք.
Թագաւորք երկրի եւ զօրք իւրեանց,
իշխանք եւ ամ դատաւորք երկրի.
Երիտասարդք եւ կուսանք, ծերք եւ
տղայք օրհնեցէք զանուն Տն.
Բարձրացաւ անուն նր միայն, խոս_
տովանութի նմա յերկինս եւ յերկրի.
Բարձր արար Տր զեղջիւր ժողովր_
դեան իւրոյ, օրհնութի նմա յամ 314

սրբոց նր․ յորդւոցն իէլի ժողո_
վոյն՝ որ մերձ է առ նր։

Ալէլուիա․ ուժգնոց և շուշփայից։ ՃԽԹ․

Օրհնեցէք զտր յօրհնութիւն ի նոր, օրհնութի նմա յեկեղեցիս սրբց։

Ուրախասցի իէլ յարարիչ իւրում որդիք սիօնի ցնծասցեն ի թգւորն իւրեանց

Զանուննորին օրհնելով սաղմոսիւք և օրհնութբ սաղմոս երգեսցեն նմա։

Հաճի տր ընդ ժողովուրդ իւր սրբ, և բարձր առնէ զհեզս ի փրկութե։

Պարծեսցին սրբքն փառօք, և ցնծա_ցեն ի հանգիստ իւրեանց, և բարձր արասցեն զած բերանօք իւրեանց։

Սուր երկսայրի ետ ի ձեռս նց, առ_նուլ զհատուցումն ի հեթանոսաց, ի յանդիմանութի ամ ժողովրդոց։

Ի կապել զթգւորս նց կապանօք, զգօ_րաւորս նց ձեռնակապօք երկաթեօք։

Առնել նց դատաստան ըստ գրոց․ և փառք այս են ամ սրբոց նորա։

Ալէլուիա․ ուժգնոց և շուշփայից։ ՃԾ

Օրհնեցէք զած ի սրբութե նր, օրհնե

ցէ՛ք զնա ՚ի հաստատութե ՚ի զօրութե նր։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի զօրութե նր, օրհնե
ցէ՛ք զնա ՚ի բազում մեծութե նր։
Օրհ՛՛ զնա ՚ի ձայն օրհնութե, օրհնե-
ցէ՛ք զնա սաղմոսիւք և օրհնութբ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութբ, գովեցէ՛ք
զնա ուրախութբ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բանս քաղցրս, գո
վեցէ՛ք զնա ՚ի բարբառս լսելի։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի ձայն գոհութե։
Ամ հոգիք օրհնեցէ՛ք զՏէր։

[illegible] Կանոնն՝ 56 [illegible] է։
150 [illegible] է, և 2460 Տուն է։

Այս սաղմոսս ինքնագիր Դաւթի արտաքոյ
թուոյս։ Ի ժամանակին՝ զի ել նա նահատակ ընդ
դէմ Գողիաթու, ասացեալ սաղմոսս։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և
կրտսեր ՚ի տան հօր իմոյ, ա-
րածէի զխաշինս հօր իմոյ։

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան, եւ մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութեան ·

Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս տ՟ն իմում, ինքնին տ՟ր ա՟ծ լուիցէ զայս ։

Նա առաքեաց տ՟ր զհրեշտակ իւր, եւ համբարձ զիս ՚ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ, եւ եօծ զիս յօծումն իւղոյ իւրոյ ·

Եղբարք իմ մեծամեծք եւ գեղեցիկք, եւ ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա տ՟ր ։

Ելի ես ընդդէմ այլազգւոյն, եւ նր զովեցի զկուռս նր · հանի զսուսերն ՚ի նմանէ՝ եւ հատի զգլուխ նորին, եւ բարձի զնախատինս յորդւոցն իսրայէլի ·

Օրհնութիւն Երից մանկանց ·

Գան · Է ·

Օրհնեալ ես տ՟ր ա՟ծ հարցն մերոց · օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան ։

Երկաւանս անցուցեր զայս ամ՟ ի
մեզ. արդար ես դու Տ՟ր, եւ ամ՟
գործք քո ճշմարիտ են։
Ճանապարհք քո ուղիղ են, եւ ամ՟
դատաստանք քո արդար են.
Դատաստան արդարութ՟ե ածեր ի վ՟ր
մեր, զ՟ի ամ՟ն զոր ինչ ածեր ի վ՟ր մեր՝
եւ քաղաքի ս՟բյ հարցն մերոց Եղ՟մի.
Արդարութ՟բ եւ յիրաւի ածեր զայս
ամ՟ ի վ՟ր մեր վ՟ս մեղաց մերոց.
Անօրինեցաք եւ յանցեաք ապստամբ
լինել ի քէն, մեղաք յամ՟ի, եւ պատուիր
րանաց քոց մեք ոչ անսացաք.
Ոչ պահեցաք եւ ոչ արարաք որ՟պ պատ
ուիրեցեր դու մեզ, զի բարւոք գտ
ցուք մեք ի քէն. Եւ արդ՝ զամ՟ զոր
արարեր եւ զոր ինչ ածեր ի վ՟ր մեր,
արդար դատաստանաւ արարեր. Մատ
նեցեր զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց,
անօրինաց խստաց եւ ապստամբողաց.
Ի ձեռս թագաւորի անօրինի եւ չարի
քան զամ՟ երկիր մատնեցեր զմեզ.
Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբե
րանս մեր, զի յամօթ եւ նախատինք

Օրհնեալ ես ՚ի յարկս հաստատութեան երկնից, գովեալ և առա՛՛:

Օրհնեցէք ամ̃ գործք տն̃ զտր̃. օրհնե-ցէք և բարձր արարէք զնա յաւ̃:

Օրհնեցէք երկինք զտր̃. օրհնեցէք և՛՛

Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք տն̃, և ջուրք որ ՚ի վերայ երկնից զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք զօրութիւնք տն̃, արեգակն և լուսին զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից, անձրեւք և ցօղք զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք ամ̃ հողմք հուր և ջերմ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք ցուրտ և տօթ՝ ցօղ և ձիւնաբեր զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք սառն և պարդ՝ եղեամն և ձիւն զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք տիւք և գիշերք՝ լոյս և խաւար զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք և երկիր զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք լերինք բլուրք և ամ̃ բոյսք երկրի զտր̃. օրհ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք ծովք և գետք զ՛՛

Օրհնեցէ՛ք կէտք և ամ̃ կայտառք, որ ՚ի ջուրս, և թռչունք երկնից զ՛՛:

Օրհնեցէ՛ք գազանք և անասունք և
որդիք մարդկան զՏր. օրհ"։
Օրհնեսցէ Իէլ զՏր. օրհնեսցէ և"
Օրհնեցէ՛ք քահանայք զՏր. օրհ"։
Օրհնեցէ՛ք ծառայք Տն զՏր. օրհ"
Օրհնեցէ՛ք անձինք և շունչք արդա
րոց զՏէր. օրհ"։
Օրհնեցէ՛ք սուրբք և խոնարհք սրտիւք"
Օրհնեցէ՛ք Անանիա Ազարիա և Մի
սայէլ զՏր. օրհ"։

Օրհնութի Մարիամու Ածածնի,
Գլուխ Ժ.

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏր,
և ցնծասցէ հոգի իմ Աստուա
ծով փրկչաւ իմով։
Այց արար ի վր խոնարհութեն աղախ
նոյ իւրոյ, այսուհետև երանեսցեն
ինձ ամ ազգք։ Արար ընդ իս մեծա
մեծս Հզօրն, և սուրբ է անուն նր։
Ողորմուի նորա ազգաց յազգս եր
կիւղածաց իւրոց, արար զօրութի
բազկաւ իւրով։
Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց
սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց

Ո խոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ելից բարութ՟բ. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։ Պաշտպանեաց ի՟էլի ծառայի իւրոյ, յիշելով զողորմութ՟ի իւր. Որպ՟ խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ աբրահամու, և զաւակի նր՟ յաւիտեան։

Օրհնութի՟ զաքարիայ՝ հօրն Յովհաննու մկրտչի։ Ղուկ. ա՟։

Օրհնեալ տր՟ ա՟ծ ի՟էլի, որ յայց ել՝ և արար փրկութ՟ի ժողովրդեան իւրոյ. Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե՟ ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպ՟ խօսեցաւ բերանով սրբոցն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին. Փրկութ՟ի ի թշնամեաց մերոց, և ի ձեռաց ա՟մ ատելեաց մերոց. Առնել զողորմութ՟ի առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութե՟ իւրոյ. Զերդումն զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութ՟ի ի թշնամեաց մերոց. Պաշտել զնա սրբութ՟բ և արդարութ՟բ առաջի նր՟ զա՟մ աւուրս կենաց մերոց. Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսցիս. գնասցես առաջի տն՟ պատրաստել զճանապարհս նր՟.

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ, ՚ի թողութիւն ամ մեղաց մերոց։

Վասն գթոյ ողորմութեան Աստուծոյ մերոյ, որովք երեւեցաւ մեզ արեգակն ՚ի բարձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր

Ծագել լոյս ՚ի վերայ այսոցիկ որ նստէք ՚ի խաւարի եւ ՚ի ստուերս մահու, ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան

Ողորմ. Սիմէոնի Օրհնութիւն. Ողոր. Է.

Արդ արձակես զծառայս քո Տէր ըստ բանի քում ՚ի խաղաղութիւն. զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամ ժողովրդոց։

Լոյս յայտնեցեր հեթանոսաց, եւ փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի։

Տ Ողորմ. Մանասէի թագաւորին.

ամենակալ ած աբրահամու իսահակայ յակոբայ եւ զաւակի նոցա արդարոց. ամենակալ տէր թող զմեղս իմ.

Որ արարեր զերկինս եւ զերկիր եւ զամ զարդ նոցա. ամենայն։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո. փակեցեր զանդունդս, կնքեցեր ահաւոր եւ

փառաւորեալ անուանեալ քոյ։ ամն"։
Որ ամն ինչ սարսի և դողայ յերե-
սաց ահի զօրութե քո։ ամենն"։
Անհուն է մեծ վայելչութիւն ինքնագոյութեան
քո, սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց
քոց ի վր մեղաւորաց, անչափ և անքն-
նին են ողորմութիւնք գթութեանց քոց։ ա"։
Դու տր բարձրեալ գթած երկայնա-
միտ բազումողորմ, և զղջանաս ի
վր չարեաց մարդկան։ ամն"։
Դու տր ոչ եդեր ապաշխարութի վն
արդարոցն աբրահամու իսահակայ և
յակոբայ, որք ոչ մեղան քեզ։ ա"։
Այլ եդեր ապաշխարութի վն իմ մեղաւո-
րիս, զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծո-
վու, և բազմացան անօրէնութիք իմ։ ա"
Չեմ արժանի հայել և տեսանել
զբարձրութիւն երկնից ի բազմութէ
անօրէնութե իմոյ։ ամն"։
Կորացեալ եմ ես ի բազմութէ կապանաց
երկաթեաց, և ոչ գոյ ինձ հանգիստ։ ա"
Բարկացուցի զսրտմտութի. և չար առջի
քո արարի, կանգնեցի պատկերս և բազ-
մացուցի զաստուածս անձին իմոյ։ ա"։
Եւ արդ տէր խոնարհեցուցանեմ

զծունր սրտի իմոյ, և հայցեմ 'ի
քաղցրութէ քումմէ · ամենակալ"։
Մեղայ՝ տր մեղայ, և զանօրէնութիւ
իմ ես ինձէն գիտեմ · ամենա"։
Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թող
ինձ տր, թող ինձ, և մի՛ կորուսաներ
զիս ըստ անօրէնութե իմոյ · ամե"։
Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տր, և մի՛ յի
շեր զչարիսն իմ, և մի՛ պատուհասեր զիս
ը̅ իջելոյն 'ի ներքոյ երկրի չարեաց · ա"
Զի դու ած ած ապաշխարողաց ես,
և յիս ցոյց զբարերարութիւն քո, որ
անարժան եմ · ամենակալ"։
Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողոր-
մութե քում, և ես օրհնեցից զքեզ
զամ աւուրս կենաց իմոց · ամե"։
Զքեզ տր օրհնեն ամ զաւրութիւնք
երկնից · և քո են փառք յաւիտեանս · ամէն
Փառք հօր և որդ"։ Այժմ և միշտ"։
Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն տէր՝
թող ինձ զմեղս իմ·
Բազում ողորմ տր ողորմեա ինձ։
Ած քաւեա զիս զմեղաւորս 'ի մե-
ղաց, և կեցո։
Ած գթա յիս 'ի մեղուցեալ ծառայս·

և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս :

Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս Ածածին մարիամ՝ բարեխօսեա՛ առ տէր ած մեր :

Ամենայն սբք ամ բարեխօսեցէք առ հայր ՚ի յերկինս ած մեր մեղաւորացս

Քս որդի այ անոխակալ՝ ընկալ զաղաչանս մեր, զի ՚ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր .

Յաղթող զօրութբ տր և կենդանարար և պատուական խաչի քո տէր պահպանեա՛ զմեզ .

Առաքեա՛ տր զհրեշտակ խաղաղութե քո, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի .

Եւ մարդասիրութբ քով յիշեա՛ ըզմեզ տր յիշեա՛ զմեզ՝ յորժամ գաս արքայութբ քով, և ողորմեա՛ մեզ .

Նախադրութիւն խրատական յաղագս ող-
ջոյն, զոր արարեալ է Տն Ներսէսի եպիսկոպոսի
Պաշտօնէից հայոց ժողովրդեանն .

Աղօթք հասարակաց քրիստոնէ-
նեից մեծաց և փոքունց,
զոր պարտին ուսանիլ մանկն՝

և ուսուցանել զմիմեանս․ քահանայք զժողովուրդս, հարք զորդիս․ մարք զդստերս, և ընկեր զընկերն իւր։ Նա աղօթեսցեն սովոր յաւուրն հինգ անգամ՝ երկոտասան ծնրադրութ̅ե̅ ՚ի ժամուն․ այ̅՝ յառաւօտուն, ՚ի ճաշուն, ՚ի հասարակ աւուրն, յերեկոյին, և ՚ի հանգստեան․ Ապա թէ պղերգ ոք լինիցի և ծուլանայ զհինգ ժամ աղօթս կատարել, աղօթեսցէ չորս անգամ, կամ երեք անգամ, կամ երկու անգամ, կամ մի անգամ յաւուրն․ որ միայն ճանաչի թէ քրիստոնեայ է, և զինքն ծանիցէ թէ արարած եմ ա̅յ և երկրպագու նր̅․ Եւ թէ զա̅մ բանս աղօթից հեղգայ ուսանիլ, (որք և զաշ̅խական երգս բազումս փութով ուսանին,) ուսցի զհ̅ր մ̅ր, կամ այլ նմանս․ զի թէ տունս երիս ուսանիցին ՚ի սմանէ, և աղօթեսցեն երիս ծնրադրութ̅ե̅ ՚ի ժամուն, ընդունելի է առաջի ա̅յ․ Ապա թէ ոք ՚ի քրիստոնէից անփոյթ առնէ զայս յուսանելոյ և յաղօթելոյ, յանդիմանեսցի և ՚ի մոլար ժողովոյն արտաքսեսցի․ որք զաղօթսն զոր ուսոյց

նից, 'ի պատերազմունս անգամ ոչ խա-
փանեն՝ թող թէ 'ի խաղաղութե. Իսկ
մեր ժողովուրդք արտաքոյ աղօթից
տեղւոյ բնաւ ոչ յիշեն զանուանն տն՛.
զի ոչ ունին փոյթ 'ի կարգս աղօթից
ոց՛ զա՛ծապաշտաս, այլ սիրեն զդատար-
կաբանութի քան զաղօթս. Իսկ թէ եր-
բեմն գան ոմանք յաղօթել առ քահա-
նայն, կամ փակեալ բերանով կոչնակնին,
կամ զբօսացուցութիս աւելեն ընդ մի-
մեանս. զի ոչ իմքեանք գիտեն բանս
աղօթից, և ոչ քահանայից միտ դնեն
սաղմոսաց և պաշտամանց. Վ՛ն այսր պատ-
ճառի արտաքս չաղօթեն. զայս պարզ և
յստակ բառիւ վ՛ն ուսմանց դժուա-
հաւ լինելոյ. որ է սակաւ ընտրանից՝
ունենս քսան և չորս, ընդ ժամուց տը-
ընջեան և գիշերոյ, և ընդ տառից
ս՛բց մարգարէիցն և զօրաւոր ս՛մոսաց.
զի զյօրովածոյն աչետս խնդրուածոց
մերոց որո՛յ՝ ունի յինքեն. և առաւք
ժողովրդեան մերում յուսումն. զի
ամ՛ անձն քրիստոնէի ուսոցի զայս. և
ուր հանդիպեսցին 'ի ժամ աղօթիցն,
խօսեսցին սովա ընդ տն՛. թէ յեկե-

ղեցի, թէ ՚ի տան, թէ յանդի, թէ ՚ի գործ ինչ. թէ ՚ի ճանապարհի. Եւ որք ուսանին զսա և աղօթեսցեն մի տադրութ՝ ջերմեռանդ սրտիւ և արտասուօք, ամ խնդրուածք որ գրեալ են ՚ի սմա, կատարեսցին ՚ի կենդանութե և յետ մահու. Իսկ որք արհամարհեն և ոչ ուսանին և ոչ աղօթեսցեն, ինքեանք տեսցեն զվնաս անձանց իւրեանց. մեք հատաք ՚ի մէնջ զպատճառ՝ անուելոյ զաղօթս զայս. զի մի այլ ևս պատճառեսցեն թէ ոչ գիտեմք բանս աղօթից, զի այնուհետև ոչ կամք յաղօթս Նայց ծանիցեն այնպիսիք, թէ ստնյ ոչ այնչափ ջանայ զայլ բարեգործութիւ մեր խափանել որչափ զաղօթս. զի գիտէ որ յաղօթիցն միայն՝ ինքն հալածի ՚ի մէնջ, և այ բնակէ ՚ի մեզ. Արդ՝ մեք աղաչեսցուք զհայրն բարին այ բանալ զաչս մտաց մերոց, զօրութ ուսանել զսա և աղօթել, և այլ սիրով լի լինել.

Եւ յաղօթելն, զԻւր բարեգործս կամօք վիճակս Հայոց, և զն զայրն նորին ըզ ՚Ի, Երևեն աղօթիցս յօրինողն յիշեցէք ՚ի քս. Եւ որք ընդ օրինակէք ՚ի

գիրս զաղօթս, գրեցէք և զխրատական
բանս զայսոսիկ. և որք գրեն կամ՝ գը
րեցին 'ի դպրութի կենացն յաւիտե
նից։ Եւ որք ուսանին և աղօթեսցեն,
ողորմութի ընկալցին 'ի քնէ. և որք ու
սուցանիցեն զընկերս, վարձս առցեն
յայ։ Եւ որք գրեն, մի՛ առաւել քան
զօրինակն՝ բան կամ գիր խառնեսցեն,
և մի՛ նուազ գրեսցեն, զի մի՛ այլ և
այլ լինիցին բանքն. այլ հաւատարիմ լի
ցին տէրն ուր և գրեսցին։ Եւ որքե
մարքն 'ի գիրս՝ ուղիղ գրողացն տացէն
գրել. և քնի փառք յաւտնս, ամէն։

ԱՂՕԹՔ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՆՁԻՆ ՀԱՒԱՏԱՑԵԼՈՑ 'Ի ՔՍ։ ԱՐԱՐԵԱԼ ՏԵԱՌՆ ՆԵՐՍԻՍԻ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ։

աւատով խոստովանիմ, և եր
կիրպագանեմ քեզ՝ Հայր և
Որդի և Սբ Հոգի. անեղ և
անմահ բնութի. արարիչ հրեշ
տակաց և մարդկան և ամ եղելոց։ Եւ
ողորմեա՛ քո արարածոց, և ինձ բազ
մամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպա

գանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, մի-
ամենակալն սբ երրորդութի և միածութի·
արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի.
հալածեա՛ ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար
մեղաց և անգիտութե. և լուսաւորեա՛
զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ աղօ-
թել քեզ ՚ի հաճոյս. և ընդունել ՚ի
քէն զխնդրուածս իմ. Եւ ո''.

Հա՛յր երկնաւոր՝ ած ճշմարիտ, որ ա-
ռաքեցեր զորդիդ քո սիրելի ՚ի խնդիր
մոլորելոց ոչխարին. մեղայ յերկինս և
առջի քո. ընկա՛լ զիս ոպ զանառակ որ-
դին, և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զա-
ռաջին զոր մերկացայ մեղօք. Եւ ո''.

Որդի՛ այ՝ ած ճշմարիտ, որ խոնարհե-
ցար ՚ի հայրական ծոցոյ, և առեր մար-
մին ՚ի սբոյ կուսէն մարիամայ վն մերոյ
փրկութե, խաչեցար և թաղեցար և յա-
րեար ՚ի մեռելոց, և համբարձար փա-
ռօք առ հայր. մեղայ յերկինս և առջի
քո. յիշեա՛ զիս ոպ զաւազակն յորժամ
գաս արքայութբ քով. Եւ ողոր''.

Հոգի՛ այ՝ ած ճշմարիտ, որ իջեր ՚ի
յորդանան և ՚ի վերնատունն, և լու-
սաւորեցեր զիս մկրտութբ սբ աւա-

զանձն • մեղայ յերկինս և առաջի քո • մաքրեա զիս վերստին աստուածային հրով քով, որով հրեղէն լեզուօք սուրբ զառաքեալսն • Եւ ողոր”։

Անե՛ղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք իմովք, հոգւով և մարմնով իմով • մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս վասն անուանդ քում սրբոյ • Եւ ո”։

Տեսո՛ղ ամենայնի, մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և գործով • ջնջեա զձեռագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ ի դպրութեան կենաց • Եւ ողոր”։

Քննո՛ղ գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ, գիտութեամբ և անգիտութեամբ • թողութիւն շնորհեա մեղաւորիս • զի ի ծննդենէ սուրբ աւազանին մինչև ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի աստուածութեանդ քո զգայարանօք իմովք, և ամենայն անդամօք մարմնոյս • Եւ ո”։

Ամենախնամ Տէր, դի՛ր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սուրբ ոչ ևս հայել յարատ • և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեան • և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսել զստութիւն • և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհել զչարութիւն, և ձեռաց իմոց՝ ոչ

գործել պանդխտութեան. և ամենից իմոց՝
ո՛չ գտանել ՚ի ճանապարհս անօրէնութեան.
այլ ուղղեա՛ զշարժումն սոցա լինել
միշտ ըստ պատուիրանաց քոց յաւէտ. և։
Հուր կենդանի քո, զհուր սիրոյ քո
զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա՛ յանձն
իմ, զի այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ և
սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց և մաքրես-
ցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ
զլոյս գիտութեան քո ՚ի սրտի իմում. և։
Իմաստութի՛ Հօր յաւ, տո՛ւր ինձ զիմաս-
տութի՛ զբարիս խորհել և խօսել և
գործել առաջի քո յամ ժամ, ՚ի չար
խորհրդոց ՚ի բանից և ՚ի գործոց փրկ-
եա՛ զիս. Եւ ողոր։
Կամեցօ՛ղ բարեաց, տէր կամարար, մի՛
թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ,
այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինել միշտ ըստ
կամաց քոց բարեսիրաց. Եւ ո։
Արքայ երկնաւոր, տո՛ւր ինձ զարքայու-
թի քո զոր խոստացար սիրելեաց քոց
և զօրացո՛ զսիրտ իմ ատել զմեղս, և սի-
րել զքեզ միայն, և առնել զկամս քո. և։
Խնամօղ արարածոց, պահեա՛ նշանա-
խաչիւ քո զհոգի և զմարմին իմ ՚ի պատ

բանից մեղաց, 'ի փորձութեց դիւաց, և
'ի մարդոց անիրաւաց, և յամ վտան_
գից հոգւոյ և մարմնոյ: Եւ ո":
Պահապան մեր քս, այլ քո հովանի
լիցի 'ի վե իմ 'ի տուէ և 'ի գիշերի՝
'ի նստել 'ի տան՝ 'ի գնալ 'ի ճանպրհ.
'ի ննջել և 'ի յառնել, զի մի՛ երբեք
սասանեցայց: Եւ ողոր":
Տէր իմ, որ բանաս զձեռն քո և լնուս
զամ արարածս ողորմութբ քով, քեզ
յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա՛ և
պատրաստեա՛ զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ
իմոյ յայսմ հետէ մինչև յաւն. և":
Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո՛ զիս
'ի չար սովորութեց իմմէ 'ի բարի սովո
րութի և բևեռեա՛ 'ի հոգի իմ զահաւո
ր օր մահուն, և զերկիւղ գեհենոյն,
և զսէր արքայութեն, զի զղջացայց 'ի մե
ղաց և գործեցից զարդարութի. և ո":
Աղբիւր անմահութե, աղբերացո՛ 'ի
սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարութե
ոպ պոռնկին, զի լուացից զմեղս անձին
իմոյ յառաջ քան զելանելն իմ յաշխ_
արհէս: Եւ ողոր":
Պարգևիչ ողորմութե, պարգևեա՛ ինձ

ուղղափառ հաւատով և բարի գոր-
ծով, և Տէր մարմնոյ և արեան քո հա-
ղորդութե՛ զալ առ քեզ ։ Տէր ո՛։
Բարերար Տէր, հրեշտակի բարերոյ յանձն
արասցես զիս՝ քաղցրութե՛ առաջնորդել զհո-
գիս իմ, և անխռով անցուցանել զէ՛ չարու-
թի՛ օդոյս՝ որք են ՚ի ներքոյ երկնից։ և
Լոյս ճշմարիտ քո՛, արթնացուցեալ զհո-
գի՛ իմ ուրախութե՛ տեսանել զլոյս մտաց
քոց ՚ի կոչման առաւօտին և հանգչել յա-
ռաջ բարեաց յօժարութեամբ արդարոց, մինչև
յոր մեծ դալստեան քո ։ Տէր ո՛։
Պահպանեա՛ որ արդար, յորդորեալ զաս փա-
ռօք հօր դատել զկենդանիս և զմե-
ռեալս, մի՛ մտանել ՚ի դատաստան ը՛
ծառայի քում ։ այլ փրկեա՛ զիս ՚ի յա-
ւիտենականէն հրոյն ։ և լսել ինձ արա հեզ
զերանելի կոչումն արդարոց յերկ-
նից արքայութիւն ։ Տէր ողոր՛։
Յիշեա՛ Տէր, աղօթք ամ՛ հաւատա-
ցելոց ՚ի քեզ՝ հոգւոց և մարմնոց, ծանօ-
թից և անծանօթից, կենդանեաց և մե-
ռելոց ։ շնորհեա՛ և թողութիւն մեղաց. և
առաքեա զթողութե՛ ՚ի մեր անձինս, յորդորեալ
զգութն ՚ի յարարեալս որ ունիս ամ՛ իմ,

յողորմութեան քում արժանի եղիցիմ.
Փառաւորեալ տէր, ընկալ զաղաչանս ծա-
ռայիս քո, և կատարեա՛ ի բարիս զխնդ-
րուածս իմ՝ բարեխօսութեամբ սրբու-հ
ւոյ աստուածածնին, և յովհաննու մկրտչին,
և սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և
սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և
սրբոց առաքելոց, և մարգարէից, և վար-
դապետաց, և մարտիրոսաց, և սրբոց
հայրապետաց, և ճգնաւորաց, և կու-
սանաց. և ամենայն սրբոց քոց երկնաւորաց
և երկրաւորաց: Զի քեզ փառք և
երկրպագութիւն անբաժանելի սուրբ երրոր-
դութեանդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Մաղթանք աղօթական՝ ընթեռնուլ առհասարակ ամենեցուն. Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ. ԾԷ.

Ընկալ քաղցրութեամբ՝ տէր Աստուած հզօր,
զդառնացողիս զաղաչանս. մար-
տիր գթութեամբ՝ առ պատկառելս
դիմաց. փարատեա՛ ամենապարգև, զգա-
մօթալից տխրութիւն. բարձ յինէն՝ զծա-
մած, զանբերելի ծանրութիւն. անջրպե-
տեա՛ հնարաւոր, զմահահոտ խրթութիւն

ւարեալ՝ միշտ յաղթող, զխաբողին հա-
ճուխս․ քաջապարեալ՝ մերժողին, զմոլե-
գոյն մարտ փոխեալ․ կնքեալ՝ կեցուցիչ, զհո-
րուաչին ընծայմունս․ ցրուեալ՝ ծած-
կատէ արգել՝ բռնողին չար պատրուակս․ խոր-
տակեալ՝ անկոխին, զմարտողին գնդեց-
մունս․ Ձեռնադրեալ՝ քո անուն ամբիծ ըն-
լուսանցոյց երգ յաղթս․ պարծեալ՝ քո
ձեռամբք զառաստաղ տաճարիս, գծագ-
րեալ՝ քո արեամբք զմուտ սեմոց սենե-
կիս․ կերպացո՛ զքո նշանդ ՚ի հետս ելից
մաղթողիս․ ամրացո՛ քո աջովդ զհիմնադրու-
թեանս խորանի․ մաքրեսցես ՚ի հաղթից ըն-
ծած կարգաւ անկողնոյս՝ պահեսցես քո
կամօքդ զարտաքսեալ անձն հոգւոյս․ ան-
խորտակս արասցես զքո շնորհել շունչ
մարմնոյս․ կացուսցես շրջափակ զպար-
գործուդ երկնայնոյ․ կարգեսցես ՚ի դի-
մի ըղձեմ դրանացն դասու․ Տէ՛ր հան-
դիստ բերկրութե մահահանգոյնս նիրհ-
ման ՚ի խորութե գիշերիս, բարեխօսութ
հայցուածոց մբր ածածնիդ՝ եւ ամ ընտ-
րելոց․ Մ. միաւորել պարտուրեալ՝ զպատու-
հան տեսութ զգայարանացս խմաստից
անզարհուրելի զետեղմամբ՝ ՚ի ծ փակն

խառնուրդեցն, կենդանաշղական ղաղմանց,
անրջական երազոց, խորհականաց ցնորից
յերջանկաւ քո լուսոյդ ամենաբաւելի պաշտ-
պանել. Եւ ամփոփել զմ. բարութիւն ՚ի խորհրդ-
մանէ ծածուկն է՝ ամենայնազ առատ արքայու-
թեան, հոգեւորաց զուարթութեան ՚ի քեզ
արձանացեալ, ղօղայս ձայն մաղթանաց բուր-
մամբ հաստատոց ընդ ամենահոգչեալ թա-
գաւոր փառաց անձնատուր, փառաւորեալ
երկնագործական խնկեց երգ ածեցեալ, յեր-
կնաւոր աւագ. Ո՜ ի գոհ փառաւորեալդ, եւ
յամ արարածոց յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն.

Բ[illegible] Ա[illegible] Գ[illegible]

Աստուած յաւիտենական, բարերար եւ
ամենակալ. արարիչ լուսոյ, եւ
յօրինիչ գեղեցկութեանց. կենդանի ՚ի
մահու, եւ լոյս ՚ի խաւարի.
յոյս անյուսացելոց, եւ երկայնմտութիւն տա-
րակուսելոց. Որ ամենաբարերարն ես խնամ
տուեր քո դարձուցանել զայգ զառաւօտու
մաշու, անձնուեալ ծագումն եւ անմուտ
արեգակն. քանզի ոչ զօրէ ծածկել զըղ
փառս ատերուն քո՝ խաւար գիշերոյ.
Որում կրկնեմ ծունր երկրպագութեամբ

և զէից՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց,
և սանդարամետականաց։ Որ լսես զհե
ծութի հպատակելոց, և հայիս յաղօթս խնդր
ողաց, և ընդունիս զխնդրուածս նց։
Ած իմ և Թգւոր իմ. կենդ իմ և ապաւէն
իմ. յոյս իմ և վստահութի իմ. յս քս ած դ
ամի. Մէրդ հանգուցել 'ի հոգիս մրց,
մխիթարութի վշտաց և քաւարան մեղու
ցելոց. որ գիտես զամ յառաջ քան զլինել
նց. առաքեա զպահպանողական զօրութի
սրբոյ քո, և փրկեա զիս յերկիւղէ գիշե
րի և 'ի դիւէ չարէ. Ով զի զարհուրելի սոս
կալի և ահեղ քո անուանդ՝ միշտ համբու
րել շրթամբք հոգւոյ ընձեռեա ինձ, կե
ցից պահպանել զբ այնոսիկ որք կարդան
զքեզ 'ի բոլոր սրտէ. Եւ 'ի գիշերի
խաւարի քոյոյ նշանիւդ զոր ածեցին արեամբ
քո ներկել նորոգեցեր, և 'ի նոյն շնորհ
որդեգրութե զմեզ ամրացուցեր, և 'ի փառս
պատկերի քո նկարել զօրինեցեր. այսու
պարգևօք ած ականօք ամաչեսցէ ստնյ.
քակտեսցին մեքենայք նր. բարձցին ո
րոգայթքն պարտեսցին մարտուցելքն.
պակասեսցին ղէնքն սայրասուրքն. մեր
ժեսցին մեքն. փարատեսցին խաւարն.

մեկնեսցի մառախուղն։ Ի՛ սպառել քո հովանացի՛, և աջ քո կեցուսցէ. Վա՛ս զի դթած ես և ողորմած, և անուն քո կոչեցեալ է ՚ի վ՛ր ծառայից քոց։ Եւ քեզ փ͞ռ Հօր՝ Հոգւոյն սրբոյ՝ փառք և իշխանութի յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք. շօբատաք՝ Ներսէսի Մեծի Կաթուղի-կոսի։

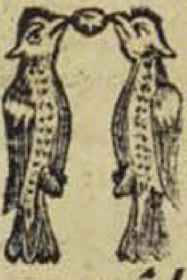

ուրբ ա͞յ կենդանութեան օրհնեալ յա͞նձն, հօրդ ամենայն որ ՚ի անքննելի ծնունդ. որ անճառաբանեալ ան ՚ի քեզն և ոչ ելից։ Որ ՚ի ծագել առաւօտեան նշուլից ողորմութե քո ծագ հալեսն մեզ. հալածեսն զ՚ւեք. ջնջեն յա-ցանս. խզեն կապանս. խորտակեն շղ-թայս. կենդանածնեն մահացեալս. բղ-ծղեն հարուածս. ողջանան վէրք. բառնեն ապականութիւն. տեղի տան տրտմ-րութի. նահանջեն հեծութի. փախչին խա-ւարն. մեկնի մէգն. մերժի մառախու-ղն. փարատի մռայլն. սպառի աղջա-մուղջն. վերանայ մութն. գնայ գիշերն տարագրի տագնապն. չքանան չարիքն, հալածին յուսահատութիք. և թշուառք

ձեռանք քո ամենակալ՝ քաւիչդ ամենի · Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան հոգիս, այլ կեցուցանել · Թող ինձ զանթիւ չարեաց իմ բազում ողորմութեամբդ · զի դու միայն ես յերկինսն անճառ, և յերկրի անքննելի · Ի սուրբ դրոյն և յերգը ծագացեր · սկիզբն ամի և յամի, ամ լրմամբ օրհնել ՚ի բարձունս · Նմա փառք ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ փառք՝ յաւիտեանս յաւիտենից · Ամէն

Գովասանութիւն Սաղմոսացն Դաւթի ·

Բանք սաղմոսին՝ է պատուական ·

լցեալ հոգւովն՝ աստուածա կան ·

և որք յասելն՝ յօժարա նան ·

արքայութեան՝ արժանա նան ·

Սաղմոսըն հաց՝ է երկնա յին ·

սրզան կաղամեալ՝ մեծի Դաւ թին ·

որք ՚ի հացէս՝ այս կերակ րին ·

աստուածային՝ սիրովն յա գին ·

Սաղմոսարն գանձ՝ է անըս պառ ·

այնմ որ ստանայ՝ մտօք պայ ծառ ·

ըզլապտեր հոգւոյն՝ պահէ ՚ի վառ ·

և մնանէ՝ ՚ի փառս ան ճառ ·

Սաղմոսն աղբիւր՝ կենդանա բար ·

մեղաց քաւիչ՝ և սրբա բար ·

և որ ասէ՝ զնա մեղմա յար:
նա ո՛ք հոգւոյն լինի տա ճար:
Իսկ որք չասեն՝ և քուն լի նին:
և աղմկութին՝ ոչ փափա գին:
յանմահաճաշիան՝ հացէն ա վին:
յաւուր մեծի՝ դատաստա նին:
Նոյն որք ասեն՝ զնա կիսա սուն:
ընա առնեն՝ ի սրբեանց հո գուն:
Թէպէտ և կան՝ ողջերցին ար թուն:
դատաւորի մտնուն՝ ի մէջ վար ձուն:
Իսկ որք ասեն՝ ծայրատե լով:
անմտաբար՝ շաղփաղփե լով:
վա՜յ է նոցա՝ պատժեալ լի լով:
զի յաստուածոյ՝ են ամօ թով:
Իսկ որ ծայրատ՝ զաղմկան ա սէ:
ի կիսատուն՝ յաւարտ ա ծէ:
նա յաստուածոյ՝ զամօթ կրե ցէ:
և ի քարեացն՝ անմասն ել ցէ:
Սուրբ իմն՝ միտ դիր զաւաք հոգւ ով:
ունին տաճար՝ մի՛ լի՛ լու սով:
շինած կազմած՝ ալթն ոսկւ նով:
և աստիճանքն՝ իւր հանմա րով:
Ս թաւունաւորս՝ ոսկի դը նով:
հորիկր յիսուն՝ պատուհա նով:
առ նա կուսանք՝ ընդ գան լա լով:

բողջն և պռունկ.ք՝ պարէն հոգ ևով.
Ի՛այլ որ կամիս՝ յօժար սրբ տով.
խրմէ ըղձոա՝ ոսկի թա սով.
ուրախանայ՝ ինքըն հոգ ևով.
յարքայութեան՝ լին պարե լով.
Եւթըն մախաղ՝ ես ու նէի.
և ամէն միկն՝ ութ քըսա կի.
որն որ պիտէր՝ զայն բա նայի.
նա ինձ բուրէր՝ հատ կընդըր կի.
Եւթ փարչ ունէի՝ կաթամէ լըցած.
գունով էին՝ քան զհուր մա ռած.
յորոց արբի՝ ես անքօ տած.
ոչ լիացայ՝ զերթ ծարա ւած.
Շնորհալին՝ մին աղիւ սակ.
ունի հազար՝ լեառն ըսպի տակ.
նոցա մաչիքն՝ էն սեւ րակ.
հուրեանց հովիւքն՝ ամ հրեշ տակ:
Մօրն իւր արգանդ՝ էր սեա յին.
հօրըն բարակ՝ ամէնև ին.
որդիքըն սեաւ՝ ծընանէ ին.
դաշտ կըրակիտակ՝ բընակէ ին:
Պաշտ մի արձակ՝ և պատուհա կան:
լըցեալ ծաղկօք՝ յայժ զանա զան.
ոչ կեղանակս՝ միայն գար նան.
այլ անթառամ՝ ժամս ամե նայն.

Ցանկ սաղմոսաց՝ ըստ կարգի այբուբենից:

Աղաղակեցէք առ այ ամ եր.	ԿԵ:
Աղաղակեցէք առ Տր ամ եր.	ՂԹ:
Ապրեցո զիս Տր՝ զի նուաղ.	ԺԱ:
Ապրեցո զիս Տր ՚ի մարդոյ չա.	ՃԼԹ:
Առ. գետս բաբելացւոց, անդ.	ՃԼԶ:
Առ քեզ Տր կարդացի այ իմ,	ԻԷ:
Առ քեզ Տր համբարձի զանձն.	ԻԴ:
Առ քեզ Տր համբարձի զաչս.	ՃԻԲ:
Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում.	ԺԳ:
Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում.	ԾԲ:
Ասաց Տր ցՏր իմ, նիստ ընդ.	ՃԹ:
Ասացի՝ թէ պահեցից զճանա.	ԼԸ:
Ասէ անօրէնն ՚ի մեղանչել ընդ.	ԼԵ:
Ած ականջօք մերովք լուաք.	ԽԳ:
Ած այ իմ, ես առ քեզ առա.	ԿԲ:
Ած այ իմ՝ նայեաց առ իս ընդ.	ԻԱ:
Ած աստուածոց Տր խօսեցաւ,	ԽԹ:
Ած եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց.	ՁԱ
Ած զիրաւունս քո արքայի՝	ՀԱ:
Ած մեր ապաւէն և զօրութի,	ԽԵ:
Ած մերժեցեր և աւերեցեր.	ԾԹ:
Ած մտին հեթանոսք ՚ի ժա.	ՀԸ:
Ած յանուն քում կեցո զիս,	ԾԳ:
Ած յօգնել ինձ նայեաց. և Տր.	ԿԹ:

Ած ողորմեաց մեզ և օրհնեաց զ. կզ։
Ած ո՞ քեզ նմանիցի. մի լռեր և. ձբ։
Ած վրէժխնդրիր, տր ած վրէժ. ղգ։
Ած օրհնութե իմոյ մի լռեր. զի. ճը։
Աւա օրհնեցէք ամ ծառայք. ճլգ։
Բազում անգամ մարտեան ըն. ճիը։
Բայց միայն այ հնազանդ լեր. կա։
Բանից իմոց ունկն դիր տր, և. ե։
Բարի է խոստովան լինել տն. ղա։
Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ. ճխդ։
Բարձր առնեմ զքեզ տր, զի. իթ։
Բղխեսցէ սիրտ իմ զպատգամս. խդ։
Գոհացայց զքէն տր բոլորով. թ։
Գովեա՛ երուսաղէմ զտր. ճխէ։
Դատ արա ինձ ած. և իրաւ ա. խբ։
Դատ արա ինձ տր՝ զի ես յանմե. իե։
Դատեա՛ տր զայնոսիկ՝ որք զա. լդ։
Եթէ ոչ տր էր ըն մեզ, ասասա. ճիգ։
Եթէ ոչ տր շինէ զտունն՝ ի. ճիզ։
Եկայք ցնծասցուք ի տր. աղա. ղդ։
Երանեալ են անբիծք ի ճա. ճժը։
Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ի. ճժա։
Երանեալ է այր որ ոչ գնաց. ա։
Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչեն ի. ճիէ։
Երանի որ խորհի զաղքատն և. խ։

Երանի՞, որոց թողութիւն եղև մե. ԼԱ.
Երկինք պատմեն զփառս այ. ԺԸ.
Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ զի. ՃԼԲ.
Զի՞ պարծիս ի չարութեան հզ. ԾԱ.
Զողորմութիս քո տր յաւիտեն. ՁԸ.
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. Բ.
Ընդէ՞ր մերժեցեր ած իս. ՀԳ.
Եթէ արդարև զարդարութիւն խօ. ԾԷ.
Որբև զի բարի է իէլի ած. ՀԲ.
Ի դարձուցանել տն զգերութի. ՃԻԵ.
Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր. ՃԻԹ.
Ի կարդալ իմում լուար ինձ. Դ.
Ի նեղութեան իմում ես առ տր. ՃԺԹ.
Ի տր յուսացայ. ո՞րպ ասիցէք. Ժ.
Ի քեզ տր յուսացայ, մի ամաչեց. Լ.
Ի քեզ տր յուսացայ, մի ամաչեց. Հ.
Լուարուք զայս ամ ազգք, ունկն. ԽԸ.
Լուիցէ քեզ տր յաւուր նեղ. ԺԹ.
Լուր ած աղօթից իմոց յաղա. ԿԳ.
Լուր ած աղօթից իմոց. և նայեա. Կ.
Լուր տր արդարութեան. և նայեա. ԺԶ.
Խոնարհեցո տր զունկն քո և. ՁԵ.
Խոստովան եղերուք տն՝ և. ՃԴ.
Խոստովան եղերուք տն՝ զի բա. ՃԺԷ.
Խոստովան եղերուք տն, զի բա. ՃԼԵ.

Խոստովան եղերուք տն՝ զի քաղցր․ ճզ․
Խոստովան եղերուք տն՝ զի քաղցր․ ճէ․
Խոստովան եղէց քեզ տր բոլոր․ ճլէ․
Խոստովան եղէց քեզ տր՝ բոլոր․ ճժ․
Խոստովան եղիցուք առ քեզ ած․ հդ․
Ծափս հարէք ամ հեթանոսք․ խզ․
Կեցո զիս ած, զի հասին ջուրք․ կը․
Հաճեցար տր ընդ երկիր քո, և․ ձդ․
Համբարձայ զաչս իմ ՚ի լերինս, ճի․
Համբերելով համբերի տն, և․ լթ․
Հաւատացի զոր և խօսեցայ․ ճժե․
Հիմունք նր ՚ի լերանն սբ նր․ ձզ․
Ձայնիւ իմով ես առ տր կաքի․ հզ․
Ձայնիւ իմով ես առ տր կար․ ճխա․
Մատուցէք տն որդիք ածոյ․ իը․
Մեծ է տր, և օրհնեալ է յոյժ․ խէ․
Մի՛ նախանձիր ընդ չարս․ և մի․ լզ․
Մինչև յերբ տր՝ մոռանաս զիս․ ժբ․
Յայտնի է ՚ի հրէաստանի ած․ հե․
Յարիցէ ած՝ և ցրուեսցին թշն․ կէ․
Յելանելն իէլի յեգիպտոսէ․ ճժգ․
Յիշեա տր զդաւիթ, և զամ․ ճլա․
Զողորմութի՝ և զիրաւունս օրհ․ ճ․
Նայեցարուք ժողովուրդք․ հէ․
Ողորմեա՛ ինձ ած, զի կոխեաց․ ծե․

Ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ՝ ողորմեա՛ ինձ · ծզ:
Ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ ըստ մեծի ո․ · ծ:
Ո՛յ յուսայ ՚ի տ՟ր, ոչ լքեան · ճիդ:
Որ բնակեալդ ես յօգնութ՟ բարձ․ · ղ:
Որ հովուէքդ իէլի նայեաց, հթ:
Ով սիրելիք են յարկք քո տ՟ր · ձգ:
Ով փափագի եղջերու յաղբե · խա:
Ունկն դիր ա՟ծ աղօթից իմոց · ծդ:
Ուրախ եղէ ես՝ ոյք ասէին · ճիա:
Պահեա՛ զիս ա՟ծ իմ, զի ես ՚ի · ժե:
Պատրաստ է սիրտ իմ ա՟ծ, պատ՟ ճէ
Սիրեցի՝ զի լուիցէ տ՟ր զձայն · ճժդ:
Սիրեցից զքեզ՝ տ՟ր, զօրութ՟ · ժէ:
Տեառն է երկիր լրիւ իւրով · իգ:
Տ՟ր՝ ապաւէն եղեր մեզ ազգէ · ձթ:
Տ՟ր ա՟ծ իմ ՚ի քեզ յուսացայ, փր․ · է:
Տ՟ր ա՟ծ փրկութ՟ իմոյ, ՚ի տուէ․ · ձէ:
Տ՟ր՝ զի բազում եղեն նեղիչք · գ:
Տ՟ր թագաւորեաց, բարկասցին · ղը:
Տ՟ր թագաւորեաց՝ վայելչութ՟ · ղբ:
Տ՟ր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ եր․ · ղզ
Տ՟ր ՚ի զօրութ՟ քում ուրախ եղի․ · ի:
Տ՟ր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես · իզ:
Տ՟ր լուր աղօթից իմոց · ունկն․ · ճխբ:

Տ̅ր՝ լուր աղօթից իմոց․ աղա․ ՃԱ։
Տ̅ր կարդացի առ քեզ՝ և լուր․ ՃԽ։
Տ̅ր հովուեսցէ զիս․ և ինձ ինչ․ ԻԲ։
Տ̅ր մի՛ սրտմտութ̅բ քով յանդիմաներ․ ԼԷ։
Տ̅ր՝ մի՛ սրտմտութ̅բ քով յանդիմաներ․ Զ։
Տ̅ր ո՛չ բարձրացաւ սիրտ իմ․ և․ ՃԼ։
Տ̅ր՝ ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի քում․ ԺԴ։
Տ̅ր տ̅ր մեր, զի՞նչ սքանչելի է անուն․ Ը։
Տ̅ր փորձեցեր զիս՝ և ծանեար․ ՃԼԸ։
Ցնծացէք առ ա̅ծ, օգնական է․ Ձ։
Ցնծացէք արդարք ՚ի տ̅ր՝ ուղ․ ԼԲ։
Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց․ ԾԸ։
Քեզ վայել է օրհնութ̅ի ա̅ծ ՚ի սի․ ԿԴ։
Օրհնեա՛ անձն իմ զտ̅ր․ տ̅ր ա̅ծ․ ՃԳ։
Օրհնեա՛ անձն իմ զտ̅ր, և ամ․ ՃԲ։
Օրհնեա՛ անձն իմ զտ̅ր․ օրհնեմ․ ՃԽԵ։
Օրհնեալ տ̅ր ա̅ծ իմ, որ ուսուց․ ՃԽԳ։
Օրհնեցէք զանուն տ̅ն․ օրհնեմ․ ՃԼԴ։
Օրհնեցէք զա̅ծ ՚ի սրբութ̅ե ն̅ր․ ՃԾ։
Օրհնեցէք զտ̅ր ա̅մ ազգք․ ՃԺԶ։
Օրհնեցէք զտ̅ր՝ զի բարի է․ ՃԽԶ։
Օրհնեցէք զտ̅ր յերկնից․ օրհ․ ՃԽԸ։
Օրհնեցէք զտ̅ր յօրհնութ̅ի նոր․ ՂԵ։
Օրհնեցէք զտ̅ր յօրհնութ̅ի նոր․ ՂԷ։
Օրհնեցէք զտ̅ր յօրհնութ̅ի նոր․ ՃԽԹ։

Օրհնեցէք մանկունք զՏէր. և. ՃԺԷ.
Օրհնեցից զՏէր յամ ժամ. յամ. ՃԻ.

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ.

Արդ արձակեա զծառայս քո. 33.
Ասասացի ի վերանալ յեկեղեցին. 230.
Զի հաւր բարեբարութեցաւ ի բարս. 117.
Ի ժէղերաց կանխեալ հոգի իմ. 201.
Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կայր. 276.
Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի Տէր, 157.
Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր. 321.
Նայեցարուք երկինք, և խօսեց. 7.
Տէր զձայն քո լուայ՝ և երկեայ. 310.
Տէր ամենակալ Աստուած աբրահամու. 322.
Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրսեր. 316.
Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն մեր. 318.
Օրհնեալ Տէր Աստուած Իսրայէլի, որ յայց. 323.
Օրհնեսցուք զՏէր, զի փառօք է. 33.
Օրհնեցէք զԱստուած յօրհնութիւն նոր. 275.

Նոյն Սաղմոս՝ Աղաչանաւքն.

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ. Զ.
Երանելի, ում թողութիւն եղև մե. ԼԱ.
Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ. ԼԷ.
Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմ. Ծ.
Տէր լուր աղօթից իմոց. աղա. ՃԱ.
Ի խորոց կարդացի. ՃԻԹ. Տէր լուր. ՃԽԲ.

Յիշատակարան Տպողի.

Շնորհիւ և ողորմութեամբ ամենասուրբ
երրորդութեան հօր և որդւոյ և
հոգւոյն սրբոյ, և բարեխօսութեամբ ամե-
նօրհնեալ սրբոյ աստուածածնին, յանկ ելեալ
աւարտեցաւ գրքս շահաւոր տպագրութեամբ
Բանք Հոգեւորական Մարգարէին որ
կոչի Սաղմոսարան.

Ապարէն աղաչեմ մի ի վայելողացդ այսր
մատենիս, յիշատակել ի մաքուր ա-
ղօթս ձեր զգերապայծառ իշխանազն
Միրզայեան ազգիս, և զեկեղեցպան
իշխան Աղայեան սրբ եկեղեցւոյս, որք իս
ազգասէր և բազմաջան բարեաց իւրենց
ահանմանեցին զայս. Նաև զտպագրիչս սո-
րին՝ զնքեզն Սորխարցի յերեցին ծա-
ղանդրեան Մրգպստ ակնեցի՝ հոգե-
ւոր և մարմնաւոր ծնողօք իւրովք՝
կենդանեօք և ննջեցելովք.

Նաև յիշեսջիք և զաշխատաւոր գոր-
ծարանիս զպալատեցի Գրուշա Մարու-
գեան դրաշար Տէր մանուկեան,
և զկալոյեցի Գրիգորեան յովհաննէսին,
զի և դուք յիշեալ լինիջիք ի Տեառնէ
Այ մերմէ, Ամէն.